

МАНИФЕСТ ЗА СВЕТОВНО ОБЕДИНЕНИЕ

СВЕТОВНОТО ПРИЛОЖЕНИЕ НА КОМУНИЗМА

Парламентаризмът, партийната система и капитализмът (изроден в олигархо-мафиотизъм) умряха. Сега от тях во-ни на разложено и щъкащи изотвътре червеи (политици, олигарси, предатели), които дооглозгват трупа, наречен "държава".

Да унищожим политиката (капитализма, олигархизма и партиите), докато още не са ни погребали полуживи. Тук е посочен начинът и с какво да сменим умрялата система. РЕВОЛЮЦИЯТА изисква супер наука, а не политическо нищословие. Научете за:

**ЛЪЖАТА НА ХХ-ти ВЕК И
ХХ-ти ВЕК - ВЕКЪТ НА ЛЪЖАТА,**
че някъде е имало развит социализъм (комунизъм),
какво точно е имало и какво ще има!

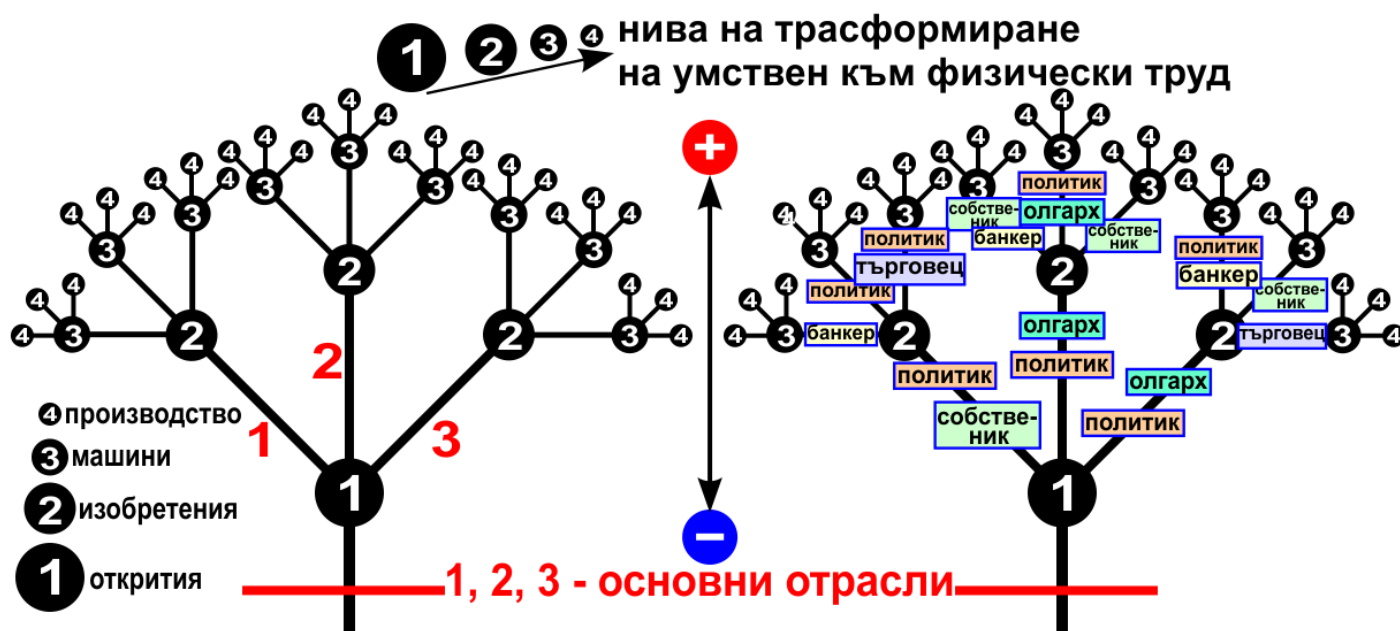
Тук в този сравнително обширен труд ще научите за най-новото откритие в обществознанието – основите на една нова обществена система, основана на новооткрити основни природни закони.

Те вече са публикувани на български и на английски език, вече са и на книжния и електронния пазар у нас и по света, но мракобесието на държавната система прави всичко възможно тази информация да не стигне до вас.

РЕАЛНИЯТ ПРОЦЕС НА ПРОИЗВОДСТВОТО:

РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ И ТРАНСФОРМИРАНЕ НА ТРУДА ОТ УМСТВЕН КЪМ ФИЗИЧЕСКИ

(вижте паразитите - защо обществото се задушава)
(кликни снимката, за да я видиш увеличена)

ПРОЦЕСЪТ НА ТРАНСФОРМИРАНЕ НА СТОЙНОСТИ БЕЗ ПОСРЕДНИЦИ С ПОСРЕДНИЦИ

ВЪПРОСИ С ПОНИЖЕНА ТРУДНОСТ:

1. КОЕ Е ИЗЛИШНОТО в ДЯСНАТА СХЕМА?
2. КОЕ ТРЯБВА да се ИЗЧИСТИ (ОТСТРАНИ)?
3. КОЯ ОТ ДВЕТЕ СХЕМИ е ПО-РАЦИОНАЛНА?

"О, неразумний юроде,
поради что се срамиш да се наречеш
...комунист?" (по Паисий)

СЪДЪРЖАНИЕ

стандартна и модерна наука за комунизма, основана на
нови и революционни научни открития

<u>СЪКРАТЕН (ПОПУЛЯРЕН) ВАРИАНТ НА МАНИФЕСТА</u>	5
РАЗШИРЕН (НАУЧЕН) ВАРИАНТ НА МАНИФЕСТА	
Комунизмът - стандартно представяне	
1. <u>ПРЕАМБЮЛ.</u>	16
2. <u>СЪВРЕМЕННАТА ЕПОХА- АНАЛИЗ.</u>	18
• <u>В света.</u>	
• <u>В България.</u>	21
• <u>Геноцидът.</u>	25
3. <u>ФАЛШИВИЯТ "СОЦИАЛИЗЪМ".</u>	26
• <u>Карл Маркс.</u>	
• <u>Работната сила престава да бъде стока.</u>	29
• <u>Левите партии в България.</u>	33
4. <u>КОМПАРТИЯТА – ПАРТИЯ НА ТРУДА И НАУКАТА</u>	36
• <u>Самоличност.</u>	
• <u>Организационният принцип „ДЕМОКРАТИЧЕСКИ ЦЕНТРАЛИЗЪМ“.</u>	38
Комунизмът	
според нови и революционни научни открития	
5. <u>ПАРЛАМЕНТАРИЗЪМЪТ ПРОФАНИРА ДЕМОКРАЦИЯТА.</u>	39
6. <u>НОВИЯТ ОСНОВЕН ПРОБЛЕМ „Обществена йерархия” решен.</u>	40
• <u>Отношения с други партии и организации.</u>	41
• <u>Наука, култура, образование, здравеопазване.</u>	44
• <u>Младежта.</u>	46
• <u>Синдикати (профсъюзи). "РАБОТОДАТЕЛИ".</u>	48
7. <u>ООН с доктрина „УСТОЙЧИВО РАЗВИТИЕ” („Дневен ред 21”).</u>	55
• <u>Европейски съюз, БРИКС и Евразийски съюз.</u>	57
• <u>САЩ, НАТО, Българска армия, "БЕЖАНЦИ".</u>	62
8. <u>НОВА ФИЛОСОФИЯ, НОВА МЕТОДОЛОГИЯ. ДУХОВНО РАЗВИТИЕ,</u>	64
<u>Религии, Бог, Светци.</u>	
• <u>ДУХЪТ е ФИЗИЧЕСКА (измерима) РЕАЛНА ВЕЛИЧИНА.</u>	65

• Математическа формула за БОГ	
• <u>Основното философско противоречие – кое е първично - духът или материята, е решено от физиката.</u>	66
• <u>Науките ИОГА, ДАО, ШИНТО, ТЕСКАТЛИПОКА, ТАНГРА.</u>	70
• <u>УЧЕНИЕТО НА ПЕТЪР ДЪНОВ (дъновизъм).</u>	72
• <u>БЪЛГАРСКА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА.</u> Други религии.	72
• <u>АТЕИЗМЪТ НЕ ПРОТИВОРЕЧИ НА ХРИСТИЯНСТВОТО.</u> Комунизмът - по-висша форма на християнство.	73
• РЕЛИГИИ = НЕОСЪЗНАТ КОМУНИЗЪМ...	
• ДАЙСТВITЕЛНИ ДУХОВНИ (РЪКОВОДИТЕЛИ) ВОДАЧИ НА СВЕТА	
9. <u>РЕВОЛЮЦИИ, СМЪРТНО НАКАЗАНИЕ, ВИНА.</u>	78
• ЛУСТРАЦИЯ НА "ЕЛИТА" - НЕНАСИЛСТВЕН ПРОЦЕС	
10. <u>ФОРМИ И СРЕДСТВА ЗА БОРБА С КАПИТАЛИЗМА.</u>	81
11. <u>Войните в Украйна, Сирия, Либия, Афганистан</u> и пр.	82
12. <u>ДИАЛЕКТИЧЕСКИ МАТЕРИАЛИЗЪМ</u> при парадокса "партия против безпартийната система".	84
* ДЪРВО (ЛОГИКА) НА РАЗВИТИЕТО или ЕСТЕСТВЕНИ ДИАЛЕКТИЧЕСКИ ПРИЧИНО-СЛЕДСТВЕНИ ВРЪЗКИ в ПРИРОДАТА и ОБЩЕСТВОТО	
* Комунистическа партия е смислено като ДЪРВЕНО ЖЕЛЯЗО.	
* УСТАВ е НЕСЪВМЕСТИМО с комунизма ПОНЯТИЕ.	
* ПОЛИТИКА (ПОЛИТИК) е НЕСЪВМЕСТИМО с комунизма ПОНЯТИЕ.	
13. <u>НАУЧНИ ОСНОВИ ЗА ОБЕДИНЕНИЕ</u> между компартии, народ, свят. Научна недостатъчност за обединение.	94
СТЕПЕНИ НА КОМУНИСТА (комунист, по-комунист, най-комунист, свръх-комунист) и как да ги измерваме. Не, не е шега!	
<u>ПОПУЛИЗМЪТ НА "КОМУНИСТИТЕ"</u>	108
14. <u>ЛИКВИДИРАНЕ (ПРЕОДОЛЯВАНЕ) на „ИЗБОРИТЕ“.</u>	111
• ПРЕДСТАВИТЕЛНА и/или ПРЯКА демокрация.	
• Да ЛИКВИДИРАМЕ паразитните структури	
• Извън производството ДЕМОКРАЦИЯТА Е НЕВЪЗМОЖНА	
• МЕСТНА ВЛАСТ - нови принципи за изграждане	
15. <u>ИНСТРУКЦИИ: САМООРГАНИЗАЦИЯ за НАРОДНА ВЛАСТ.</u>	122
16. <u>КЛАСИФИКАЦИЯ НА НАУКИТЕ</u> = ЕСТЕСТВЕНА ЙЕРАРХИЯ.	129
17. <u>САМОУСЪВЪРШЕНСТВАНЕ НА КОМУНИСТИТЕ</u> – главно средство за промяна на действителността.	134
• СТАР БИОЛОГИЧЕН ВИД "Хомо Сапиенс"	
• <u>НОВ БИОЛОГИЧЕН ВИД</u> "Хомо Галактикус"	
• <u>ГАЛАКТИКО-ИНТЕГРАЦИЯ</u> с БРАТЯ ПО РАЗУМ от МЛЕЧНИЯ ПЪТ	
18. ЗАКЛЮЧЕНИЕ: <u>МАРКСИЗМЪТ е ЧАСТЕН СЛУЧАЙ</u> НА.....	143

(горе)

СЪКРАТЕН ПОПУЛЯРЕН ВАРИАНТ НА МАНИФЕСТА

Това са цели и задачи на една евентуална компартия, пък и на всяка група от хора, работеща за СПАСЕНИЕТО НА РОДИНАТА, която би искала да се въоръжи с тоя труд, но тия цели и задачи не могат да се разберат защо именно са поставени, а още по-малко - КАК ще бъдат изпълнени и дали въобще е възможно това, без да се прочете и усвои разширеният (научният) вариант с неговите нови научни разработки, постановки и доказателства. Защото без доказателства научният комунизъм не би бил научен, нито дори комунизъм.

1. Смяна на сегашната политическата и икономическа система капитализъм, която се изроди в олигархизъм, мафиотизъм и бандитизъм със система, която никога и никъде не е съществувала в чист и пълен вид - това е системата социализъм.
2. Унищожаване на партийната система, заличаване на всички партии, унищожаване и на политиката като дейност, на политиките като професия, определяща уредбата и развитието на обществото.
3. Унищожаване на сегашната изборна система, следствие на партийната система, като негодна, мафиотска и незаконна юридически и заменянето ѝ с научно обоснована система за избор на ръководство на всяко йерархическо ниво.
4. Превръщана на науката в определяща уредбата и управлението на обществото като главна движеща сила на развитието както на човека, така и на обществото. Решаването на който и да било проблем без науката е политика, т.е. лъжа и измама или емоции за промиване на мозъци.
5. Религиите и техните институции са разновидност на политиката, т.е. средство за залъгване на масите с несъществуващ

рай (благоденствие) и средство за заробване на народа. Свещено-служителите са паразитна прослойка така, каквото е прослойката на политиците - ПОСРЕДНИЧЕСКА, т.е. откъсваща хората от преките им и естествени партньори - при религията човек-Бог, при обществото - човек-производство - връзки, които хората могат да осъществят без посредници... А раят ще бъде построен от нас самите върху Земята ни и той не може да съществува никъде другаде. *"Човешкият живот ще бъде един безконечен възход нагоре, нагоре!" "Земята ще бъде рай! Ще бъде!"* (Гео Милев)

6. Благоденствието е възможно, само ако обществените закони не противоречат на природните. А хармонизирането на обществените и природните закони е възможно само чрез науката. Гарантираният базов доход (Базусловен базов доход - ББД) е възможен само при социализма. Това е доход, който всички хора в пълнолетна възраст ще получават независимо дали работят или не. Размерът на такъв доход може да стигне до 2000 лева...

7. Науката е осъзнато и контролирано битие, на основата на осъзнати и овладени природни закони. Всичко подлежи на научно обяснение, осъзнаване и контрол, включително и обществените отношения.

Както човекът, така и обществото се разболява, когато не спазва природните закони, когато живее природонесъобразно. Обществото е болно именно защото е в противоречие с природните закони. И само чрез науката ние можем да изградим ПРИРОДОСЪОБРАЗНО ОБЩЕСТВО, а не чрез партии, политици и техните кукловоди олигарси. Т.е. властта сега обслужва извратените интереси на политици и кукловоди, а не интересите на природата - обективните природни закони, които са в полза за развитието на човека и обществото.

8. Ние ще овладяваме и контролираме материалните човешки отношения чрез науката, които се проявяват чрез труда, който

е функция на реални физически величини, нямащи отношение с политиката, а именно - производителна сила, работно време, брой производствени единици, което представлява обем на материалните усилия на хората да създават блага.

9. Разпределението на материалните блага ще бъде според положения обществено необходим труд, т.е. от това до колко тоя труд е допринесъл за материалното благосъстояние на народа и/или за неговия прогрес и няма да се влияе от имущество, собственост, обществено положение, привилегии, титли, звания, и други подобни паразитни понятия.

10. Мястото на всеки човек в обществената йерархия ще зависи само и изключително според неговите способности и компетентност и едновременно ще зависи както от избор на тия, които желаят неговото ръководство, така и от обективно определяне (изчисление) на неговите качества за съответното място в йерархията на труда. Т.е. собствеността не е фактор за заемане на дадена управленска длъжност (както при капитализма), а само и единствено способностите и компетентността.

11. Ние ще национализираме средните и едри производствени мощности, но самата национализация не е достатъчна за справедливо управление на тая собственост. Необходимо е и обобществяване на тая собственост посредством еквивалентното разпределение на благата според труда, както и на самоорганизацията, самоуправлението и пряката демокрация (народна власт) във всяка производствена единица по цялата верига на трудовата обществена йерархия.

12. Проблемът собственост няма да влияе на обществените отношения, когато трудът бъде обобществен, осъществено разпределение според труда и йерархия според способностите и компетентността. Т.е. проблемът собственост няма да бъде унищожен, а преодолян, когато собствеността се възприеме като право на контрол, право на ползване за обществе-

на полза.

13. Всяка производствена "собственост", в която работят повече от двама души и която произвежда обществено необходим продукт, т.е. задоволява потребности извън тия на производителите, се определя за обществена собственост. И хората, работещи в такъв колектив, са съсобственици (по сегашната капиталистическа терминология) или по-точно казано - всеки, който е вложил някакво количество труд, има дял в собствеността, равен на неговия труд, вложен в производството или закупуване на машини за него или други помощни средства (всичко изчислено в труд, а не в пари), а не както е сега - делът да зависи само от вложените пари. Ами ако са крадени?

14. Обществена собственост върху средствата за производство има само тогава, когато е ясен делът на труда на всеки, който работи в тая собственост и когато има разпределение според труда, когато има самоорганизация на трудещите се, т.е. пряка и научна демокрация и йерархия според способностите.

15. Така се разрешава самото понятие собственост, грубо казано собствеността изчезва, преодолява се, изчезва като фактор за развитие на обществото и то вече трябва да се изрази с друго име - право на ползване, право на произвеждане и т.н. Така че юридическото унищожаване на собствеността (експроприация, национализация) съвсем не е достатъчно, за да се преодолее проблемът собственост.

16. Лична собственост е тази собственост, която произвежда само за потребление и задоволяване нуждите на производителя, неговото семейство или на приятели и която няма пряко отношение към общественото развитие и благосъстояние.

17. Ще постигнем общество, в което *развитието на всеки, ще е предпоставка за развитието на всички, както и обратно - развитието на цялото общество и развитието на всяка не-*

гова структура, ще е предпоставка за развитието на всеки.
А сега забогатяването на малцина е заради обедняването на мнозина...

18. Неравенството в способностите и компетентността на хората поражда неравенство при заемане на длъжности и при разпределението, което трябва да е според труда. Равенство не съществува, то е само пропагандна фраза, а уравниловката е инструмент за парализиране на производствения процес и за несправедливост. Изразът "равни права" се отнася само при определени ситуации и е относителен (само в даден момент) - в разглеждането на равен старт в съревнованието, равна възможност за представяне на правата в съда, равни права в ползването на информация, равни права за явяване на конкурси, равни права за достъп до институции, равни права при ползване на медицински услуги, равни права на образование, равни права за движение по пътищата...

19. Свободата е осъзната необходимост. Абсолютна свобода не съществува. Свободата е ограничена от това, до колко сме овладели природни и/или обществени закони. Свободата е в диалектическо единство (единство и борба на противоположностите) със своя антипод - задължението, принудата, зависимостта - които са в непрекъснато превръщане едно в друго. Например. Ти произвеждаш обществено необходим продукт свободно. Но всеки, който го придобива (уж) свободно е задължен да го обмени с теб съобразно еквивалентен на неговия труд. Т.е. той може да го придобие свободно само при това условие. Ако то не е изпълнено, той не е свободен да го придобие. Т.е. при размяната имаме и свобода, и задължение, принуда.

Например, всеки е СВОБОДЕН да ходи по земята свободно, но ако се съобразява с гравитацията. Тя го "задължава", т.е. НЕ Е СВОБОДЕН, възпира го да развие 100 км/час пеш... Ако искаш да станеш по-свободен по отношение на скоростта, ти трябва да преодолееш гравитацията, ползвайки други, по-

висши природни закони, приложени в технологии - наземни, водни или въздушни превозни средства

20. Главната задача на обществото или причината за обединението на хората в общество, е увеличаване силата на хората за интеграция с природата и природните закони с цел оцеляване и развитие, както и тяхната сигурност и устойчивост срещу промените и катаклизмите в природата. Т.е. всяка една дейност в обществото осигурява национална сигурност. Т.е. самата организация на обществото по природните закони осигурява най-добрата национална сигурност, а силовите структури са допълнение срещу вътрешни предатели и външни врагове.

Здравеопазването е национална сигурност, защото болни хора не могат да служат в армия; образованието е национална сигурност, защото неграмотни хора няма да различат враг от съюзник, не ще могат да боравят със сложно военно оборудване, нито ще могат да произвеждат такова. Спортът е национална сигурност, защото подпомага физическата дееспособност на бойците. Икономиката е национална сигурност, защото бедна държава не може да издържа армия. И т.н.

21. Ние сме за наборна армия, НАРОДНА армия, но тя е невъзможна, ако обществото не е социалистическо, ако съществува олигархо-мафия както сега, владееща средните и големи предприятия, ако властта не принадлежи и не произтича от народа, както е сега. Сегашната армия обслужва властта, т.е. крадците и убийците на народа и дори армията да е наборна, тя пак ще обслужва същите. А огромното мнозинство от народа е ограбено, предадено и подложено на геноцид - не може тая част от народа, осъзнала престъпленията на властта, да служи в нейната ЧАСТНА армия, да служи на убийците си - или ще дезертира, или ще откаже да служи, или ще обърне оръжието срещу главните престъпници във властта и производството. Наборна армия е възможна само тогава, когато народът осъзнае, че защитава себе си, когато може да се само-

управлява - да избира и контролира както своите ръководители в производството, така и своите пазители (армия и полиция), но и да участва сам в тях.

Ние сме и за въоръжаване на народа, всеки да има право на оръжие, защото въоръженият народ е най-защитеният. Но такова масово въоръжаване ще е пагубно за сигурността и обществения ред, ако е в средата на капитализъм (олигархомафиотизъм). Народът може да бъде въоръжен единствено когато има народовластие, самоуправление, пряка демокрация. Погледнете САЩ и убийствата с оръжие, които придобиват масови размери (11000 на година). Въоръженият народ има право на съпротива срещу евентуално посегателство на неговата свобода от страна на властта. Народът има право на въстание срещу властта, ако тя наруши правата му (както сега).

22. Парите трябва да са вид етикет върху количеството и качеството на труда, който се разменя. Т.е. паричната система е информационна система за размяна на количество труд. Пазарната икономика (капитализмът) игнорира измерването на труда, т.е. тя игнорира човешките отношения (защото човекът се измерва с труда) и налага хаос при размяната, нечовешки отношения, от който хаос се възползват големите играчи, залагайки повече пари в обществената рулетка (хазартната икономика) и понеже вече не могат да контролират нито стойността, нито принадлежната стойност, която крадат "законно", те избират директната кражба от банки, лихви, обществени поръчки, рушвети и осребряване на властта чрез създаване на удобни за кражба закони. Ето защо обикновеният капитализъм (кражба на принадлежна стойност) вече е в крайната си фаза на трансформиране към олигархо-мафиотизъм, и международен тероризъм за заграбване на ресурси.

ЧЕКМЕДЖЕТО УПРАВЛЯВА ИКОНОМИКАТА! При капитализма и особено сега при изродената му форма олигархомафиотизма банките, т.е. собствениците на пари диктуват

чрез колосални лихви цялата икономика и крадат чрез лихвите, без да работят. Т.е. НЕОДУШЕВЕНИЯТ ПРЕДМЕТ банка, която служи само за съхранение на пари както чекмеджето (сейфа), управлява хората. Същото се отнася и за неодушевения предмет "пазар" (пазарна икономика). Все едно ти да държиш въщи заплатата си в чекмеджето и някакъв си тарикат да ти ги пази (въщи, в родината) и да се разпорежда с тях както намери за добре. Така тарикатски ние сме обирани ("законно") от чужденците, защото всички банки у нас са подарени на чужденци. А НАРОДНА БАНКА има марионетно ръководство, назначено от чужденци...

Затова всички банки трябва да се национализират и подчинят на една банка, на един сейф и народът да знае какво има в него.

БАНКОВАТА и ПРОИЗВОДСТВЕНА ТАЙНА, ще бъде ликвидирана или максимално ограничена (...). Сега ги има, за да няма право народът да проследи КРАЖБИТЕ на собствениците от принадлежната стойност. Обратно, всеки човек, който се е трудил честно, ще се гордее с богатата си, т.е. с труда си, и ще бъде горд да покаже постижението си както в производството, така и етикирано като пари... *"Кристално ясни отношения..."* (Маркс)

23. Здравеопазването както всяка система на капитализма (вече олигархо-мафиотизъм) не е поставено на научни основи, а на печалбите на собствениците на фармацията и крупни болници. Здравеопазването вече няма нищо общо със здравето на хората и е система за кражба и манипулиране на масите. Нещо повече, "науката" медицина вече дотолкова е избягала от природата и обективната истина, че се е превърнала в масов отровител и убиец - "лекуването" с лекарства, операции и огромно количество глупави процедури, дори диагностиката "постигат" вечна зависимост на пациентите от ...болестта и от нарастването на банковите сметки на Бялата мафия.

Нашата наука определи, че е нормално човек да живее 1000 години, ако спазва природните закони. И това е

ФАКТ.

А в някои специални случаи, определен брой хора могат да живеят години, изразени с числото 1 с 24 нули... Което Бялата мафия игнорира и пречи тия знания и открития да стигнат сред народа. И въобще "проблемът" "болести" е решен окончателно и завинаги. И не само защото има лекарства за всяка болест, включително и за т.нар. "нелечими", но и защото принципите на медицината са НАРОЧНО объркани от Бялата мафия и е нужно революционно ново отношение на хората към живота и към собственото им здраве. Т.е. ако хората искат да са здрави, трябва да променят държавната система, защото тя е тази, която държи и Бялата мафия на власт, сраснала с икономическата. От там и необходимост от революционно нов вид здравеопазване, за което има готовност само нашата наука и

НОРМАЛНА МЕДИЦИНА.

Ние ще съкратим числения състав на лекарите с 80% (постепенно) - хората ще се лекуват сами, и което е най-важно - никога няма да боледуват, защото ще имат достатъчно знания и компетентност за това, което ще изучават и придобиват навици за здравето и развитие на физически, умствени и психически способности в най-ранна ученическа възраст. Само мърлячите и игнориращите природните закони ще боледуват, за което ще си плащат. Не може да си немърлив за собственото си здраве, а други да плащат за твоето лечение...

24. Социалната "реформа" - как ще издържи социалната система при олигархо-мафиотизма, ако средната продължителност на живота се вдигне само с 10 години - мощна разлика между работещи и пенсионери? Естествено олигархо-мафията няма да ореже своите печалби - тя ще фалира държавата и

ще избяга при банковите си сметки в чужбина.

Представете си, когато нормално хората почнат да живеят 1000 години! Т.е. когато разликата между работещи и пенсионери стане 10 пъти по-голяма! За каква реформа говорим, за 'кви пет лева? Очевидно тук е налице РЕВОЛЮЦИЯ в социалната система, а не глупостите на олигархо-мафиотизма за "социалното".

25. Образованието също служи на олигархията (мафията), за да произвежда от хората тясно специализирани машини за производство и от там лесно управляеми изпълнители, а не творци, осъзнаващи обществените отношения. Да не говорим, че то умишлено е саботирано от чуждите кукловоди, за да ни обезличат и подчинят като нация. Без социалистическо общество, образованието ще продължи деградацията си, както и да произвежда все повече болни и зависими личности... А има толкова нови и модерни методи и средства за обучение, толкова нови научни открития, които сега се крият и саботират от олигархическата образователна власт. РЕВОЛЮЦИЯ в образованието, а не някакви си реформички, както във всяка основна област на обществото.

26. НАЦИОНАЛИЗАЦИЯ, но и обобществяване на цялата обработваема земя, гори и природни богатства. Земята е "собственост" на тоя, който я е създал - Природата или Бог... - не може да си присвоиш нещо, което не си го създал. Може да му бъдеш стопанин, но не и собственик. Цялата организация на производството в тоя отрасъл ще се подчини на социалистическите принципи, изброени по-горе. Това не означава да се разтурят сега съществуващите стопанства и да се изгонят сегашните им ръководители, а само да работят по правилата и да се откажат от собственост. Ако ръководят добре, пак ще ръководят. Ако не, ще бъдат сменени и ще изкарват прехраната и развитието си според способностите си по друг начин, което ще им е гарантирано.

27. Няма да стигне цял том да изброим по сектори престъпленията на управляващата класа, разложението на страната и геноцида, който е предизвикан от това, противопоставени на последствията за прогреса и благосъстоянието на народа, ако организацията на обществото и неговото производство станат социалистически, т.е. природосъобразни. Обобщаващото и кратко определение, което ние можем да дадем, това е, че предстои във всички сфери на живота

ВЕЛИКАТА **БЪЛГАРСКА КОМПЛЕКСНА РЕВОЛЮЦИЯ**

ТЕОРЕТИЧЕСКО ЗАКЛЮЧЕНИЕ

на популярния (съкращения) вариант на манифеста

(горе)

РАЗШИРЕН НАУЧЕН ВАРИАНТ НА МАНИФЕСТА

ПРЕАМБЮЛ

Един призрак броди из Европа – призракът на комунизма. Всички сили на стара Европа са се съюзили за свещена хайка срещу тоя призрак: папата и царят, Метерних и Гизо, френските радикали и германските полицаи.

Къде има опозиционна партия, която да не е била охулвана от своите намиращи се на власт противници като комунистическа? Къде има опозиционна партия, която да не е отвързвала както на по-напредничавите хора от опозицията, така и на своите реакционни противници с дамгосващо обвинение в комунизъм?

От тоя факт произтичат две неща.

I. Всички европейски сили вече признават, че комунизмът е сила.

II. Крайно време е вече комунистите открито да изложат пред целия свят своите възгледи, своите цели, своите стремежи и на приказките за призрака на комунизма да противопоставят един манифест на самата партия.

Това е преамбюлът на Манифеста на Маркс и Енгелс от 1847 година. От тогава до сега експлоататорската класа е променена незначително и подари това той е напълно актуален. Но на съвременния етап други обстоятелства вече са променени драстично, затова се налага да допълним тоя манифест с наш по отношение на българската съвременност, както и по отношение на научно-технологически предпоставки за развитие на марксизма на нова съвременна основа. Виж ПЪЛНИЯ ТЕКСТ НА

МАНИФЕСТ НА КОМУНИСТИЧЕСКАТА ПАРТИЯ

(1847)

Все пак, преди да скочите в бъдещето, трябва да разберете защо миналото е сбъркано и кое точно, като придобиете

ПОНЯТИЕ ЗА КАПИТАЛИЗЪМ

По думите на Маркс в Капиталът, че „мелницата доведе на власт феодализма, а парната машина – капитализма”, ние можем със същата сигурност да заявим, че **НОВИТЕ ТЕХНОЛОГИИ И ЗНАНИЯ ЗА СВЕТА ЩЕ ДОВЕДАТ КОМУНИЗМА.**

Защото движещите сили на историята не са олигарсите, собствениците и техните марионетки политиците, нито партийните и комсомолски секретари, а това са производителните сили, тях пък ги движи науката, а тяхното начало им дават научните открития. Затова тук в този труд ние ще разгледаме как трябва да се промени обществото и човекът, съгласно нови научни открития за природата, живота, космоса и възникващите от тях нови технологии.

Информационните технологии и интернет правят информацията общодостъпна, до голяма част безплатна (общо-споделена) и хората със сходни интереси и разбирания за света бързо се намират и правят общества и съюзи много бързо и безплатно. Т.е. КОМУНикацията, чийто общ корен с КОМУНизама и ОБОБЩЕСТВЯВАНЕТО (от ОБЩ, ВСЕОБЩ – дума, от която произлиза думата „комунизъм”) на човешките отношения върви с невиджана преди скорост. Т.е. светът е в такава фаза на ОБОБЩЕСТВЕНОСТ, КОМУНИКАЦИЯ (УНИФИКАЦИЯ) (уеднаквени и споделени технологии, бит и закони), че можем да говорим, че комунизмът на технологично ниво вече е факт поне на първично неосъзнато ниво.

Но противоречието е именно в това – комунизъм (обобществяване) на технологично ниво от една страна, а „феодализъм”

(разделени интереси, присвояване, експлоатация, етнически прочиствания, разрушения) от друга.

От една страна - научна осъзнатост и опити за световно обединение от страна на учените от ООН, създали доктрина за това, наречена Устойчиво развитие, и от друга страна – някакви извратени същества, които убиват хора, за да грабят ресурсите им, унищожавайки държавите им, само и само да държат властта и слободията си...

Но има и съвсем драстични научни предпоставки, които обогатяват теорията, философията и практиката на комунизма по съвсем нов революционен начин и решават проблеми, които дори до сега не са забелязвани като такива, пречеци за обединението на компартиите и на обществото като цяло в единна неразрушима система в хармония с природата.

(горе)

СЪВРЕМЕННАТА ЕПОХА В СВЕТА

Съвременната епоха е "криза на духа". Така я нарече най-видният идеолог на съвременното "индустриално общество", на съвременния капитализъм - Збигнев Бжежински. "Пророкът" Бжежински бил предсказал падането на "комунистическата" система. Ние поставяме думата „комунизъм” в кавички, понеже това, което Бжежински е имал предвид, че ще падне, не е било комунизъм, а държавен капитализъм (държавното устройство по време на Тодор Живков).

Това за интелигентен политолог не представляваше никаква особена труд-ност. Въпросът бе да се види какво ще има след това. А именно тази слепота за "след това" доведе и до тая "криза на духа". "След това", след "комунизма", не се вижда нищо. Според великите стратегии на империализ-ма. Днес живеем в един променен от нови индустриални технологии свят, свят преобразен спрямо последните 100 години, когато комунизмът като наука беше започнал мощно да завладява умове-

те и сърцата на милиони хора. Затова днес мастити апологети на капитализма искат да ни убедят, че комунизмът е мъртъв, че комунизмът е неприспособим и архаичен за нашето, новото време и че капитализмът, макар и видоизменен, е вечната и най-добрата система.

Нищо подобно, господа! Живейте си спокойни и сити в своето доволно невежество! Вие не можахте и никога не бихте могли да стъпите на планетата Маркс! Не бихте се докоснали и до най-малката мисъл на интелекта Маркс! Живейте си безметежно с мисълта, че "това просто не може да бъде", че друга философия и обществен строй днес не може да има!

Какво в същност се промени от 14-ти век насам, когато постепенно стартира капитализмът в своята първобитна форма – манифактурата (преди над 500 години)? Капитализмът остана като господстваща обществено-икономическа система. Той смени много пъти своята „кожа“, но не смени „нрава“ си да ограбва чужд труд! Което сега налага вместо с явен терор - с лъжедемокрация, вместо заграбване на чужди територии - той просто изтласква местното население, за да заграби ресурсите му, предизвиквайки вместо световни войни - локални войни и милиони бежанци! Вместо „законния“ грабеж на принадлезна стойност (в производството), който предизвикваше неочаквана инфлация – сега с подмолен грабеж чрез изкуствена инфлация (чрез банкерството). Вместо открит империалист, се превърна в лицето на световната икономическа мафия, базирана и управляваща в САЩ, в световен терорист.

Днес, в XXI век, живеем в епохата на информационни технологии и електроника, на атомна енергия и космически полети. Вече е почти минало опушеният в сажди работник от онези "фабрики димни, дето мъка душата терзай". Вече само на стари плакати ще видим пролетарий с "мишци железни", изправен "край черни стени". Все повече отмира тежкия, изнурителен труд, превръщайки се в по-привлекателен и по-лек. Но това не е заслуга на капитализма. Това се дължи на техническия

прогрес, на науката, на образованието, на непрекъснатата борба на трудовите народи за по-добър живот. Все по-голяма част от труда става по-лек, но остава наемен! Физическият труд отстъпва все повече на интелектуалния, но и в двата случая той е наемен и под тая форма - ограбван! Какво значение има за капитала, ако натрупването му става не с много пот, както някога, а с много нерви, както е сега?!

За 500 години само това се промени : формата, видимата форма на ограбване на труда - с по-малко пот, с повече нерви; умствен труд - вместо физически; интензивен труд - вместо екстензивен; сложен труд - вместо прост. Но същността на ограбването - изсмукването на принадлеен труд - си остава, както и преди 500 години. Работната сила на трудовия човек, вместо свята човешка стойност, е стока, която той е принуден да продава, както преди 500 години. Отношението капитал-труд си остава същото, както преди 500 години. Трудът е наемен, а не „свободно избран или приет” (както изисква Международна харта за правата на човека)! Експлоатацията вече не е експлоатация на черните мазоли, а на белите ръкавици. Но е една и съща в своето съдържание в ранното индустриално и в т.нар. "постиндустриално" общество. Експлоатацията (кражбата на чужд труд) може вече да не е само груба, а и фина, не варварска, а „цивилизована”, но тя съществува!

Защо от идеал на бедните социализмът се превърна в гилотина на бакалите? Защо от "светло бъдеще" се превърна в мрачно минало? Защото марксистическата, т.е. научната истина за него беше превърната в доходоносна демагогия чрез канонизирането му в държавна религия. Но всяка демагогия някога рухва. Дори да е била религия.

Т.нар. „социализъм” се срути с грохот, защото в същност той никога не е съществувал! Неговият термитен стълб, прояден отвътре, чакаше да се стрие на прах и от най-слабия допир отвън. Социализмът вече от много отдавна беше натирен в задния двор на науката и затова никога не е съществувал и на

практика. Но ако утопията досега беше наречена „социализъм“, това не дава основание социализмът да бъде наречен утопия!

Съвременната епоха - от Великата Октомврийска Социалистическа Революция до днес - е епоха на бурни политически събития, непознати по мащабите и размаха си в цялата история на човечеството. Това е епоха на най-силното до сега задълбочаване на общата криза на капитализма, проявяваща се в изострени до крайност класови, расови, верски и международни конфликти. Епоха, в която държавно-монополистическият капитализъм в т.нар. "социалистическа" система прие своята крайна и възможно последна форма с най-висока степен на монополизирание на собствеността - абсолютното, пълното сливане на държавата с монополистическия капитал с невиджана допреди концентрация и централизация, довели до фузия на промишления, банковия и търговския капитал в един-единствен център, ръководен от незначителна на брой, но мощна финансова олигархия. Епоха, в която световният империализъм от началото на века прераства в края му в свръхимпериализъм!

(горе)

В БЪЛГАРИЯ

Ако съвременната епоха в света се характеризира с "кризата на духа", то в България тя е само част от духа на кризата. А кризата не е от вчера. Не е и от 10.XI.1989 година, както му внушават сега на българина. Кризата е от 70-те години на 20-и век. В средата на '90-те вече не е криза. Това е катастрофа. Необратима. Унищожителна.

Първото проявление на кризата бе през 1983 година. Това означава, че нейните корени са заложили още много по-рано - в разцвета на "реалния социализъм", нейните първопричини са още по-назад във времето - на трибуната на поредния "исторически" партиен конгрес. Безочливото разграбване на нацио-

нално богатство и анархията в икономиката започнаха точно от това време, а не от по-късната дата 10.XI.1989г. Но внедрените предатели на народа започнаха унищожаване на научния социализъм (в политическата икономия) още от началото на 70-те години, когато България бе второто световно икономическо чудо веднага след Япония. И това не беше случайно – точно тогава идеолозите на капитализма, паникьосани от тоя подем на социализма, отмениха Златно-доларовия стандарт, превърнаха долара от златен - в нефтен и провъзгласиха „свободното” цено- и заплата-образуване – свободно по отношение на трудовия народ.

И когато предателите у нас вече се бяха наложили в ЦК на БКП до 1983 година и вече бяха унищожили принципа „от всеки според способностите - всекиму според труда” и наложиха партийно измислени планове, партийно обосновани цени и особено заплати, започна кризата в енергетиката. България, гледана от спътник, стана дискотека от режима светло-тъмно. Последва като нова проява на кризата „възродителен” процес през 1985 г. - най-голямата екскурзия на организирания туризъм у нас. Кризата се нагнетяваше през следващите 4 години, търсейки отдушник. За целта като добре дошло се появи "преустройството" в Москва, откъдето през 1986 г. блед отразен лъч стигна плахо и до нас. Следваше непрекъснатата хроника в масмедииите за ненаказана безстопанственост и разсипничество. И изведнъж тапата гръмна и злият дух излезе от бутилката.

Стана дворцов преврат, роден от разложението на трудовите отношения - 10.XI.1989година. Той наистина беше търсеният и желан отдушник на събраното високо напрежение за дълго време напред. Последваха бурни страсти по избори и "демократия". Сменяха се много правителства, едно от друго по-продажни, загробващи народ и държава. Ентропията на кризата нарастваше бурно и тя, кризата, получаваше все по-големи измерения, докато днес вече е разложение. Днес, 25 години

по-късно, положението на бедния българин е много по-тежко от всякога. От 1983 г. той се надява следващата година да е по-добра и кошмарът най-сетне да свърши. Той жадува всяка следваща година за по-добро, а всяка следваща година става все по-лошо. Кошмарът не свършва, кошмарът е безкраен ! Вече 25 години непрекъснато разложение!

При Освобождението на България от турско робство българите са наброявали 6 милиона и 200 хиляди, сега наброяват малко над 5 милиона и 500 хиляди – невиждан геноцид, по-страшен с размерите си от турската робство, с по-страшен кръвен данък (емиграция) от турското робство.

"Народната власт" при "социализма" беше сменена с "власт на народа", наречена "демокрация". Отново от залата на Парламента вече 25 години ечи мазният ганьовски смях на самоуверена наглост, пъчи се същата ганьовска дебелацина, плувнала в самозабравила се овластеност, безпардонно и надменно сигурна в своята безнаказаност! „Най-святата” и „най-чистата” идея на всеки депутат е келепирът! Властта да се използва за растеж на собствената банкова сметка - това е Идеята! Другата идея е България да бъде продадена на задокеанските интереси и напълно унищожена! Демокрацията в парламентарната ни държава днес е забулена отново от зловещата сянка на Бай Ганьо Балкански. "Свобода ли? Нааааа, свобода!" Винаги разделени пак на нашите и на онези. Отново депутатите ни са Гочоолу, Дочоолу и Ганьо, заобиколени от биячи като Данко Харсъзина - "страшен хайдучага, брей!" - на които сега им казват охранители, станали министър-председатели. Чорбаджийщина с бухалка и с милиардна банкова сметка в чужбина - това е България днес ! Всеки врат пази гръб ! Измамата, интригата, келепирът, най-вече келепирът - водещ мотив и мото на всеки днешен депутат и висш държавен чиновник изобщо. Гешефтът - неговият символ-верую. Според германска преценка корупцията в България е по-голяма дори от тази в Судан, където всичко е корупция.

Такава катастрофа България не помни дори след войните от 1912/13 и 1918/19 г. Такава катастрофа е била само падането ѝ под османска власт в 1396г. - фалита, закриването на държавата ни. България не е паднала под турско за един ден. България е упадала повече от 20 години преди това. Както става и сега пред очите ни! Днес самоунищожението ни се ускорява със завидни темпове. Векове наред никаква чужда сила не е могла да изличи българския корен от тази свещена, обетована земя. Сега само за 30-40 години саморазрушение това е на път да стане. Всяка арабска държава днес е превърната от пустиня в градина. Обаче нашите „емири“ успяха да превърнат България от градина в пустиня! Като истински прозелити на свещената римска мъдрост "след нас - и потоп"! Цели 25 години, дълги 25 години умишлено, а не случайно, се водеше политика на разграбване, умишлен, целенасочено създаван хаос, а не случайно възникнал, като сценарият беше в един такъв момент на пълно бездихание на обществото, какъвто е сегашният, да се прави изкуствено дишане. Кукловодите на този създаван от тях хаос знаеха още тогава, още преди 30-40 години, че събитията ще се развият така и самите те ги насочваха точно в това русло на безвластие и разруха. Режисьорите на днешните ни събития още тогава знаеха, че след пълното разграбване ще пуснат на политическата сцена и, разбира се, спасители на нацията, "нови лица", с нова фразеология, "хора от народа", пледиращи вече за ред и законност, за борба с престъпността (т.е. за опазване на частната им собственост), заграбена от държавата преди това.

В един ден се оказа, за „изненада“ на властимащите(!), че милиарди долари национално богатство е зад граница и те, властимащите, власт нямат да го върнат! Но се създаде Комитет за спасение на България! Тези, които ни загробиха, сега ще ни спасяват! Юда-спасители! Отново ура-патриоти, следвани от фаланги безскрупулни парвенюта, застанаха отпред и начело - както след Девети, така и след Десети! Такъв неусмирим бяс на диво натрупване, грабеж и преразпределяне на

капитала, такова хищническо ограбване на национално богатство, такова зверско издевателство над собствения си народ, нашата история не помни. Тук вече не става въпрос само за работническата класа, а издевателство наистина над целия народ. Такова непосилно данъчно и инфлационно бреме за толкова дълъг период от време този народ не помни и от най-черни военни години и робство. Без война - в разруха!

„Без война, война ке да е!” (Ванга)

На карта е поставено физическото оцеляване на цяла нация! Чудовищно престъпление, за което няма давност и за което ще се иска сметка! Цената на хляба днес е углавно престъпление! Дневните дажби на хляб дори и в концлагерите са били по-големи от тези в редица райони на България през годините на прехода!!!

(горе)

ГЕНОЦИД НАД СОБСТВЕНИЯ НАРОД

Разруха, спекула и разсипия; сомалийски глад и египетски гнет; цени, всяващи ужас и заплати, предизвикващи смях; банки без пари и банкери без съвест; опустошено селско стопанство и разбита всякаква промишленост – това е България с „демокрация”. Толкова безнадеждност и отчаяние, толкова безпомощност и мъка – по-зле и от дните и на най-черното османско иго. Такъв непоносимо тежък и отчаян животнямаше дори при капитализма преди 9 септември 1944 г.! За 25 години „демокрация” грабителството бе толкова хунско, колкото не можа да стане за 45 години „социализъм”! Цял народ, доведено до унижение и скръб! Девет кожи му одраха и питат за още! Най-интелигентният (по чужди преценки) народ в света жестоко наказан (Защо, Боже!) с най-алчите и продажни управници в света. Българският народ отново доказа, че не е див и варварски. Диваци и варвари са само управниците му, само политиките му, само олигарсите му, ...само предателите му!

*Изпод трико̀льорната стряха
днес виждаме всички добре,
че наши касапи го клаха,
а кожата друг му дере!*

(горе)

СОЦИАЛИЗМЪТ ИСТОРИЯ, ТЕОРИЯ, ПРАКТИКА

Преди да бъде обезглавен кралят в Лондон никой не е вярвал, че това може да стане. Преди да бъде обезглавен "комунизмът" в Европа никой не е вярвал, че това може да стане. Но стана. И в двата случая. За зрителите историята винаги поднася изненади, но не и на действащите лица. Кралят в Лондон и "комунизмът" в Европа бяха безславно свалени. Без да може кралят да стигне до Европа, нито пък комунизмът - до Лондон! Общото в случая е не в краля и в Европа, а в комунизма и в Лондон. Нарича се

КАРЛ МАРКС!

В началото на XXI век живеем в такова време, когато отново потоп словесна кал, вълни мръсна пяна, заливат името и паметта на този гениален учен - икономист и философ. Маркс - един от Седемте мъдреци на всички времена, не заслужава такава участ!

В 1830 година на парижките барикади с много кръв работническата класа за пръв път се появи на политическата сцена като самостоятелна сила. За описание на съществуващата система се появиха Маркс и Енгелс. Те дадоха научното обяснение на съществуващия икономически строй и начертаха траекторията на бъдещето - социализма. Маркс и Енгелс първи посочиха, както отбелязва Ленин по-късно, че работническата класа с нейните искания е необходим продукт на съвре-

менната икономическа система; че точно тя е двигателната сила на бъдещата нова икономическа система - социализма; че социализъм и свободен труд са тъждествени понятия и са възможни единствено на основата на обществена собственост върху средствата за производство, разпределение според труда и йерархия според способностите.

Продължението не закъсня. Появи се Ленин със своята болшевишка партия с решимостта да превърне социализма в реалност. Великата Октомврийска Социалистическа Революция дойде в името на радикална, коренна промяна в статуса на работническата класа, за социализъм, за разпределение според труда, но така и не успя да осъществи замисъла си. Напротив, знамената и идеите ѝ бяха използвани за потисничество именно на работническата класа и за противоборство между две империалистически системи. Тя даде началото на една деспотична политическа система, но не в полза, а в ущърб на работническата класа и наемния труд, известна в наши дни като тоталитаризъм. Тоталитаризмът - това не бе социализъм. Социализмът е с човешко лице ! И с никакво друго!

Действително, през 1968 година в Чехословакия Дубчек поиска "Социализъм с човешко лице"! И стана симпатичен в Пражката пролет. Тогава той, както и всички останали, може би мислеше, че това е социализмът. Заблудата бе обхванала не само неговата личност там и тогава, но продължава и до днес във всички умове и тук, и сега. Защо? Защото социализмът не може да има друго лице, освен човешко! Ако то не е такова, значи това не е социализъм! Та нали още Оскар Уайлд писа, че "авторитарният социализъм е неподходящ", когато търсеше място за душата на човека при социализма. Още той отхвърли подобна "казармена система" на "груба, охранена варварщина". За съжаление той е един от малцината досега, които са разбрали, че "истинското съвършенство на човека се крие не в това, което има, а в това, което е".

Без да го обвиняваме в комунизъм той успя да разбере, че

"човек си мисли, че главното нещо е да има, а не знае, че главното е да бъде"! Той пръв написа Социализъм с главна буква, само защото душата на човека при социализма трябва да намери покой и Индивидуализъм.

Т.нар. „социализъм” - това беше лъжата на века, лъжата на ХХ век. Особено след 70-те години на ХХ век, когато имаше основни елементи на социализъм, но след това и те изчезнаха. Една лъжа, повтаряна милиони пъти, се приема за истина! Тази Гьобелсова аксиома получи абсолютното си потвърждение за социализма. Нещо повече - 100 пъти по 100 на ден в продължение на 45, а за СССР - 75 години, се прие за истина от милиони хора, които сега не могат да се отърсят от тази лъжа - за тях миналото бе „социализъм”. Лъжа, повтаряна не сто, а билиони пъти! Днешната историческа ситуация не е реставрация на капитализма. Защото социализмът никога не е съществувал пълно. Опасността от "фалшив социализъм" беше предвидена още от класиците на тая наука. И въпреки всичко социализмът ни споходи днес точно такъв – в началото половинчат и към края фалшив. Което само по себе си е доказателство, че не е социализъм. "Реалният социализъм" бе една виртуална реалност, чиято измамна същност лъсна бързо и лесно - веднага със свалянето му като държавна религия, повече неизгодна за жреците на тази система. „Социализмът” не бе социализъм. Той бе обикновен капитализъм.

Държавен. Монополистически. Държавно-монополистически. Бюрократич-но-диктаторски. "Световната социалистическа система" в същност си беше държавно-монополистически капитализъм - повече държавен и повече монополистически от всеки друг по всяко време. "Световната социалистическа система" беше държавно-монополистически капитализъм в своята висша форма с пълна, абсолютна, затова - последна, степен на одържавяване (но не и обобществяване) на средствата за производство, на върхна степен на монополизиране на собствеността от един-единствен собственик - държавата.

Такова одържавяване на средствата за производство при запазени стари производствени отношения на капитала създаде онзи абсолютен монопол, който циментира целия икономически и обществен живот и ограда с "железни завеси" тази система. Старите производствени отношения означаваха отново, по същия начин, превръщането на парите в капитал, че отново работната сила е стока, каквато винаги е била при капитализма до този момент. Това беше непознат прецедент в историята на капитализма, копиран от Съветския съюз - свръхконцентрация и свръхцентрализация на капитала, позволяващи на една финансова олигархия да има неограничена власт по подобие на феодализма абсолютизъм.

„Социализмът“ претърпя фиаско като учение поради две основни причини. Първо, поради дълбоката заблуда, че са разкрити икономическите закони на социализма, докато в действителност всички икономически процеси се подчиняваха на капиталистически закони. Марксовата политическа икономия беше подменена с ограничената и отдавна отречена от самия Маркс буржоазна политическа икономия с нейното тесногръдо "заплащане на труда". След като беше вече категорично и пределно ясно обяснено от Маркс, че не трудът, а работната сила е стоката, която работникът продава срещу заплащане, не трябваше да се слиза обратно отново до равнището на тази - домарксовата - политическа икономия, а трябваше да бъде изяснено кога и как в стоковия свят.

(горе)

СТОКАТА, НАРЕЧЕНА „РАБОТНА СИЛА”, ПРЕСТАВА ДА БЪДЕ СТОКА

Заедно с това закостенялото мислене издигна нерушимата догма, че държавната собственост е обществена или обобществена. Държавната собственост не обезателно е обществена, ако не е обобществена! Откакто съществува държавата, държавната собственост никога не е била обществена! Как

държавната собственост става обществена - ето това е въпросът! Това трябваше да се изясни. Иначе Бисмарк и Наполеон трябва да ги обявим за социалисти, защото първи създават държавна собственост (за нуждите на армията)...

Второ, поради умишленото непризнаване и неприлагане на принципите на марксизма за държавата. Това особено брутално покушение беше извършено върху основните принципи на социализма за държавата - онези 5 ръководни начала, които са задължителни като мерки за разбиване на старата и изграждане на новата, социалистическата държава. Беше изключително лесно върху капиталистическата основа на общественото производство да бъдат извратени, да бъдат опорочени принципите на научния социализъм, т.е. онези принципи на ортодоксалния марксизъм, които изграждат социализма като политическа система, всички онези постулати на марксизма за държавата, които след смъртта на Ленин до ден днешен бяха грубо стъпкани и забравени.

Това са 5 основни принципа, насочени срещу кариеризма, беззаконията, разхищенията и корупцията в държавата, срещу феодалната неприкосновеност на привилегиите и произвола на самодържавието - срещу всичко онова, което беше проникнало като проказа така дълбоко в печалната ни действителност. Тези 5 принципа изпълват със съдържание социалистическата държава като класова, а не "народна държава", каквато бе обявена във всички страни на "световния социализъм". "Народната държава", подложена на унищожителна критика от Маркс, Енгелс и Ленин, е една идеална държава, утопична и невъзможна в класовото общество, в което искаме или не - живеем, една безсмислица в научното обясняване на същността на държавата, но изключително удобна за всяка управляваща плутокрация за лесно манипулиране на обществото, изразяващо се в "сплотеността на народа", "единството на нацията" и др.под. за формиране на класов мир и класово сътрудничество. Понастоящем световно икономическо мнение е,

че социализмът - това е държавна намеса в икономиката. Оттук следва, че "повече социализъм" - повече държавна намеса! Нищо подобно. Социализмът е пазарно стопанство, но без частна собственост! Социализмът е пазарна икономика - без държавно регулиране! Социализмът е по-пазарна от всяка друга, дори и от най-пазарната капиталистическа икономика! Социализмът - това е свободният пазар, анализиран от Маркс, изчистен от всяка държавна намеса и регулиране. Нещо, което го няма и в най-развития и "свободен" пазар на капитализма днес.

Една от целите на социализма е освобождаване на икономиката именно от всяка опека и регулиране от страна на държавата, не само ограничаване, но и пълно отстраняване на етатизма в икономиката. Социализмът не е частна, той не е и държавна собственост. Социализмът е нещо съвсем различно - антипод и на частната, и на държавната собственост. Социализмът е обществена собственост и то само върху средствата за производство, а не върху нещо друго - върху жените, жилищата или дъвките, например!

Цел на социализма, истинската цел, както вярно я е доловил великият британец, е да се преустрои така обществото, че бедността да бъде невъзможна! Действително, за разлика от християнството, което е учение само за подпомагане на бедността, марксовият социализъм е учение за ликвидиране на бедността. Нещо повече - марксизмът е единствената наука, която защитава бедните. Друг въпрос е, че както християнството и тя бе издигната в ранг на държавна религия за защита на богатите!

Именно социализмът въплъщава реално идеята за гражданското общество, което се пропагандира така настойчиво в наши дни, защото единствено при него - социализмът - водещата политика в обществото, е отмиране на държавата, т.е. развитие на гражданското общество и непрекъснато стопяване на държавната принуда и бюрокрация. Само при него "като ес-

тествен резултат Държавата се отказва от идеята да управлява"!!! Само при социализма е осъществим "общественият договор" на Русо.

Преди много години Ленин писа, че в своите трудове Маркс и Енгелс първи разясниха, че социализмът не е измислица на мечтатели, а крайна цел и необходим резултат от развитието на производителните сили в съвременното общество. Социализмът не е измислица. Социализмът не е утопия. Социализмът е наука, при това е точна наука. Наука, чиято основна задача е да обясни що е обществена собственост върху средствата за производство.

Утопия ли е наистина обществената собственост, както казват едни, абсурд ли е тя при съществуването на стоковото производство, както казват други? Оказва се, като се опираме на Маркс, че обществената собственост върху средствата за производство е осъществима реалност, дори и при стоковото производство, колкото и чудно да изглежда някому това! Възможен е такъв механизъм на общественото възпроизводство, който да изключва експлоатацията на работната сила, механизъм, който прекратява действието на капиталистическите закони така, че

РАБОТНАТА СИЛА ПРЕСТАВА ДА БЪДЕ СТОКА,

а процесът на нарастване на стойността - капитал. Този механизъм свързва отделните икономически закони, чрез които социализмът може да се осъществи като реална икономическа система по такъв начин, че процесът на нарастване на стойността престава да създава общественото отношение, наречено капитал. Този процес разглеждаме като "термодинамичен". Въз основа на това цялостният възпроизводствен процес на общественото производство представлява един "политропен" процес, чиито "единични" процеси оформят кръгов цикъл на Карно. По този начин тези сравнително прости икономически закони дават конкретното съдържание на социалното ра-

венство и социалната справедливост, а също и някои неочаквани следствия, до които водят - например отпадането на всякакви и всички данъци върху работната заплата, както и изчисляване на обществото от такива злокачествени тумори, от такива вродени пороци на капитализма, като безработицата и инфлацията. Оказва се, че по отношение на стойностните закони социализмът е частен и граничен случай на капитализма. Заедно с това социализмът е и нисша фаза на комунизма. Което пък при определени условия позволява и прехода от стокови към нестокови, т.е. комунистически производствени отношения.

(горе)

ЛЕВИТЕ ПАРТИИ В БЪЛГАРИЯ

Ако има приз за дясна партия, която най-сполучливо мимикрира в лява, той принадлежи по право на БСП. Обаче вече 25 години не стигнаха на огромната ѝ партийна маса да се опомни. Едва президентските избори силно разклатиха устоите на тази "социалистическа" партия. Но това беше неизбежно - само въпрос на време. Създадената преди 25 години БСП от Стратегическия център за масово зомбиране на бившата БКП беше най-сполучливия хибрид между млади тарикати и стари наивници. За единството, за сплотеността на партията трябваше, естествено, тарикатите да са малко, а наивниците - много. Обратното не е възможно. БСП беше създадена точно с тази цел - в този изгоден момент да се използва инерцията на побелялата част от обществото, сляпо предана на водачите си, за масова и сигурна подкрепа на престъпленията им. В БСП цинизъм и мазохизъм се сляха в едно - едните обират приятелски другите, а последните се радват и одобряват първите. Трябваше укрепването на едрия частен капитал да срещне масов възторг и любов от народа! Как? Ето така - със "социалистическа" партия!

БСП изфабрикува една програма от еkleктична смесица, пъл-

на с брак и отпадъци. Не се знае каква е основната ѝ идеология, затова за всеки вкус е подбрано по нещо. От срам и за лице пред света БСП подчертава, че не е комунистическа партия. Малко преди това обаче БСП "заявява високо и ясно", че е "партия на труда и на трудовите хора, на работниците и селяните". Тя пак "заявява високо и ясно, че е партия на бедните и обедняващите в България", тя защитава "правата и интересите на бедните, експлоатираните и онеправданите"! И това ако не е поредният ѝ връх на цинизма! - както БКП до 1989 година! Излиза, че ако при тези пролетарски изявления БСП не е комунистическа, тя е бедняшка партия! Обаче само един ред по-надолу се разбира, че БСП заявява още веднъж - "също така високо и ясно" - че е партия на дребните собственици, на дребния бизнес. Освен това БСП навсякъде открито заявяваше, че е социалдемократическа партия и че признава социалдемократическите ценности. Особено широко това е заложено в същата тази злополучна програма. Напоследък тя изобщо е изтрила от терминологията си думите социализъм, социалдемократия, комунизъм, капитализъм ... и набляга на сладката и мазна дума социал(ен) с цел хората да им дрънчи в ушите като социал(изъм), които са много различни неща. А пък като се вгледаме – виждаме вече едри олигарси в управлението ѝ.

И така - БСП значи е едновременно комунистическа (или бедняшка), дребнобуржоазна, социалдемократическа и олигархическа партия! Четири несъвместими идеологии под едно крило?! Каква партия е в същност БСП? Тя е това, само което не заявява - партия на едрия капитал. БСП в същност е партия на десния, едрия финансов капитал, партия на пладнешкия грабеж, наречен приватизация, без идеология, но със социална демагогия и лъжлива фразеология. БСП подчертава, че е национална социалистическа партия! А това вече навява мисли!... Кое е лявото на "лявата" БСП? Кое е социалистическото на тази "социалистическа" партия? Къде е СПОЛУКАТА за България?

От сигурен източник знаем, че има различни школи, които се "опитват да разрешат проблема на бедността, като поддържат бедните живи; или при някоя много напредничава школа, като ги забавляват". БСП като "партия на бедните" обаче явно е от някоя много назадначава, пещерна школа - тя не се и опитва да поддържа дори бедните живи! БСП се опитва да реши проблема с бедността като – има беден, има бедност – няма беден, няма бедност! Т.е. когато измрат бедните (произведени като такива и от БСП), тогава няма да има бедност...!

Следва по-наляво в спектъра. В социалдемокрацията - нищо ново! Освен лозунги, празни и надути, освен фрази - нищо! Както преди, както някога. Нейната основна идея за т.нар. "демократически социализъм" е един нескъпопосан опит за примиряване на непримиримото - на капитализма със социализма! "Демократическият социализъм" е едно от превъплъщението на неосъществимата теория за конвергенцията. Той означава опит за придаване на хуманни черти на капитализма, които иманентно му липсват, опит за смекчаване на грубите му форми най-вече теоретично. Социалдемокрацията е и винаги е била удобна машина в ръцете на едрият капитал за гасене на жаравата, за управляване обществото на части, за разбиване и разединяване на левите сили. АСО, ОСД, БСДП и др. под. бяха само проекции в друго измерение на многобройните БКП-та, а всички те - разбити парчета от взривената през 1989 година мътна и кална, утаечна маса БКП!

От този кошер - бившата БКП, вече години наред се роят и небивал брой нови БКП-та, чиято основна, най-характерна черта е вождизмът. Може само да се съжалева за всички онези честни люде, които само заради името комунист се вливат в тези партии, но не разбират, че биват подлъгвани от политнеграмотни хора да застават зад тях и да ги следват, че са водени в неизвестна посока от слепци и клоуни, които искат да строят комунизъм с ... частна собственост ! По начин, сходен с този в БСП, огромната част искрени комунисти бива лесно подчинена

с комунистически фрази; всички петимни комунисти, истински всеотдайни и верни на идеята, биват лесна плячка, но не на лукавия хитрец, както в БСП, а на някой самозван параноик, чакащ лекарско освидетелстване. Всеки неуспял грандоман в различна форма на лудост и с патологична мания за величие си сформира кръжец и го нарича комунистическа партия, в която централна роля заема, разбира се, той - Вождът! Патроните на тези братства, сиреч партии, всеки от които е велик, дотолкова се вживяват в своето амплоа, дотолкова са заслепени от собствената си светлина, че тяхната едничка съкровена цел е връщането на старото време и месиянската им поза в него. Тази е причината да има много партийки със затихващи функции - за смях отдясно, за плач отляво! Пастирите на тези стада поради собствената си умствена ограниченост и старческа немощ не могат да видят видимото - че старата система, социализмът в онзи вид, никога, ама никога няма да се върне! Никога вече!

(горе)

КОМПАРТИЯТА - ПАРТИЯ НА ТРУДА И НАУКАТА САМОЛИЧНОСТ

Работническата класа в България продължава да бъде лъгана - доскоро в "социализма", сега в "демократизма". Измамата продължаваше десетки години, продължава и сега. И то така, че нямаше кой да отстоява интересите ѝ. В България синдикати няма! Няма поне такива, защитаващи работниците, а не шефовете си. Напротив - тези синдикати, които ги има, са съучастници в хазарта на казино България, жалки крупиета при залаганията на националната рулетка, където наредените играчи са настръхнали озверени в стремежа си всеки да ограби другия. Но освен от синдикалната, която почти липсва, работническата класа и наемният труд се нуждаят и от политическа защита. Само партия, а не профсъюз, може политически да брани правата на работниците. Само партия с ясна позиция за миналото и с точна теория за бъдещето може да застане кате-

горично зад работническата класа и целия наемен труд и да отстоява интересите им. Има ли я нея в България? Има такава партия!

КОМПАРТИЯТА - единствената партия в България, която изцяло и безрезервно изразява мъченичеството на тази класа. Българската работническа класа е класа-мъченик и то не от вчера! Единствено една КОМПАРТИЯ обаче признава това - че тя винаги досега е била класа-мъченик. Единствено КОМПАРТИЯТА заклеява бившата социалитарна система като държавен капитализъм, а не социализъм! От всички леви партии само една КОМПАРТИЯ е на ясни и то авангардни марксистки позиции. От всички комунистически партии само тази е автентична, ако е за марксовия комунизъм и неговото научно развитие. Ако другите компартии бяха на ясно с марксизма и диалектическия материализъм, те отдавна щяха да се обединят. Но този трагичен проблем ще го разгледаме от нова научна позиция по долу.

Една КОМПАРТИЯ е не само класова партия на работническата класа, тя е партия на целия наемен труд, но и на НАУКАТА (самата тя твореща наука), на всички наемни работници и служители, на всички хора, полагащи наемен труд - миньори и лекари, строители и учители, селяни и учени, всички, поставени в подчинено положение от капитала!

КОМПАРТИЯТА признава научния факт и историческата необходимост, че освобождавайки наемния труд на работника, се освобождава трудът и на останалите социални групи и слоеве, т.е. освобождава се цялото общество. Ето защо една КОМПАРТИЯ е партия на труда. В капиталистическото общество, в опозиция, такава партия е на наемния труд, т.е. изразява всеки, когото капиталът превръща в стока. Тя счита себе си за наследник на най-старата и най-зряла съвременна марксистическа партия в Източна Европа и една от най-старите партии в цяла Европа изобщо - Благоевската БРСДП. Ето защо една модерна КОМПАРТИЯ е и с дълбоки корени, продължител на

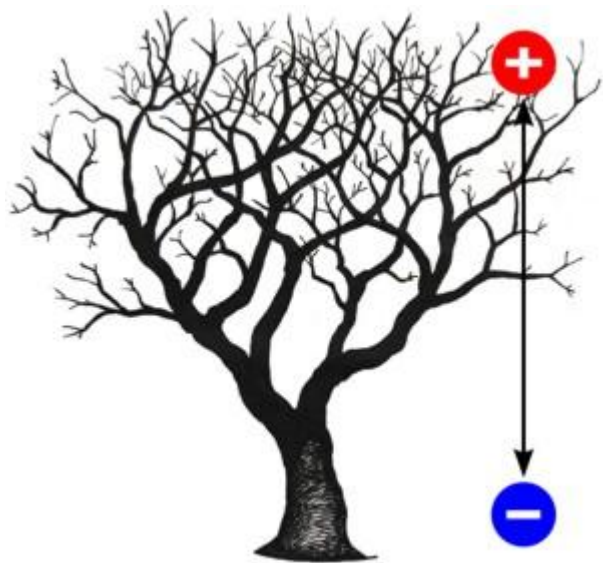
славни традиции, носител на историческа приемственост.

(горе)

ПОЛИТИЧЕСКА ОРГАНИЗАЦИЯ ДЕМОКРАТИЧЕСКИ ЦЕНТРАЛИЗЪМ

КОМПАРТИЯТА има за основен ръководен принцип демократическия централизъм. Този принцип беше нахокан като източник на всички злини в обществото на бившия "социализъм" и повечето нови леви партии побързаха да се отърват от него. И съответно от Ленин. Вярно е, че в бившата БКП имаше централизъм. Да, но не и демократически! В тази антидемократична система нямаше нищо демократично, най-малкото пък в централизма ѝ. В БКП тогава съществуваше бюрократически централизъм, от който Ленин най-много се опасяваше и срещу който най-много воюваше. Даден принцип на една партия не може да бъде обвиняван за нещастията в една държава.

Централизмът е в основата на всяка организация, централизмът е необходим на всяка политическа партия, централизмът е природно явление – Слънчевата система например с нейното централно светило – Звездата... Но ако този централизъм бъде и демократически - това е най-доброто, създадено от човешката мисъл като организационен принцип. Ето защо една КОМПАРТИЯ трябва да се ръководи твърдо от този основополагащ принцип - демократическия централизъм.

ДИАЛЕКТИЧЕСКИЯТ МАТЕРИАЛИЗЪМ Е ОТКРИТ ОТ МАРКСИЗМА **ПРИРОДЕН ЗАКОН**. Той се проявява идеално, в съвършен вид, в най-разпространената форма в природата - дървото.

ДИАЛЕКТИЧЕСКИ ЕДИНСТВО И БОРБА НА ПРОТИВОПОЛОЖ-

НОСТИТЕ - РАЗВИТИЕТО нагоре на всеки клон от дървото, респективно човек в обществото, се развива напълно **СВОБОДНО** така, че без да пречи на околните, докато надолу не е така - **ПЪЛНА ДИКТАТУРА** на предишните природни или обществени закони (алгоритми), с които си свързан щеш или не щеш. Ако се "скъсаш" от ОБЩОТО, от долните клонове, ПРОПАДАШ и си трошиш сам "кокалите" (ако си сам), а ако има над теб други "клони", за които отговаряш (крепиш), трошиш всички, заедно със себе си...

Така **СВОБОДАТА** и **ДИКТАТУРАТА** в "дървото" (обществото) са едновременно и в БОРБА, и в ЕДИНСТВО на ПРОТИВОПОЛОЖНОСТИТЕ така, както и **РАЗДЕЛЕНИЕ** (на властите нагоре) и **ЦЕНТРАЛИЗЪМ** (единовластие, единоначалие надолу) по едно и също време, в зависимост от гледната точка - посоката на развитие и историята... Нагоре (бъдеще) - надолу (минало) в диалектическо единство...

(горе)

КОМУНИЗЪМЪТ СПОРЕД НОВИ И РЕВОЛЮЦИОННИ НАУЧНИ ОТКРТИЯ

ПАРЛАМЕНТАРИЗЪМ ИЛИ ПРОФАНИРАНЕ НА ДЕМОКРАЦИЯТА

КОМПАРТИЯТА не признава партийната политическа система, но за да съществува в сегашната извратена среда, ще се придържа стриктно към нея, както в опозиция, така и на власт, докато се укрепи. Парламентаризмът, като откритие на буржоазната политическа доктрина, е необходим (само при капитализма) и на работническата партия именно за отстояване и запазване на своите принципи в сравнение с всички останали партии, за доказване на своята идентичност и морал. В капиталистическото общество една КОМПАРТИЯ е длъжна да използва парламентаризма като форма на своята борба, като средство за пропагандиране на социалистическата наука и да

защитава според възможностите си угнетените трудови маси.

Социализмът като власт на работническата класа и свободния труд, като безпартийно общество без класи, изключва партийната политическа и избирателна система. Която е дори юридически незаконна и глупава според Международна харта за правата на човека.

Марксизмът реши съвършено един от най-основните проблеми на обществото – разпределителните процеси. Но не успя, макар да го заложи като принцип, да реши проблема с

(горе) (най-горе)

ОБЩЕСТВЕНАТА ИЕРАРХИЯ

така, че този проблем да се поставя не на СУБЕКТИВНО гласуване, а да се ...изчислява така, както разпределението на богатата не се „гласува” (пазарно, наложени субективно) както при капитализма, а се изчисляват както при социализма – обективно.

Новият проблем е кой какъв пост да заема, според какви критерии да го заема и как да се постига единодушно разбирателство на научна основа за всяко водачество на различно организационно ниво. Този проблем дори не е поставян по времето на Маркс и до сега. Този проблем дори не е дефиниран, нито разрешен. Той и не можеше да бъде решен поради липса на обективни научни и материални предпоставки, затова и не е бил поставян. Нови научни открития обаче вече начертах главния път за решаването му – остава неговото обективизиране с математически и физически величини.

Този проблем все пак е поставен като дефиниция за човешки отношения в Международна харта за правата на човека, Икономически права:

Член 7 (с). *«еднаква възможност за всекиго да бъде по-*

вишаван в своята работа в съответна по-висока категория по никакви други съображения освен по старшинство и компетентност.»

Разбирате ли? Йерархията е според компетентност, способности, а не според гласуване. Гласуването според Хартата е НИКАКВО съображение. Т.е. йерархията трябва преди всичко да се измерва с реални физически величини, т.е. да се обективизира, да се изчислява, а не да се гласува (субективно). Нищо не пречи и да се гласува, но не преди да се поставят научни и измерими критерии за заемане на даден пост, бил той в производството, в управлението на фирми, кооперации или във временните образувания – партиите. В такъв случай гласуването ще бъде инструмент за статистика кой колко е разбрал обективното изчисление (определение) на количествените и качествените характеристики на даден (проект)кандидат.

Нерешаването на точно тоя проблем породи и непреодолимите пречки за обединяването както на компартиите, така и на цялото общество. Всички гласуват, без да измерят компетентността на кандидатите за даден пост...

(горе) (най-горе)

ОТНОШЕНИЯ С ДРУГИ ПАРТИИ И ОРГАНИЗАЦИИ

КОМПАРТИЯТА смята за свой дълг да провежда в дух на разбирателство политически не, а прагматичен диалог с всички хора, независимо от коя партия, каста, пол, занятие, етнос, вяра или образование са те. Партиите служат за „разделяй и владей“. КОМПАРТИЯТА не разделя обществото на десни и леви партии и на център. Това е отживяла времето си произволна, необективна система за обществено разчленение, нямаща нищо общо с реалния свят, в който живеем. Защото това е линейна, едномерна система, а както знаем, светът е триизмерен. Но това ще развием в други наши теоретически документи по-подробно.

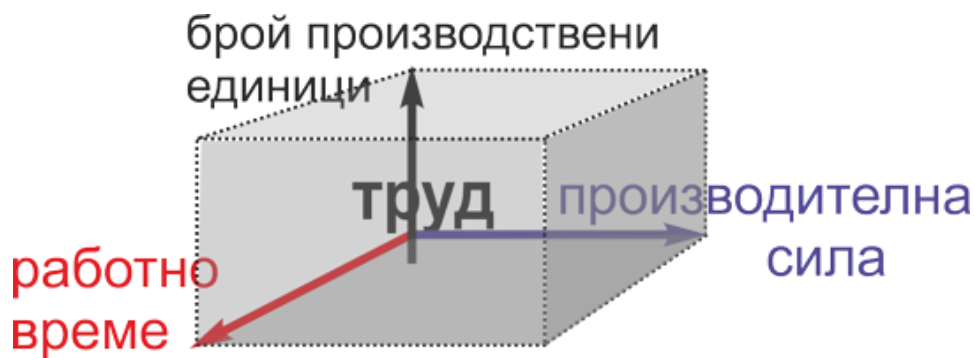

Революция в политическото ПРОСТРАНСТВО направи марксизмът, като доближи политическо-икономическата подредба до реалността, въвеждайки измерими реални физически величини като работно време, производителна сила, а не обещания и лозунги.

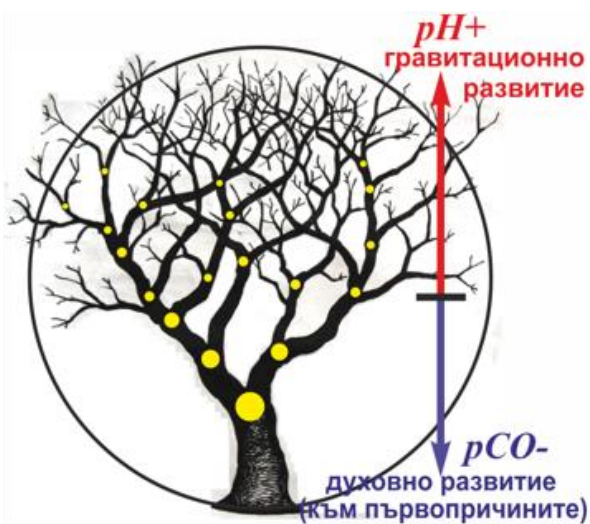

Както виждате, тук, в реалния свят, партиите липсват. Те присъстват само в болните мозъци на олигарсите и други икономически и политически бандити.

Това също не беше ПРОСТРАНСТВО, но логиката на научното мислене доведе до следващия етап - истинското пространство:

Ето, с такива реални физически величини работи марксизмът и както виждате общественият продукт има вече реален ОБЕМ. Но това също е абстракция, която липсва в природата, но други наши откриватели стигнаха и до причинно-следствените връзки вече в пространствен модел на обществените отношения:

Виждате, че линейната абстрактна (с абстрактна полза за хората) полит-система напълно изчезна. Няма я. Няма нито ляво, нито дясно, нито център, нито празно пространство - виждате естествено подредена, вече наистина реално пространствена и ЙЕРАРХИЧНА обществена система с всички материално измерими личностни характеристики с обществени ВРЪЗКИ на влияние и разпределение на богатата. На всеки жълт кръг по разклоненията трябва да стои точно определен индивид според способностите си.

ПОВЕЧЕ ПОДРОБНОСТИ

Но ползвайки все още наличната терминология за обществено разделение, КОМПАРТИЯТА ще взаимодейства с всички до-толкова, доколкото взаимодействието и общите интереси не позволяват компромис или отстъпление от методите и инструментите на науката, както и да не противоречат на Устава и Програмата на партията. Това означава възможност за единен фронт на прогресивните сили при запазване самоличността на партията ни в него. За целта могат да бъдат провеждани съвещания, конференции и други форуми с активното ни участие. КОМПАРТИЯТА не може да има никакви отношения с ръководствата на крайно десни партии с изявени фашистки, расистки, терористични или други античовешки възгледи и идеи. Партията е против тероризма във всичките му форми. Въобще - ползата от партиите е нищожна и затова ние се стремим за контакти с научни организации и институти за прагматично (неполитическо) приложение в обществото.

Партията не може да има също никакви отношения и с ръководството на партии на етническа основа, работещи срещу националните интереси на България. Но при отстояване на

националните интереси ние сме за съгласуване на позиции с всички възможни групи и частни лица, проявяващи интерес към обективното развитие, прогреса от всякакъв вид и неговото осъзнаване и контрол. Партията ще поддържа връзки с екологични, патриотични, хуманитарни, правозащитни, здравни и други подобни граждански движения и организации.

Например - ГЕРБ е най-фашизираната структура у нас, но когато направи нещо добро за страната, няма проблем това добро да бъде подкрепено. Например ГЕРБ въведеха забрана на тютюнопушенето на още обществени места. Нима трябва да сме против това добро, само защото то е предложено от ГЕРБ?...

(горе) (най-горе)

НАУКА, КУЛТУРА, ОБРАЗОВАНИЕ, ЗДРАВЕОПАЗВАНЕ

Не всеки член на партията може да е ценител на изкуството, изящната словесност, музиката или научните формули, но той не може да няма необходимото уважение, необходимия респект към тях. Интелигенция и работническа класа не трябва да са в противостояние, а взаимно да се допълват. Защото в общия случай са две колела на един механизъм, два полюса на една батерия.

Задача на социализма е запазването и развитието на културата. За КОМПАРТИЯТА съхраняването на българската култура е от първостепенно значение. Не могат, не трябва да се разрушават културни и исторически ценности от кое да е историческо време, т.е. паметници на културата не само с доказана стойност, но и със спорна такава от новото време. Освен това, ние считаме, че днешните български политици и културни дейци са в дълг към родната култура за успешното ѝ популяризиране като един от върховете на световната културна общност. Българската литература, музика и изобразително изкуство заемат своето достойно място сред най-високите све-

товни културни образци.

За КОМПАРТИЯТА културата не може да се дели на елитна и масова. Културата е поприще, в което призванието води човек свободно да изрази своята Индивидуалност. Партията е решително против всяка псевдокултура, насаждаща насилие и низки инстинкти - особено ширеща се в наше време - която унижава и унищожжава човешката личност.

В съвременния свят най-важният от приоритетите на цивилизацията е развитието на науката, особено на авангардната, творческата наука като най-висша човешка проява, в която ще се инвестират средства и потенциал приоритетно. Защото ролята на учените става все по-значима в бъдещото устройство на света. Защото науката е основата, без която няма развитие, а само човешкото същество в животинското царство притежава развитие.

За да спечели властта, партията ще се опре на най-авангардните научни достижения в света, не само на марксизма, който все пак е само част от триединната научна основа (икономика, фундаментални науки, човекознание), а ние твърдим, че най-авангардните научни достижения се намират в България, заедно с техните конкретни носители – учените откриватели. Спечелвайки властта, ще се стремим да изведем българската наука на авангардни позиции в света, като залог за бурното развитие на обществото, утвърждаващо по този начин социализма, а в бъдеще и комунизма.

Партията е за запазване и издигане на високото равнище на българската образователна система, доказала световната си класа, тъй като сега тя е пред пълно разпадане. Трябва отново да се запали възрожденската почит към учителя, искрата любородна към просветителя. Българският учител не заслужава падението, до което е доведен. Сегашният провал в образованието ще ни навлече тежки последици за цялата нация след време. Затова партията ще се бори за безплатно средно

и висше образование с високите критерии, които винаги досега то е имало.

Българските авангардни научни достижения предпоставят и РЕВОЛЮЦИЯ, качествен скок на развитие на образованието, което няма аналог в света.

Партията се обявява твърдо и за безплатно здравеопазване с нова политика за социално осигуряване, като се премахне унижителното и уравнително заплащане на лекарската гилдия, превърнатата от хуманно, в търговско дружество за дистрибуция на лекарства и търговия със здравни услуги и органи. Здравето сега не е човешко право както в Хартата за правата на човека, а обект на гешефти и политическо преразпределение на власт и кражби от социалните фондове. Безплатното здравеопазване е постижение на социализма, но съвсем не значи безплатен лекарски труд! Както и обратно - спасяването на човешки живот не трябва да бъде обект на бизнес!

И за пореден път ще изтъкнем, че благодарение на нашите български научни открития по отношение на човекознанието, и здравеопазването ще претърпи революционна промяна, тъй като проблемът с болестите и дълголетието е решен научно окончателно и завинаги и децата от най-ранна детска възраст ще получават достатъчно знания и умения така, че никога да не ходят на лекар през целия си живот, стига да спазват природните закони на здравето...

[\(горе\)](#) [\(най-горе\)](#)

ОТНОШЕНИЕ КЪМ МЛАДЕЖТА

Днес България е една силно застаряваща нация и младежта ѝ се оказва най-ценният ѝ капитал, но и най-мачканият и унижаван. Тази младеж, която непрекъснато доказва по света изключителната си надареност и е продавана в чужбина като Кръвен данък, трябва да осъзнае истинността на социалистическата идея, въпреки бягството и дори отвращението ѝ от нея

сега, поради жълтата пропаганда. Тази е целта на КОМПАРТИЯТА в отношенията ѝ с младото поколение на България днес. Това може да стане с организирането само на доброволни начала на интересуващите се млади хора в съюз без политическа насоченост, вместо да пропадат те в тресавището на наркоманията, проституцията или религиозните и партийни секти. Културно-просветни и образователни клубове със застъпено изучаване на основните принципи и идеи на социализма, икономиката, фундаменталните науки, човекознанието – с това трябва да обединяваме и приобщаваме младежите в Социалистическия младежки съюз! Да получават те при нас творчески способности, самостоятелно и логическо мислене, а не да бъдат както при другите партии и НПО-та безлични емоционални придатъци за гласуване към партийните и корпоративно-мафиотски и властови интереси на малка група човекоядци (олигарси).

С този Манифест КОМПАРТИЯТА ясно заявява своите позиции, принципи и принадлежност, декларира недвусмислено своя марксистки произход, наука и идеология (научно-подредени идеи). Партията апелира за обединение най-сетне на всички леви (според остарялата терминология) сили. Но не на всяка цена, а само върху основите на науката! Ние апелираме за марксовия социализъм като начало! Защото няма друг социализъм! Новият ще го строим ние и целият народ, без да го делим на партии, етноси и класи. Ние апелираме за свободен труд, равенство пред законите, справедливост!

Ние сме както за безкласово, така и за безпартийно общество. За нова конституция, съобразена с авангардните ни научни открития, с Международна харта за правата на човека и с природните закони.

(горе) (най-горе)

ОТНОШЕНИЕ КЪМ СИНДИКАТИТЕ

ПРОФЕСИОНАЛНИ СЪЮЗИ или СИНДИКАТИ? Първите съществуваха като понятие преди 1989-а. Но името им беше ТАВТОЛОГИЯ (ДУБЛИРАНЕ) с понятието "комунизъм". Защото самото понятие "комунизъм" е "*СЪЮЗ от свободно обединили се хора...*", обединение на хора за извършване на някакъв ОБЩ (съвместен) труд. Щом се е наложило да има ДОПЪЛНИТЕЛНИ съюзи в СЪЮЗА, наречен "комунизъм", значи в този "съюз" е имало нещо фалшиво, някакви функции, връзки, вътре в този "съюз" са се скъсали и затова се е наложило ДОПЪЛНИТЕЛНО да го кърпят (свързват) с допълнителни структури като ПРОФСЪЮЗИТЕ...

Но народната мъдрост от практиката по естествен начин определи ролята на профсъюзите съвсем точно - те бяха СТРАНИЧНА структура в трудовия процес, като го подпомагаха в страничната (допълнителна) част на труда - организация за екскурзии, на почивки (на море и планина), на производствени празници, организиране и отчитане на СОЦИАЛИСТИЧЕСКОТО СЪРЕВНОВАНИЕ (превърнато в ангария), награждаване на първенци, художествена самодейност, нагледна агитация и ... намесването на тогавашната вече оформена накрая олигархо-партийна мафия (комсомолски и партийни секретари) да налага кадри и решения над специалистите (директори, технолози, счетоводители и други специалисти) по субективен (мафиотски) начин, а не според обективния трудово-разпределителен процес.

Така от една страна профсъюзите играеха положителна роля в подпомагането на труда, а от друга го разлагаха под въздействието на олигархо-мафията (секретарите). А и профсъюзите, замислени за дубликат на партията, нямаха власт да предложат свои хора в управлението, нито как да се извършва това управление, нито да имат контрол върху него, нито да се месят в разпределението на резултатите от труда, в заплати-

те.

Т.е. тогавашната държава си беше една ПАРТИЙНО-ОЛИГАРХИЧНА ДИКТАТУРА, в пълно противоречие на думата "социализъм", да не говорим - на комунизъм,...

В условията на капитализма обаче, т.е. в условията на УСПЕЛИТЕ ОЛИГАРХО-МАФИОТИ, превърнали се след 1989-а в частници и политици за един ден, тия работнически съюзи (обединения) получиха друго предназначение и съответно друго име - СИНДИКАТИ.

Думата произлиза от английското *SINDICATE* (ОБЕДИНЯВАМ, СЪЮЗЯВАМ; ОБЕДИНЯВАНЕ, СЪЮЗЯВАНЕ), а думата *SINDIC* (административен служител, член на комисия в АКАДЕМИЧЕН СЪВЕТ - виждате ли откъде името СЪВЕТСКИ СЪЮЗ (СССР) беше толкова сполучливо? Защото отразяваше НАУЧЕН (академичен СЪВЕТ). И функциите на това обединение (синдикат) е СРЕЩУ "работодателите", собствениците, партиите, икономическите мафиоти и властта в отстояване на икономическите интереси и права на трудещите се, като смислово това налага вкарването на НАУКАТА (обективността) в тая борба.

Това на практика е ДУБЛИРАНЕ (ТАВТОЛОГИЯ) с целите и задачите на комунистическата патия. Разликата е само тая, че партията може да участва в избори, а синдикатите - не. Ама това е само една формалност, винаги заобикаляна, защото винаги и в местна, и в централна власт присъстват синдикалисти, за да бъдат вклинени между произвеждащите и властта (собствениците).

Дали е СЛУЧАЕН обаче фактът, че синдикатите у нас НЕ ЗАЩИТАВАТ икономическите права на трудещите се, а тия на техните началници (работодатели). Как е възможно въобще те ДА СЕ ДОГОВАРЯТ за цени и заплати, когато има ОБЕКТИВНИ сметки при производството на стойност за даден продукт

или услуга?

Защото стойността подлежи на измерване, а не на (съ)ГЛАСУВАНЕ (на око). Т.е. да (съ)ГЛАСУВАШ една стойност е все едно да ГЛАСУВАШ днес ЕТАЛОНЪТ килограм да тежи 1,2, утре да е 1,4, вдуги ден да е 0,9 и така както се договориш. Е че това какъв еталон ще е, когато за произволен интервал от време променя стойностите си. Излиза, че еталонът тук не е трудът (производителната СИЛА), извратеното желание на ...собственика, омекотено озаглавен "работодател".

Защото ТРУДЪТ (СТОЙНОСТТА) е ЕТАЛОН за ЧОВЕЩИНА, за съпоставяне, съизмерване на резултатите от труда между хората. Т.е. РАВНИЩЕТО на цените няма значение, има значение ОТНОШЕНИЕТО между тях. Т.е. Хората се съИЗМЕРВАТ според СТОЙНОСТТА, която са произвели за другите хора. Е как може ЕТАЛОНЪТ да варира според уговорката?

Т.е. и синдикатите, и работодателите, и държавата (тристранната комисия) при ДОГОВАРЯНЕТО на цени и заплати извършват НЕЗАКОННА дейност именно по Хартата за правата на човека:

Член 7 (а(i)). «...еднакво възнаграждение за равностойна работа без никакво различие, ... и за равен труд – равна заплата;»

Никога и никъде през тия последни 25 години на разруха и мизерия никой от синдикатите не е поставял въпроса за намиране на РАВНОСТОЙНОСТТА, т.е. "най-малкото общо кратно" или как да се съизмерва с ЕТАЛОН различните видове труд и съпоставянето им на количество и качество и точно по тия обективно показани резултати да се правят цени и заплати (според труда).

Никога и никъде през тия 25 години синдикатите не решаваха проблема РАЗЛИЧНОТО ЗАПЛАЩАНЕ ЗА ЕДНАКЪВ ТРУД у нас, съпоставено със заплащането на Запад, където то е над

10 пъти разлика в полза на западните трудови хора. Как така синдикатите у нас не забелязаха, че поставят нашите работници в нечовешко отношение към западните им събратя - т.е. 10 пъти по-малоумни и некадърни ли сме в сравнение със западните, за да ни заплащат 10 пъти по-малко и то за един и същи труд?

Явно това е откровен грабеж над нашите работници, чиято разлика от действителното възнаграждение, което ни се полага, отива на Запад под форма на печалба (принадена стойност) и под форма на подкуп на нашите марионетки, поддържащи това статукво

Т.е. синдикатите не се застъпват по никакъв начин за ЧОВЕШКОТО ИКОНОМИЧЕСКО ПРАВО на трудещите се да Съизмерват трудовите си постижения с останалите участници в общественото производство в Европа по обективния естествен критерий КОЛИЧЕСТВО ТРУД (енергия) вложени в стоките и услугите.

Вместо това те се договарят като изпечени мошеници и налагат някакви субективно удобни цени и заплати винаги в полза на собствениците и никога в полза на работниците - те само ПРИМИРЯВАТ страните. Т.е. правят КОМПРОМИСИ СЪС СЪВЕЩТА им.

Другият икономически критерий за ЧОВЕШКИ ТРУДОВИ, а не политически ПРАВА, са по

Член 7 (с). *«еднаква възможност за всекиго да бъде повишаван в своята работа в съответна по-висока категория по никакви други съображения освен по старшинство и компетентност.»*

Ако това човешко право беше спазвано, то по неговата вътрешна логика "работодателите" (крадците на народна собственост и на принадлежна стойност) нямаше да съществуват като класа, нямаше да са собственици, защото щяха да получават

заплата според труда си (по **Член 7 (а(i))**) и да заемат поста си според компетентността си, а не да присвояват принадлежната стойност от труда на работниците си колкото си искат с оправданието, че производствените мощности били тяхна собственост и те щели да определят колко да се плаща, без да се съизмерва нито техния "труд", който полагат в производството, нито да се съизмерва труда на техните работници с труда на работниците при конкурента, нито да се съизмерва тяхната квалификация (компетентност, способности), за да имат право да ръководят. И който работник не е съгласен - прав му път - за неговото място се изпотрепват десетки и стотици гладни.

Т.е. собствениците сега получават пари не заради това, че влагат труд в производствения процес, а заради това, че имат право да присвояват (крадат принадлежна стойност) както си искат, защото били собственици.

И относно това пладнешко разбойничество синдикатите се правят на глухи, неми и слепи. А може наистина да са такива, деградирали от подкупите на "работодателите", за да симулират дейност (уж) в полза на работниците.

Дори думата "работодател" ясно показва разбойническата същност на тая класа, защото те били ДАВАЛИ работа (труд) на хората така, сякаш държат заключен труда на хората някъде в някой техен сейф и когато им хрумне, с височайшото им благоволение могат да направят КОМПРОМИС и да поотпуснат по някоя работничка на гладните, колкото да не приритат от глад. Т.е. ТРУДЪТ на хората е тяхна СОБСТВЕНОСТ (под тяхно разпореждане, под тяхната АБСОЛЮТНА (феодална) власт) и понеже трудът принадлежи на работника, излиза че и РАБОТНИКЪТ Е СОБСТВЕНОСТ на "работодателя" - а това е СКРИТА ФОРМА НА РОБСТВО.

Ето защо съществуването на синдикатите, защитаващи тая СКРИТА ФОРМА НА РОБСТВО, е само за заблуда на работниците, че има кой да се застъпи за техните права и да се по-

тиска по тоя начин борбата им за справедливост. Според Хартата за правата на човека

ТРУДЪТ Е ФУНДАМЕНТАЛНО ЧОВЕШКО ПРАВО, ОТ КОЕТО ЗАВИСЯТ ВСИЧКИ ОСТАНАЛИ ЧОВЕШКИ ПРАВА

Излиза, че "работодателите" са ПРАВО-ДАТЕЛИ (от ТРУДО-ДАТЕЛИ) (че що ни са съдилища тогава?), т.е. посредством ПРИСВОЯВАНЕТО (кражбата) на народна собственост, те са си ПРИСВОИЛИ (ОТКРАДНАЛИ) И НАШЕТО ФУНДАМЕНТАЛНО ЧОВЕШКО ПРАВО - ПРАВОТО НА ТРУД.

В основата на всички човешки отношения стои трудът. Без труд няма да има общество, защото няма да има какво да разменят помежду си хората. Размяната на банани (от природата) прави бананова република, но не и съвременното общество на технологиите...

Щом в основата на всички човешки отношения стои трудът, а собствениците (работодатели) са си ПРИСВОИЛИ нашето право на труд - те ВЛАДЕЯТ нашето право на труд (като собственици), то от същите тия тарикати зависи и юридическото право, т.е. собствениците (работодатели) са основните законодатели, а Народното събрание, съдът, прокуратурата и техните изпълнителни органи са им подчинени по природа, като последствие на това кое е първично и кое - вторично, защото са следствие на труда (когото уж трябва да охраняват). Т.е.

ВЛАДЕЕЙКИ ОСНОВАТА НА ЧОВЕШКОТО ОБЩЕСТВО (ТРУДА), СОБСТВЕНИЦИТЕ ВЛАДЕЯТ ЦЯЛОТО ОБЩЕСТВО.

Защото цялото общество е последствие на труда.

Т.е. ИКОНОМИЧЕСКИТЕ МЕХАНИЗМИ (на собственост) определят собствениците (работодателите) като действителни, истински, основни, ЕДИНСТВЕНИ ЗАКОНО-ДАТЕЛИ, а горе изброените институции са придърпваната от тях завеса, която скрива икономическата истина за този последен

РОБОВЛАДЕЛСКИЯТ СТРОЙ, НАРЕЧЕН КАПИТАЛИЗЪМ

Т.е. "отсичайки" правото на собствениците да владеят труда ни, ние ще "отсечем" в основата цялото "дърво" (система на ограбване) на капитализма (мафиотизма, олигархизма или както и да го наречем според проявите му).

От друга страна ако синдикатите можеха да извоюват тия икономически права за работниците, то те щяха да доведат до социализъм, с което щяха да направят самите себе си излишни, защото при тия условия нямаше да има противоречие между работници и собственици (тия две класи щяха да се трансформират като партньори в труда, а не както сега с антагонистични противоречия), като последните щяха да изчезнат и синдикатите нямаше пред кого да защитават работниците - собствениците щяха да получават пари според труда си, а не според колкото си искат, което право им гарантира собствеността, която ги прави паразитна прослойка и при спазването на тия права синдикатите нямаше да има от кого да защитават работниците - всичко щеше да се изчислява обективно, нямаше да има кражби и човешките отношения щяха да са кристално ясни (комунизъм).

Т.е. интересите на синдикалната върхушка е реакционна, тя лапа печалби от членския внос на работниците и от подкупите на олигарсите, както се и облажва от постове по други власти (общински съвети, НС...), защото ако защити правата на работниците по Хартата, ще обезсмисли самата себе си и ще изчезне, защото няма да има нужда от синдикати в условията

на социализъм (каквито са изискванията на Хартата). Затова на нея ѝ е по-удобно да поддържа статуквото, т.е. да поддържа мафиотизма, симулирайки активност и по този начин синдикатите да оправдават съществуването си.

Защото ако няма капитализъм, няма да има синдикати.

(горе) (най-горе)

ООН и тяхната доктрина "Устойчиво развитие" ("Дневен ред 21")

Парадокс – Доктрината на ООН „Устойчиво развитие” е по-социалистическа дори и от най-социалистическата конституция и програма на която и да било държава от бившия соцлагер. Това не означава, разбира се, че управляващите на ООН са социалисти и комунисти – не, просто тая доктрина е изготвена от едни от най-авангардните научни институти по света, както и с помощта на хиляди неправителствени организации и активисти, посветили времето и борбите си на Човечеството, без користни цели. Накратко ще кажем, че политиците в ООН и техните колеги от страните, които представляват, са „преметнати” от научната обосновааност на програмите и са поставени пред неоспорими научни критерии и факти. Да вземем Устава на ООН (Хартата за правата на човека). Теорията на Маркс за стойността (ТРУДОВАТА ТЕОРИЯ на Маркс) е отразена като постулат и в Устава на ООН – нещо повече, икономическите права в Хартата са писани от

марксиста Василий Леонтиев,

нобелов лауреат за икономика от 1973 г., носител на най-висшите държавни награди на Франция, Китай, Япония за изпълнение на огромни икономически проекти, съветник на президента Ф. Д. Рузвелт, с чиято помощ САЩ преодоляват рецесията преди и след войната, благодарение на прочутите разработки на Леонтиев за Междутрасловите връзки, ползвани и до днес от САЩ и повечето най-силни икономически страни

(не и у нас). Така капиталистическите страни плюеха социализма, но тихомълком го ползват:

Член 7 (а(i)). *«...еднакво възнаграждение за равностойна работа без никакво различие, ... и за равен труд – равна заплата;»*

Това е досущ текстът от соц конституцията на Тодор Живков:

Член 32

«(1) Трудът е основен общественно-икономически фактор.

(2) В Народна република България се прилага социалистическият принцип "От всекиго според способностите, всекиму според труда".»

Т.е. Хартата по този показател (разпределение според труда) е социалистическа. Нещо повече.

Марксизмът до този момент реши почти до съвършенство количествените (трудовете, разпределителните) отношения. Затова той стана недосегаем от капитализма до началото на 70-те години, преди този показател да бъде унищожен. Но тогава класиците не успяха да разработят на научна основа другия основен проблем, да го обективизират с математически средства така, както обективизираха разпределителните отношения (трудовете). И това е проблемът ИЕРАРХИЯ (подреденост) на обществената система, т.е. как обективно да се „назначават“ на съответен пост кадри, без да се намесва субективният фактор (гласуването и началническата разпоредба).

В това отношение Хартата на ООН е много по-напред от всяка соцконституция, защото вкара в законодателството принципа на ИЕРАРХИЯТА:

Член 7 (с). *«еднаква възможност за всекиго да бъде по-*

*вишаван в своята работа в съответна по-висока категория по никакви други съображения освен по старшинство и **компетентност**.*»

Нека си спомним как се „гласуваха“ навремето партийните решения и назначаването на висши партийни, производствени и управленски позиции – тогава **КОМПЕТЕННОСТТА** не играеше роля, а послушанието и „нашите хора“. Същото важи сега и за сегашната партийно-олигархическа и изборна система.

Именно Член 7 (с) от Хартата (икономически права) прави всички избори, власти и техните решения, актове и действия напълно незаконни, защото всички знаем каква компетентност има всеки премиер, президент, министър, кмет, ...

Да, наистина, Хартата не се спазва, нито Член 7 (с) е обективизиран и разработен на ниво програма, но важно е, че ООН са поставили този проблем като изискване. Нашата партия обаче вече има научни критерии и разработки по отношение на йерархията, което поставя партията не само в авангарда на науката за обществото, но и ООН и другите компартии и леви сили ще трябва да научат и възприемат от нас.

Т.е. без вкарването в практиката на нашата разработката по отношение на йерархията, обществото не може да се развива нормално, нито обединението на компартиите и другите прогресивни сили е възможно.

[\(горе\)](#) [\(най-горе\)](#)

Европейски съюз, БРИКС, Евразийски съюз

Сега е МОДЕРНО компартиите и крайно леви и националистически партии и др. организации и активисти (особено във Фейсбук) да квалифицират ЕС като средище на злото и бързат през глава да излизаме като държава от ЕС. Казаното за ООН и неговата програма „Устойчиво развитие“ важи и за ЕС, понеже цялата доктрина на ЕС се основава на Устава на ООН и Устойчивото развитие.

Устойчивото развитие е влязло в конституциите на най-развитите и социални страни в Европа, които ще споменем. Т.е. социализмът (поне в тая му несъвършена степен и елементи) е конституционно задължителен за тия страни и за ЕС като цяло – парадокс, но факт.

И най-много приложение на тая доктрина има именно в ЕС и то в най-развитите икономически страни, както и в най-социални такива като (на първо място) Швейцария, Норвегия, Швеция, Германия, в другите Скандинавски страни, в икономическите гиганти, чийто „ръст на икономиката направо спират дъха“ (според Уърлд Уоч Институт) като Китай и Индия и скоро и в страните от БРИКС (Бразилия, Русия, Индия, Китай и Южна Африка) и в частност в Евразийския съюз и Япония, в голяма степен Франция и Обединеното кралство... Не, ние не можем да определим горе цитираните страни като социалистически, защото местната буржоазия и задокеанската мафия пречат яростно на процесите на Устойчивото развитие, като подкупват и разлагат местната администрация и тая на ЕС, но поне по документи и дори на практика социалистическите принципи там се движат неотклонно напред и независимата гражданска инициатива в тия страни за сега ги отстоява.

Нека си спомним мега протестите срещу Транснационалното икономическо споразумение между ЕС от една страна и САЩ и Канада от друга, (TTIP, CETA, ISPS) където гражданската активност против това споразумение е с невиждани размери и натискът принуди 4 комисии в Европарламента да отхвърлят това споразумение (*остана само една комисия, Търговската, при която сме на косъм от успеха или неуспеха против това споразумение – за 15.06.2015*), при което суверенитетът на ЕС и страните му членки ще бъде унищожен.

Ето защо, когато се иска излизане от ЕС, трябва да се посочи по каква причина трябва да се направи – заради корумпираната бюрокрация на ЕС и на страните членки, а не заради зако-

ните, които са приети и поддържани от гражданите там. Ако ние тук у нас се движим по доктрината Устойчиво развитие на ООН и ЕС и се възползваме от всички преимущества на тая доктрина и нейните правила, няма защо да излизаме от ЕС. Но ако корумпираната бюрокрация на ЕС пречи на реализацията на тая доктрина, ние можем да си я изпълняваме и без ЕС да ни се меси и в рамките на ЕС.

Производителните сили по времето на Маркс тогава не са се съобразявали с околната среда до такава степен, както това е направено и разработено сега в ООН и ЕС. Нещо повече – в Теорията за стойността вече е вкарана природната среда като СТОЙНОСТ, а природните богатства, особено като водата и въздуха като ЧОВЕШКО ПРАВО, с което не може да се прави търговия:

Устойчивото развитие се дефинира като развитие, което „посреща потребностите на настоящото поколение, без да е в ущърб на възможността бъдещите поколения да посрещнат собствените си нужди”. (Една от дефинициите, макар и не пълна, за Устойчиво развитие)

Нима това не го казва и Маркс: *„...прозрачно разумни отношения на хората помежду им и към Природата.”*

Не трябва да забравяме, че въпреки реакционната същност на американската администрация, тя не може да не се съобразява с Устойчивото развитие и неговата програма Дневен ред 21, в чиято подкрепа са известни и големите речи дори на Джон Кери и на много сенатори.

Друго „откритие на топлата вода” от страна на много неправителствени организации и граждани и модерни политици в ЕС е т.нар. Безусловен базов доход (ББД). Това е доход в пари за всеки един граждани, без значение дали работи нещо или не. Тук съзнанието в ЕС направо върви не към социализъм (разпределение според труда), а директно към комунизъм (разпре-

деление според потребностите), т.е. поне основните човешки и дори творчески потребности са гарантирани от тоя доход. В Швейцария, Германия, Дания, Белгия ББД е предложен да възлиза на няколко хиляди евро месечно, като изчисления на икономисти сочат и дори опити на места показват, че така производителността на икономиката и особено нейният творчески елемент ще бележат възход.

Тия предимства на ЕС и неговите програмни и устройствени документи, в това число и Лисабонският договор, никога не са били подробно анализирани, а само са били безпаметно премълчавани от нашите национални предатели, а от т.нар. патриоти са оплювани без основание и без да обяснят защо.

И на практика „излизането от ЕС” е само един пропаганден трик за емоционално, а не логическо, привличане на сляпо недоволен електорат. А ние от компартията първо ще опитаме да извлечем всички ползи от ЕС, да притиснем еврочиновниците да спазват Устава на ООН (и на ЕС), а не да импровизират партийни фантасмагории и ако корумпираната там бюрокрация почне да ни пречи достатъчно, то тогава можем да минем и без нея, т.е. да излезем от ЕС. Но когато устроим Родината си по правилата на социализма (Устойчивото развитие и неговата програма Дневен ред 21), тогава пък народите от ЕС ще искат да се присъединят към България, ако ние излезем от него...

Марксизмът е интернационализъм, глобално обединение на трудовите народи и ЕС, добър или лош, дава възможност за по-широка институционална интеграция между народите.

Защото за институциите, оборудването, комуникациите, научно-техническия и изследователския потенциал и кадри за Евросъюза са изхарчени милиарди евро и които могат да вършат работа и ще е глупаво ние да не се възползваме от тях. И при това сме плащали милиони евро членски внос, от който много малка част се е върнал в България под форма на инвестиции

за развитие – просто трябва да си вземем своето и да се наложим там, а не да бягаме като крадци.

И ако се спазва Хартата като върховен закон на Евросъюза, то ние би трябвало да го оглавим ("*по никакви други съображения освен по старшинство и компетентност.*"), понеже нашите научни открития са основни и са решили най-тежките и основни проблеми на човешкото и обществено развитие и тяхната интеграция с природата. Т.е. ние според Хартата би трябвало да оглавим Евросъюза заради компетентността си, а не да бягаме от него.

Разбира се всички тия приказки и предположения не биха били възможни, ако КОМПАРТИЯТА не е на власт с пълно мнозинство. А това при тая изборна, политическа и икономическа система е невъзможно, защото при тях хората „избират” пресътно придобити пари, които се харчат за „избори”, а не достойни хора и програми.

Така че по отношение на ЕС не трябва да „изхвърлим бебето заедно с мръсната вода”, но каквото и да говорим и пишем тук, си остава само на думи. И ако светът иска Устойчиво развитие, то е невъзможно без основните изисквания на Член 7 от Хартата (икономическите права – разпределението според труда и йерархията според способностите). Кое е основата на социализма.

По документи и устав ЕС е съюз, но на практика е сбирщина от противостоящи си общности в антагонистичен конфликт по между си не за друго, а заради неспазването именно на вътрешните си правила.

ЕТО ПОДРОБНОСТИ ЗАЩО:

(горе) (най-горе)

САЩ, НАТО и Българската армия, бежанците

От пропагандна (емоционална) гледна точка повечето патриотични партии, организации и лица се обявяват против САЩ като цяло, без да правят разлика между народа на САЩ и неговите управници. Ние дълбоко уважаваме постиженията на американския народ във всички области, защото това, което са сега САЩ, те го дължат на трудовия и творчески потенциал на народа и всички престъпления, които се вършат от името на САЩ, го върши официализираната в лицето на държавната администрация на САЩ световна икономическа и банкерска мафия (световните кукловоди), заради които всеки ден в света умират от глад 40-50 хиляди души, половината от които деца, на което се дължи и емигрантският натиск върху ЕС и България. Затова ние нямаме нищо против самите бежанци, а срещу тия, които ги принуждават да напускат родните места заради терора, наложен от световните кукловоди. Ние осъждаме нашите управляващи, не толкова че приемат бежанците под благовидния предлог за хуманност, а заради толерирането на престъпната колониална политика на световните кукловоди, постигаща етническо прочистване на богати на природни ресурси райони на планетата.

Парадокс – по документи НАТО също се обявява за Устойчиво развитие, но на практика го саботира. Това е башибозукът на световната икономическа мафия за завладяване на природните богатства на света, за неговото дестабилизиране и изкуствено подклаждане на етнически, религиозни локални конфликти „в чест” на печалбите на военно-промишления комплекс на САЩ и подопечни нему структури по света. Такива конфликти вече станаха в Ирак, Афганистан, Либия, Тунис, Египет, Сирия, Украйна ...в Централна и Западна Африка, където кукловодите вкараха дори трика „ебола”, за да обезлюдят и изтика местното население от богати на нефт и диаманти региони...

Парадокс – няма лошо, ако България остане член на НАТО!!!

Но само при условие спазване на Хартата и по-специално на Член 7 за йерархията, според който член командването трябва да се оглавява от военен с най-високи способности и компетентност. Такива военни в България не липсват и ако такъв български военен оглави НАТО, съгласно способностите си, и ако ние като член бъдем равноправни, за да наложим на НАТО изгодна за нас политика, защо да излизаме от НАТО?!...

Разбира се, че това е утопия (казваме го, за да се знае, че ние мислим творчески и оригинално), понеже НАТО е орган на световната икономическа мафия и тя няма да допусне друго ръководство, освен марионетно и кукловодено от нея. Така че излизането от НАТО, ликвидирането на чуждите американски и НАТО-вски военни бази и други командни и помощни обекти у нас, суверенитетът на нашата Военна промишленост, ще са едно от първите мероприятия от външната ни и вътрешна политика.

В тази връзка ние сме за наборна Народна армия. Армията стана наемна, за да изпълнява заповедите на олигархията и нейните задгранични кукловоди. Сега армията не защитава народа и суверенитета на България, а интересите на тия същите кукловоди. Обаче ако България остане капиталистическа и управлявана от местните и задгранични мафиоти, наборната (народната) армия ще е невъзможна, защото никой нормален българин няма да мре за интересите на мафията – ако има мобилизация, нормалните хора масово ще дезертират. Това се доказва от масовите протести срещу НАТО и САЩ, които вкараха у нас бойна техника и войници.

Наборната народна армия е възможна само ако България стане Народна република с пряка, социалистическа демокрация и икономика. Тогава народът ще бъде мотивиран да бъде в армията, за да защитава своите собствени интереси и себе си. Когато има възможност да избира своите военни защитници и да ги контролира, а не както сега да му бъдат налагани от НАТО и неговите кукловоди.

Нещо повече – целият годин за военна служба народ (и мъже, и жени) трябва да бъде въоръжен и обучаван на военно изкуство подобно на армията на Швейцария, която дори Хитлер не посмя да нападне...

(горе) (най-горе)

НОВА ФИЛОСОФИЯ, НОВА МЕТОДОЛОГИЯ. ДУХОВНО РАЗВИТИЕ (Религии, Бог, Светци, Морал)

Нови български открития определиха точно понятието „духовно развитие“ и „духовност“.

Почти всички хора по земята, да не говорим за религиите и църквите, го възприемат като нещо НЕМАТЕРИАЛНО или направо когато нещо им се вижда нематериално, то бива обявявано за „духовно“. Но щом нещо съществува, то няма начин да не е материално.

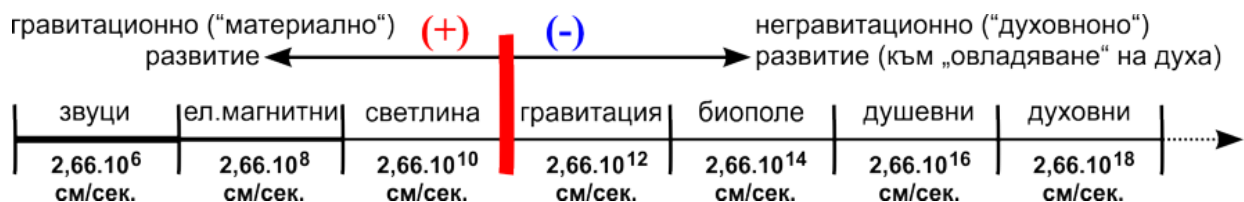
Откритията определиха няколко вида трептения (честоти) със скорост на разпространение в естествена среда (въздух) $2,66 \cdot 10^6$ см/сек. (звуци); $2,66 \cdot 10^8$ см/сек. (електромагнитни); $2,66 \cdot 10^{10}$ см/сек. (светлина). Това са тия честоти (трептения) с вибриращи материални частици, които науката е доказала експериментално (емпирично) и знае (почти) всичко за тях. Тия честоти ние наричаме „материални“, защото по един или друг начин ние ги виждаме, чувстваме, използваме.

Обаче честотите, разпространяващи се в космоса, които ние не виждаме, не познаваме и все още не можем да ги използваме със скорости на разпространение (1) $2,66 \cdot 10^{12}$ см/сек., (2) $2,66 \cdot 10^{14}$ см/сек., (3) $2,66 \cdot 10^{16}$ см/сек., (4) $2,66 \cdot 10^{18}$ см/сек. и т.н. с променлив степенен показател, който нараства с (+2) ние наричаме честоти на духовността или на духовното развитие. Но така все още не може да се разбере защо ние именно така ги наричаме, ако не дефинираме

(горе) (най-горе)

понятието ДУХ като физическа величина.

Това ще направим в други наши теоретични разработки, а тук на кратко ще кажем, че ДУХЪТ е материално тяло с размер $3 \cdot 10^{-15}$ см., т.е. малко по-малък от протона и се захранва с честоти и частици от диапазон (4) $2,66 \cdot 10^{18}$ см/сек. Съществуват честоти с много по-големи скорости, но те не се използват от организма (интелекта) на човека като информация и той не може да ги контролира, както е възможно за тия честоти по-горе. ДУШАТА пък е материално тяло също с размер $3 \cdot 10^{-15}$ см., но се захранва с по-ниската честота със скорост (3) $2,66 \cdot 10^{16}$ см/сек.

Червената вертикална линия означава ПРЕХОД между видимия свят и ОТВЪДНИЯ, "духовния", невидимия свят, между гравитационни („материални“) и негравитационни („нематериални“ духовни) честоти и съответно това са ДВАТА ПОЛЮСА на развитието, които полюси са в ДИАЛЕКТИЧЕСКО ЕДИНСТВО – т.е. „материалното“ и духовното развитие са два полюса на развитието въобще и те не трябва да се противопоставят, както това се прави в религиите и ортодоксалните теории на „комунизма“. А червената вертикална линия е и ПРЕХОДЪТ, през който е преминала светлината при Големия взрив, създава нашия свят и след това тя се е диференцирала в по-ниските честоти и частици (електромагнитни честоти и звуци – с последните вибрират молекулните (свръх)материалните обекти... Така имаме НАУЧНО ПРЕОДОЛЯВАНЕ НА

(горе) (най-горе)

ОСНОВНОТО ПРОТИВОРЕЧИЕ ВЪВ ФИЛОСОФИЯТА:

противоречието между ДУХОВНО и МАТЕРИАЛНО, разрешава се проблемът кое е възникнало първо – материята или духът – като те се изразяват в СЪВЪРШЕНО ДИАЛЕКТИЧЕСКО ЕДИНСТВО (единство и борба на противоположностите) и непрекъснато трансформиране едно в друго на определени периоди от развитие на света, в който живеем, който свят официалната наука нарича все още „Вселена”. Т.е. „ВСЕЛЕНАТА”, която сега наблюдаваме и която сега регистрират всички наземни уреди се оказва САМО едно малко кълбо с УВЕЛИЧАВАЩИ се размери от 10^{28} см. И когато тия размери достигнат 10^{36} см. Нашият свят ще почне да се свива...

И щом нашият свят има ограничени размери, т.е. той има и ГРАНИЦА, а щом има граница, то тя може при определени вече условия да бъде премината. И когато преминем ОТВЪД тая граница, ние вече ще се намираме в ОТВЪДНОТО. И тая граница ще преминем, когато преминем скоростта на светлината, за което вече има научни разработки как да стане.

А когато ние преминем ОТВЪД, ние ще станем ОТВЪДНИ същества, т.е. същества, които религиите сега наричат ангели, светци, духовни учители и т.н.

Нашият свят-кълбо (0) (нула) (все още наричан „Вселена”) се намира в друго по-голямо кълбо (1), в което има 10 на степен 22 броя светове („вселени”) като нашия свят. Кълбото (1) пък се намира в друго кълбо (2), което съдържа 10 на степен 22 броя кълба от тип (1), кълбо (2) пък се намира в кълбо (3), което съдържа 10 на степен 22 броя кълба от тип (2), кълбо (3) пък се намира в кълбо (4), което съдържа 10 на степен 22 броя кълба от тип (3), и т.н....

В обратен ред – в нашето кълбо (0) се съдържат кълба („вселени”) от тип (-1) на брой 10 на степен 22. Те съдържат кълба

от тип (-2) на брой 10 на степен 22. Кълба от тип (-2) съдържат кълба от тип (-3) на брой 10 на степен 22 и т.н.... Т.е. получава се една „положителна” и „отрицателна” (според гледната точка) БЕЗКРАЙНА величина, която съдържа в себе си ВСИЧКО и е причина за АБСОЛЮТНО ВСИЧКО, и тази АБСОЛЮТНА ВЕЛИЧИНА (**АБСОЛЮТ**) религиите наричат **БОГ**. И той се изразява математически и физически така:

$$VS = \sum_{P=1}^{\infty} K(n)P$$

където

$$P = \{0, 1, 2, 3, \dots\}; n = \{\dots-3, -2, -1, 0, 1, 2, 3, \dots\}$$

Както виждаме и **БОГ**ът е напълно реална физическа (макар и безкрайна) **ТОЧНО ОПРЕДЕЛЕНА МАТЕМАТИЧЕСКИ** и **ФИЗИЧЕСКИ** величина, съдържаща най-различни по размер светове и живи същества, а не някакъв неопределен по възраст и интелект „дядо”, на който да се кланяме сляпо, а представлява една **ПРИРОДА**, която трябва да разберем и осъзнаем и според чиито (**ПРИРОДНИ**) закони ние трябва да се развиваме.

И така – видяхме, че понятията **ДУХ**, **ДУША**, **ОТВЪДНО**, **ДУХОВНО** и **ДУШЕВНО** развитие, ангели, светци, **БОГ** и т.н. са напълно материални и това ни кара да помислим как да ги използваме за наше добро и за **РАЗВИТИЕТО** на човека, а не да ги противопоставяме на атеизма и от което се пораждат верски и етнически противоречия, конфликти и войни.

Т.е. **РЕЛИГИИТЕ** (сектите) се оказаха основани на някакви съвършени древни или извънземни знания, които някои хора решили да институционализират (бюрократизират), преиначат, извратят, подменят и употребят тия знания, за да служат те не за доброто и развитието на човека и обществото, а да бъдат използвани от властта за промиване на мозъци и за заробване

на народите.

В тоя смисъл гениалните Маркс, Енгелс, Ленин и техните достойни ученици правилно са казали, че

РЕЛИГИИТЕ СА ОПИУМ ЗА НАРОДИТЕ!

И техният научен (материалистически) подход към действителността е верен, защото без да овладеем първо грубата материя и грубите материални (стоково-парични) отношения между хората, не е възможно да развиваме нито духовност, нито нови и свръхнови технологии, нито да изградим ново общество. Защото новите технологии ще попаднат в ръцете на новите робовладелци на човечеството, с което те ще увековечат господството си над народите. Както винаги е ставало.

Да, марксизмът е АТЕИСТИЧНА КУЛТУРА, но която не трябва да се противопоставя на ДУХОВНОТО развитие и ДУХОВНОСТТА, а да се възприема само като ЕДИН ОТ МЕТОДИТЕ (полюсите) на познание. Другият подход – ДУХОВНИЯТ, при който приоритетно се развиват надсветлинните честоти, което си е пак чисто материален подход за развитие, не противоречи, а допълва АТЕИЗМА като негов противоположен знак в диалектическо единство.Т.е.

АТЕИЗМЪТ и ДУХОВНОСТТА са ДВА ПОЛЮСА на познанието, които са в ДИАЛЕКТИЧЕСКО ЕДИНСТВО – в борба и ЕДИНСТВО на противоположностите. Както плюсьт и минусът на батерията, северният и южният полюс, мъжко и женско...

СВЕТИЛИЩАТА и ЦЪРКВИТЕ не са построени от църквата и "духовенството". Първите са природен феномен, естествено възникнало място в природата, където космическата енергия от надсветлинни честоти е по-силна и хармонична от други места. И хора с по-развити сетива (паранормални или просто с по-изострена психическа сетивност) откриват тези места, получават благотворен психически и здравен ефект и ги показват на хората. Понякога и хора от "духовенството" притежават

такива способности, но те са изключения. Но тия светилища са естествено, спонтанно открити, а не по поръчка на религиите. Те само ги използват с пропагандна и комерческа цел.

ЦЪРКВИ, ХРАМОВЕ, ПАРАКЛИСИ, икони, иконостаси, утвар и т.н. обратно - поръчани са от църквите със същата комерсиална и идеологическа цел, но са изработени не от "духовници", а от зографи, художници, занаятчии, архитекти, които запечатват в своите произведения собствената си чиста духовност, насочвайки космическата енергия чрез тия предмети и произведения на изкуството към пречистване и облагородяване на душата. И именно тия ТВОРЦИ са действителните посредници между хората и Природата (Бога), а не "свещенослужителите". Особено църквите са така изкусно и научно построени (както и египетските пирамиди), че само посветени, прозрели, осъзнати хора биха могли да ги сътворят.

МУЗИКАТА и песните, много от които са поръчани от "свещенослужителите", а огромната част са дело на вдъхновението на изключително ВИСШИ ТВОРЧЕСКИ ЛИЧНОСТИ, които са на светлинни години напред в интелекта на тия "свещенослужители". И прагматичното човечество отдавна вече е възприело тия духовни творби като част от свят светска култура (Йохан Себастиан Бах). И нищо не пречи на хората да възприемат прагматично всичко добро от материалната култура на религии, защото те са дело не на "свещенослужителите", а на творците, които често нямат нищо общо и дори са в конфликт с тях.

ОБРЕДИТЕ също са открити от подобни съвършени, осъзнати, просветлени духовно хора, които на собствен гръб са изпитали влиянието на космоса чрез различни видове движения, положения на тялото, танци, ритми, физически пози, думи (мантри, медитация), които стимулират психическите и духовни процеси. И съвременната наука показва с измервания, че такива ритуали наистина действат благотворно на хората.

Но вместо "духовниците" от всички религии да обменят опит и знания (и така да обединят всички религии) и да научат хората сами да разбират и практикуват тия "обреди" по избор от която и да било религия и народът сам да ги усъвършенства, те ги правят психически зависими, като им диктуват задължителни за отделна религия обреди (разделяй съзнанието и владей).

Така че нищо не бива да се руши и осквернява от имуществото на църквите от която и да било религия. Просто сегашните "духовници" трябва да се ометат от властта, защото по силата на социализма и Хартата за правата на човека те са във властта на съответна църква не по силата на своите висши духовни качества и способности, нито по компетентност, която трябва да изразява връзката на човек с Природа и космос, а по силата на заграбване на властта както става в обикновената светска политика за пари и влияние (власт). Тия набедени за "служители" на вярата трябва да отстъпят мястото си на горе споменатите творци и прозрели живота люде... Но това е работа на миряните и тяхното осъзнаване какво точно е вяра, религия, съзнание и връзката им с реалното битие...

(горе) (най-горе)

Има по света много **ДРЕВНИ НАУКИ И ЗНАНИЯ** за космоса, човека и обществото, които все още не са изопачени и употребени от религиите и сектите и които се възприемат като ДУХОВНИ (пак материални но с овладяване на (-) (минус) енергиите и обектите на биополето, енергийното тяло, душата, духа).

Индийската **ЙОГА**, Китайската **ДАО**, Японската **ШИНТО**, индианската **ТЕСКАТЛИПОКА**, ...българската **ТАНГРА**..., както и множеството бойни изкуства (познания за физическото тяло на човека) на най-различни народи от всеки континент. Не можем да подминем и българските бойни изкуства, практикувани от българските монаси таксидиоти, чиито представители са Паи-

сий, Софроний, Левски...

Парадокс – терминът **ЙОГА** означава **ХАРМОНИЧНО РАЗВИВАЩО СЕ ЕДИНСТВО** на системата човек-общество-природа-космос. А понятието **ЙОГ - ВСЕСТРАННО и ХАРМОНИЧНО РАЗВИВАЩА СЕ ЛИЧНОСТ**. Йога не е религия, за каквато я представя конкуренцията (религиите, сектите и църквите), а наука със собствен понятиен, научен, методологичен и философски инструментариум за развитие на човека и хармонизирането му с космоса и обществото. Тя е спорт (спортът е част от нея) за физическото тяло, наука, която ползва всички възможни минали и настоящи науки за обяснение и контрол на процесите с предпоставка за развитие (религиите са догми без развитие), изкуство (развитие на душевността)...

Че това е **АБСОЛЮТЕН СИНОНИМ** на понятието комунизъм (комунист) и на Устойчиво развитие. Разликата е, че по времето на възникване на системата йога и другите подобни системи, сложността на разклоненията на обществената структура е била нищожна, в сравнение с количеството структури и сложност на днешното общество. И когато обществото се е усложнило, т.е. добавило много повече структури (сложност), новите структури останали извън обхвата на първоначалното понятие за йога. Но по дефиниция и новите структури би трябвало да бъдат обхванати от това понятие, но това не станало, поради ниското развитие на науката, на понятийния апарат, на класификацията на науките и на общественото съзнание тогава...

Ние трябва да се отнасяме с уважение към тия древни науки и към техните народи, които въпреки извращенията на властите и църквите през вековете са успели да ги запазят, развият и използват за прогрес и добро.

(горе) (най-горе)

Същото се отнася и за по-модерното учение на нашия световно признат духовен учител **Петър Дънов (Учителя – Бенса Дуно)**, който използва в синтез много от горните науки и знания и прави едно чисто нашенско духовно учение (чрез духовни [природни] практики) за хармония между човек-природата-общество. За съжаление (както повечето духовни учения) и учението на Петър Дънов е превърнато от последователите му в религия, в СЕКТА, защото не прилагат на практика неговите правила, техники и методология за начин на живот, нито се стремят да го обяснят научно, нито да го хармонизират с мрачната ни и трагична действителност, както и абсолютизират (противопоставят) духовните практики на материалните, на атеизма. Така повечето последователи на Дънов стават сектанти, извън реалния свят, с нищожна полза и по-скоро вредни за обществото, отклоняващо го от материалната борба за съвършенство и революционно (ускорено) преустройство на обществото.

В тая връзка нашето отношение към институцията, наречена

(горе) (най-горе)

БЪЛГАРСКА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА

е негативно, защото тя служи на властта и мракобесието. Няма връзка и се противопоставя на науката, на марксизма и на комунизма. Изисква въвеждането на ВЕРОУЧЕНИЕ в училище под предлог моралността на православието, щото, видите ли, обществото се разлагало и единствено религията щяла да го оправи. ВЕРОУЧЕНИЕТО е всъщност нещо като дървено желязо, защото целта на науката и образованието е елиминиране на СЛЯПАТА ВЯРА. Т.е. ВЯРА и УЧЕНИЕ са несъвместими понятия, защото вярата е сляп, безсъзнателен, подсъзнателен, емоционален, безволен процес, а знанието, познанието, науката са точно обратното – съзнателен, мисловен, логичен, волеви процес на осъзнаване и овладяване на битието.

А и в законодателството на страната съществуват много закони и практики, които противоречат драстично на християнството и Библията, а Българската православна църква не обелва и дума за антихристиянската същност на сегашната държава, власт, обществено устройство и изборна система.

„С каквато мярка мерещ, с такава ще ти се отмери.” (разпределение според труда) – е казал Христос, Т.е. проблемът за МЯРАТА, МЯРКАТА, СТОЙНОСТТА, който е разработен от Маркс, е хиляди пъти по-християнски от т.нар. пазарна икономика, според която НЯМА МЯРА, НЯМА МЯРКА (труда) и всеки има право да присвоява (краде) без мярка (според уж прищевките на неодушевления предмет, наречен „пазар”).

Затова обвинението на олигархическите „идеолози”, в това число и на официалната църква, в антихристиянската същност на комунизма и социализма е лъжливо и е с цел да раздели народа от автентичното учение на Христос, от реалността и да го ползва за заробване на масите. Т.е.

(горе) (най-горе)

АТЕИЗМЪТ НЕ ПРОТИВОРЕЧИ НА ХРИСТИЯНСТВОТО,

нито на другите религии, защото това е само един прагматичен метод на познание от многото други методи. Докато вярата не е метод на познание, а емоционално, безлогично и безволно отношение към действителността, приспособяване към нея, БЕЗСЪЗНАТЕЛНОСТ, примиряване, а не опит за нейното осъзнаване и промяна, което противоречи на човешката същност – СЪЗНАТЕЛНО РАЗВИТИЕ чрез ЛОГИЧЕСКО МИСЛЕНЕ.

Пак ще цитираме Маркс: „Най-добрата РЕЛИГИОЗНА ФОРМА на комунизма, това е християнството.” Т.е. марксизмът не отрича християнството като носител на мъдрост и морал – той отрича отношението на официалната църква към християнст-

вото. Така можем да кажем, че марксизмът е нова, ПО-ВИСША НАУЧНА ФОРМА (РАЗНОВИДНОСТ) на християнството... ПОНАЧИН

ХРИСТИЯНСТВОТО Е ЧАСТЕН СЛУЧАЙ НА КОМУНИЗМА

Почти същото можем да кажем и за исляма, индуизма и всякакви официални религии, които се различават от останалите секти само по това, че са държавни. Всички по един или друг начин целят откъсване на масите от логическото мислене (науката) и заместването ѝ със сляпата вяра (безкритичност) в авторитета на водачите и институциите, което всъщност се отхвърля от самите учения, по-късно станали религии, точно заради това, че са пренебрегнали собствения си постулат, че науката е най-висш израз на единение с Бога (Природата, Космоса).

Ние уважаваме българското православие в миналото, което е било инструмент на науката, книжовността, духовността, морала, родолюбието и националното самосъзнание в мрачното средновековие и по време на Турското робство. Но сегашното българско "православие" в ръцете на официалната църква е антипод на тогавашното. Българската "православна" църква сега (пък и всички секти, религии и "духовни" учения) са основани на ДОГМАТА, т.е. на доктрина, която почти не се развива. А ДОГМАТА е несъвместима с НАУКАТА и по тая причина църквата няма място в образователната (научната) система.

РОЛЯТА НА ЦЪРКВАТА Е ПОСРЕДНИЧЕСКА (ПАРАЗИТНА)

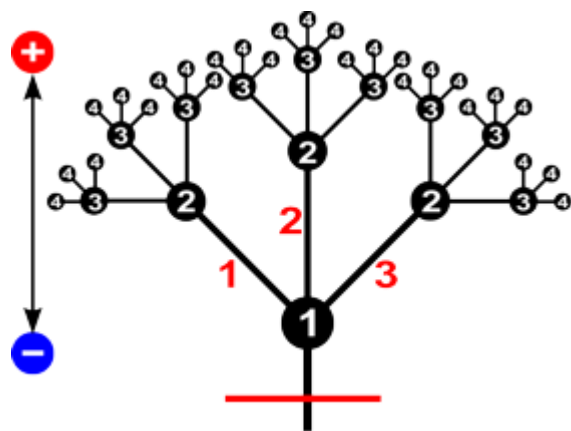
така, както е ПОСРЕДНИЧЕСКА (ПАРАЗИТНА) същността на капиталистическите (олигархически) структури като партии, синдикати, НПО-та, банки, собственици, данъчни, търговци..., които намествайки се МЕЖДУ различните нива на трансформация на умствения към физическия труд и изсмукват както

намерят за добре тия връзки, така и църквата, и свещениците се явяват ПОСРЕДНИЦИ между ЧОВЕК и БОГ (КОСМОС). Т.е. свещеникът е ПОЛИТИК, агитиращ ИЗБОРА на човек за някаква духовна система. И след като го е агитирал (промил мозъка) достатъчно, му става ПОСРЕДНИК с Бога така, както политикът е посредник (промиващ мозъци чрез медиите) между производителя на блага и различните производствени структури. И при политика, и при "духовника" всичко е ПАРИ, СМУКАЦИЯ и непрекъснато заробване...

Комунистите са за превръщане на религиозните знания в научни (осъзнати). Може да се изучават религии в училище, но всички като исторически факт, променящ икономическите връзки и историята между народите, т.е. може да се изучава история на възникване и ролята на религиите в обществото и да се правят историко-научни анализи на тяхната дейност. Което означава, че трябва да се учат истории на много религии, поне основните и главно прагматичната им връзката с живота. Но не и да се натрапват ритуали, диктувани отвън от страничен на мислещия човек, което цели обезличаване, подчиняване, дрогиране личността на отделния човек в стремежа му да опознава себе си, природата и обществото. Защото вместо човек сам да намери молитвата (медитацията) за самия себе си, някакъв посредник (поп, имам, гуру...) му диктува молитва отвън и така го прави ПСИХИЧЕСКИ ЗАВИСИМ. А когато се прекали с молитвите, диктувани по шаблон отвън, се получава психическо и религиозно дрогиране, чрез което са произведени фанатиците от Ислямска държава, бойците самоубийци и политически убийства като това на Боби Кенеди. Същото религиозно дрогиране е прилагано и при "възпитанието" на българските еничери...

РЕЛИГИИТЕ = НЕОСЪЗНАТ КОМУНИЗЪМ

КОИ СА ДЕЙСТВИТЕЛНИТЕ ОСНОВНИ ДУХОВНИ ВОДАЧИ, РЪКОВОДИТЕЛИ НА ЧОВЕЧЕСТВОТО

На природното "Дърво" (причино-следствени връзки, което показахме в раздела "Отношение към други партии" по-горе) съответства посоченото вляво схематично "дърво" на превръщане на умствения към физически труд отдолу нагоре. Предпоставките за това логическо преобразуване ще разгледаме по-долу подробно, а тук само ще кажем, че условно червената хоризонтална линия изразява Природата и нейните природни закони, а **1** е ПРЕКИЯТ ПОСРЕДНИК МЕЖДУ ПРИРОДНИТЕ ЗАКОНИ И ОБЩЕСТВОТО (горните над **1** клони (бранш (*branch - en*) клон) - това са УЧЕНИТЕ ОТКРИВАТЕЛИ на природни закони. Те са основните двигатели на обществения прогрес. Без научни открития, без осъзнаване на Природата, въобще не би имало прогрес. Затова учените-откриватели са преките посредници между Природата (Бога) и обществото и затова те са **НАЙ-ДУХОВНИТЕ ХОРА** на Земята по силата на значението на откритите от тях природни закони, които после се усвояват и превръщат от следващите нива **2** и **3** съответно в технологии и машини... А преобразуването на интелектуалния труд към материализиране е от **-** към **+**, докато обратният процес от **+** към **-** е КЪМ ПЪРВОПРИЧИНИТЕ (КЪМ Природа, Бог), т.е. това ДВИЖЕНИЕ, ПРЕОБРАЗУВАНЕ ОТ **+** КЪМ **-** (превръщане на материалното, осъзнаването и усвояването му) е духовно развитие.

Т.е. най-духовните хора, **ДЕЙСТВИТЕЛНИТЕ ДУХОВНИ ВОДАЧИ** на човечеството са **УЧЕНИТЕ ОТКРИВАТЕЛИ**, от раз-

личните епохи, които не са откривали само и единствено математизирани природни закони, машини и нови технологии, а са откривали законите за интеграция на човека с природата въобще. В това число духовните водачи на различните учения за интеграция на човека като ЙОГА, ДАО, ШИНТО, ТЕСКАТ-ЛИПОКА, ТАНГРА са едни от тия водачи, докато в днешно време вече науката, стигайки до все по основни и затова интегрални природни закони обобщава работата на всички предишни откриватели в една обща, универсална методология от новоткрити природни и вече и изразени чрез природата обществени закони.

Т.е. чрез тия последни УЧЕНИ-ОТКРИВАТЕЛИ (ОСНОВНИ ДУХОВНИ ВОДАЧИ) ние стигаме до най-основните, най-фундаменталните, определящи всичко природни закони така, че да се постигне съвършено общество и съвършени личности, т.е. съвършена интеграция с Природата и от там овладяване на големи пространства от космоса, което ще бъде една НОВА ЦИВИЛИЗАЦИЯ...

И тъй като целият процес на развитие на обществото е ПРОЦЕС НА АДАПТИРАНЕ, ИНТЕГРАЦИЯ НА ОБЩЕСТВОТО с Природата, тия духовни водачи са всъщност и ДЕЙСТВИТЕЛНИТЕ РЪКОВОДИТЕЛИ НА ЦЯЛОТО ЧОВЕЧЕСТВО, реални личности с основен, определящ принос към развитието на Човечеството, а не разни партийни лидери и набедени от тях кухи държавни "глави".

Защото ВЪРХУ ❶, т.е. върху учените-откриватели ЛЕЖИ ЦЯЛАТА ГОРНА СИСТЕМА НА ОБЩЕСТВЕНИ ОТНОШЕНИЯ, т.е. от ❶ зависи всичко в обществото - ако то се провали - проваля се цялата система, срутва се цялото обществено "дърво". Нещо което наблюдаваме СЕГА, именно защото обществото не е усвоило най-фундаменталните природни закони.

Е, откритията на тия закони се намират в България и ако светът не ги усвои от нас, ще се срути подобно системата, показана на схемата вляво. Защото сега светът е **"ОТСЕЧЕН", ОТДЕЛЕН** от основата си (връзката с основните природни закони, открити от нас, българите) и затова се сгромолясва като **отсечен в основата...**

(горе) (най-горе)

ОТНОШЕНИЕТО НИ КЪМ РЕВОЛЮЦИИТЕ

Преди всеки наш постулат, ние трябва да ДЕФИНИРАМЕ (ОПРЕДЕЛИМ) дадено понятие (ако може математически), защото вражеската на комунизма пропаганда и подопечните ѝ медии напълно са преиначили и извратили значението, което се влага в основните понятия на марксизма. Причината е ясна – влагане на обратно на действителното съдържание, за да могат масите да намразят комунизма като нещо безчовечно и вредно.

Комунистите не предизвикват революциите, те само ги предвиждат, оглавяват и направляват в нужната посока за благо на хората. Напълно е грешна представата, подклаждана от олигархо-медиите, че революцията, пък била тя научно-техническа, социална, правна, икономическа, юридическа, здравна и т.н. са РАЗВАЛА, РАЗРУШАВАНЕ, ТЕРОР, ГРАЖДАНСКА ВОЙНА, ДЕГРАДАЦИЯ... Точно обратното.

Революциите са качествен скок в развитието напред, ускорен и организиран прогрес за догонване на изоставането, преодоляване на деградацията и развитие на качествено нова научна или обществена снова, предизвикана от нарушени природни закони или изоставане в тяхното осъзнаване и овладяване.

Т.е. революциите са обективен, не зависещ от волята на хората, процес на развитие, който се налага от някакво изоставане. Ако такова изоставане в развитието не е имало, процесът щеше да е наречен еволюция.

Комунистите нямат интерес да тероризират, да нападнат персонално когото и да било или да правят хаос, развала, деконструкция, защото те променят ПО ПРИРОДНИТЕ ЗАКОНИ ПРИЧИНИТЕ за деградацията, хаоса, развалата, деконструкцията и са наясно, че деградация с допълнителна деградация не се оправя, развала с допълнителна развала не се оправя, хаос с допълнителен хаос не се оправя, както и да правиш ЛОШО на хората, то ще се върне (ще се отрази в теб) още по-лошо така, както от физиката е ясно, че отразената вълна е от 5 до 7 пъти по-мощна от пряката. Т.е. глупаво би било комунистите сами да си правят мръсно, правейки мръсно на другите.

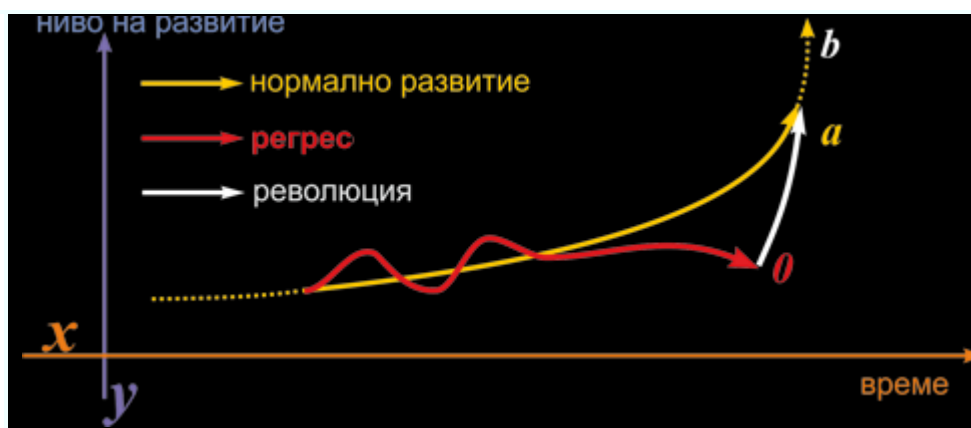
Нашето мнение е дори, че НАЦИОНАЛНИТЕ ПРЕДАТЕЛИ и ПРЕСТЪПНИЦИ срещу народа не трябва да се затварят в затвори, още по-малко да се убиват, а трябва да се ЛЕКУВАТ в модерни психиатрии с модерни психотерапевти, по модерни методи и средства, защото това, което сега вършат, е плод на психическо разстройство, което е допуснало цялото общество от неосъзнатост. Защото сегашните национални предатели и икономически и др. престъпници от властта и бизнеса са станали такива, защото цялото общество го е дотуснало поради незрялост. Така че цялото общество е виновно за техните престъпления и не може цялото общество да прехвърля вината си на съда и на евентуални изпълнители на затворнически или смъртни присъди.

Една от най-ефективните терапии на сегашните ни луди политици, държавници и олигарси е ТРУДОВАТА ТЕРАПИЯ, наред с други... Защото като направиш лошо дори на престъпник, ти прехвърляш неговата вина върху себе си, като не си отчел и поправил своята вина (част от обществената), причина за поя-

вата на престъпника политик или олигарх... Защото я си спомнете колко хора са гласували, легитимирали с действие или бездействие и са поддържали настоящата система, вместо да се опитат да я променят.

Затова ние апелираме всички сегашни предатели, политици, олигарси и техните съучастници да сдадат властта с добро (*ще бъдат лекувани и пазени от народния гняв и отмъщение*), вместо да предизвикат безредици и терор, който по закона за отразената вълна ще им се върне поне 5 до 7 пъти по-мощно.

А гражданските войни и развалата по време на революции ги предизвикват привържениците на стария строй, които при революцията ще загубят властта, слободията и лапането си. Тия същите прехвърлят своята вина за терор и бедствия върху комунистите – т.е. „от болната глава на здравата”. Ето нагледна дефиниция (определение) на понятието „революция”:

КОМПЛЕКСНА РЕВОЛЮЦИЯ

е нов термин, който се налага от обективното развитие, което е следствие от понятието УСТОЙЧИВО РАЗВИТИЕ (на ООН). ПРИРОДАТА СЕ СТРЕМИ КЪМ РАВНОВЕСИЕ и ако направим РЕВОЛЮЦИЯ само в една област (социална), това значи да направим ДИСБАЛАНС, неравновесие в другите сектори. За да се избегне дисбаланса, трябва да се извършат революции и в другите области, поне най-основните. Още защото разло-

жението на обществото е тотално и засяга всички обществени сектори и отрасли без изключение.

И да говорим за РЕФОРМИ, вместо РЕВОЛЮЦИЯ, е психопатска безсмислица - може ли да се реформира РАЗЛОЖЕН ТРУП, какъвто представлява съвременната държавна система?

(горе) (най-горе)

Форми и средства за борба с капитализма (олигархо-мафиотизма)

Най-силното средство за борба с капитализма е НАУКАТА, знанието, научните доказателства за обречеността на капитализма и за неизбежното установяване на комунизма, обусловено от природното развитие и живота. Никой не си прави илюзии сред нас, че по пътя на парламентарната борба нашата партия или която и да е компартия или дори нормална лява партия, може да вземе властта по парламентарен път. Защото ако това беше възможно, партиите и компартиите щяха да бъдат забранени. И още защото при „изборите“ се състезават не платформи, личности, прогрес и научна обосновааност, а количеството пари, спечелени от престъпна дейност на олигархията (рушвети, обществени поръчки, сенчест бизнес, наркотици, оръжие, надути заплати...), които печалби изместиха вече с почти 80-90% кражбата на принадлежна стойност от капиталистите (олигарсите), заради което в съвременното общество има само 10-20% капитализъм (кражба на принадлежна стойност), а останалите 80-90% са вече някакво ново общество, което ние назоваваме с работното понятие МАФИОТИЗЪМ.

Затова една компартия не трябва да се отказва от парламентарна борба и участие във всевъзможни избори, но главната ни цел при тях е пропаганда на нашите идеи, наука, идеология за промяна на обществото по природните закони.

Революцията е друго средство за борба. Но, както казахме по-

горе, тя е скок в развитието, ускорено развитие, връщане към нормалното развитие и т.н., което означава, че нашата дейност ще включва подпомагане и участие във всякакви форми на революцията във всички възможни знания и дейности като икономическата наука, фундаменталните науки, човекознанието и в техните подсистеми. Накратко – ние ще подпомагаме всеки един прогрес във всяка една област на познанието и в обществената практика, ще го защитаваме както теоретично, така и в средствата за масова информация и в социалните мрежи. Нещо повече - комунистите трябва да са

ГЕНЕРАТОРИ НА ПРОГРЕС ВЪВ ВСИЧКИТЕ МУ ФОРМИ И ВИДОВЕ

Т.е. на регреса на капитализма и мракобесието на системата ние ще противопоставим прогрес от всякакъв вид – личен, обществен, организационен, в цялостната система човек-общество-природа.

[\(горе\)](#) [\(най-горе\)](#)

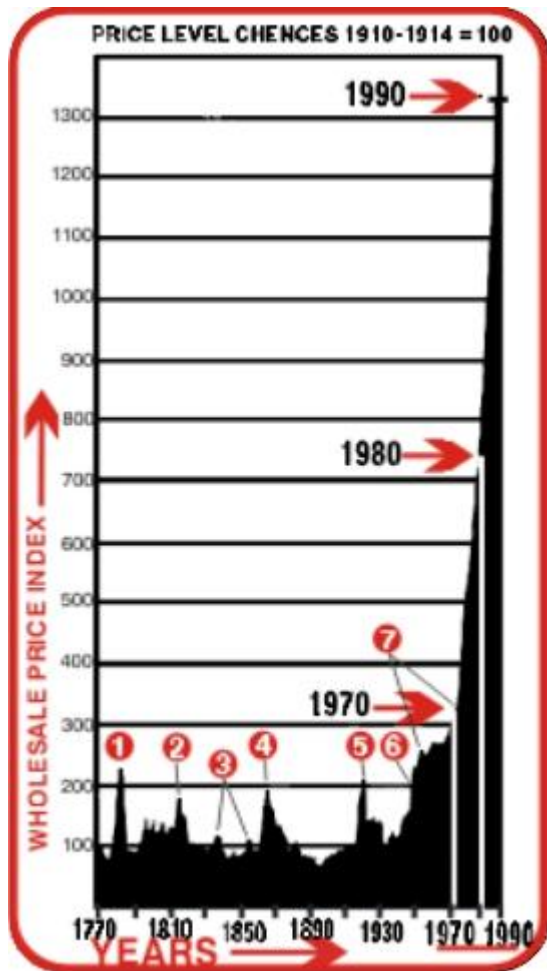
Войните в Украйна, Сирия, Либия, Афганистан и пр.

Тия войни са породени от последната фаза на капитализма – империализма, мафиотизма, защото крахът на икономическата система капитализъм (по-специално в САЩ) е пълен и е въпрос на месеци или няколко години да рухне. Външният дълг на САЩ е 17 трилиона долара и е най-банкрутиралата държава в света, която още се държи именно благодарение на световната хиперинфлация, изкуствено поддържана от безконтролното печатане на необезпечени нито със злато, нито с петрол, нито с труд или с каквото и да било долари.

На диаграмата ([на следващата страница](#)) от ежегодника Economics на икономиста Самуелсън (САЩ) ясно личат причините за световните катаклизми – инфлацията – както и НАЧАЛОТО на ХИПЕРИНФЛАЦИЯТА (1970 г.), когато икономиката на социализма е в революционен възход (България има то-

гава ВТОРИ РЪСТ на производство, веднага след икономическото чудо Япония) и точно тогава („случайно“) ционистите ликвидират златно-доларовия стандарт, палят Виетнамската война, като целенасочено противодействие на социалистическия възход както следва:

ВИЖ ИСТОРИЯ НА ИНФЛАЦИЯТА 1770-1990

1. Френска революция 1789 г. **2.** Наполеон срещу Русия 1812 г. **3.** Граждански войни във Франция. **4.** Гражданска война в САЩ. **5.** I Световна война. **6.** II Световна война. **7.** Корейска и Виетнамска войни, след което виждаме някаква РЕВОЛЮЦИОННА ХИПЕРИНФЛАЦИЯ, невиджана в цялата история на човечеството.

И докато Римската империя е рухнала от 2% инфлация за 100 години, то можем да си представим за колко време сегашният свят ще рухне от хиперинфлация. И това се изразява във все по-силен ГЕНОЦИД над населението в Африка, Близкия изток,

Азия, Украйна, дори върху цяла Европа и т.н. И всички тия войни са за заграбване на природни и човешки ресурси под благовидния предлог „внос на демокрация“.

И това се изразява в колосално ИЗМЕНЕНИЕ (ВЛОШАВАНЕ) НА КЛИМАТА, което заплашва да стане необратим процес, което ще унищожи въобще живота на Земята. Учени дори имат изследвания, които показват, че гръбначните (в чието число е и човекът) са най-бързо изчезващите видове, т.е. благодарение на капитализма, превърнал се вече в мафиотизъм, е направил вече човека изчезващ вид, въпреки увеличаващото се население.

ние на Земята, т.е. предстои внезапен гигантски катаклизъм, който дават като вариант все повече изчисления и нови параметри в различни области на науката.

Нима регионалните войни са малък катаклизъм вече, в които по безумен начин продължава изстреблението на десетки хиляди невинни жени и деца, какъвто е случаят с Украйна, в центъра на (уж) "цивилизована" Европа? В този смисъл войната в Украйна е Национално-освободителна, Отечествена, но и (макар и стихийно) за социализъм – там обявиха национализация на крупните предприятия и НАРОДНИ републики. Нещо с което олигархията на Русия (която президентът Путин толерира), не е съгласна и пречи на опълченците от Донбас. Защото една истинска Социалистическа Новорусия (а не лъжесоциалистическа както по времето на СССР след 70-те години на 20-ти век) би била сериозен личен пример за народа на Русия, Украйна и за цяла Европа. Именно затова последната се присъедини и подкрепи фашистката хунта в Киев, който дори твърди, че той е ...еврейски, т.е. ционистки и открито демонстрира като нео фашистки, нео бандеровски.

Просто тия войни и подкрепата на марионетните правителства и джихадистите са последни гърчове за запазване властта и ресурсите на световния капитализъм, империализъм и ционизъм с цената на невиджан в историята световен геноцид, ясно показан горе на диаграмата на Самуелсън.

([горе](#)) ([най-горе](#))

Как да приложим **Диалектическия материализъм** в противоречието компартията като партия към безпартийната система (пряката демокрация при социализма).

Една КОМПАРТИЯ е партия на социализма (т.е. на обществото без партии), но в условията на незаконната сегашна партийна система, за да участва в избори, е принудена да се съобрази с наличния Закон за политическите партии, иначе не

може да се легитимира официално. По-горе казахме, че при такава изборителна система като сегашната, при която се наддават пари за най-различни фалшификации и манипулации на вота, не е възможно една малка компартия, каквито са всички компартии в България, не само да вземе властта, но и да има някакви представители на местно или централно ниво. А те са малки, не защото са лоши, а защото нямат пари, а парите са ОТКРАДНАТИ от всички останали партии освен от принадлежната стойност, още и по най-мафиотския начин от приватизации, обществени поръчки и чисти кражби, както стана кражбата на милиарди от КТБ.

Накратко – как една компартия може да реши

ПРОТИВОРЕЧИЕТО

хем да бъде партия, хем да се бори против партийната система. Тук поставяме и един

ПАРАДОКСАЛЕН ВЪПРОС:

МОЖЕ ЛИ

ЕДНА ПАРТИЯ

ДА ЛИКВИДИРА ПАРТИЯТА В СЕБЕ СИ,

Т.Е. ДА ПРЕСТАНЕ ДА БЪДЕ ПАРТИЯ,

ПРЕДИ ДА Е УСТАНОВЕН СОЦИАЛИЗЪМ

(БЕЗПАРТИЙНО ОБЩЕСТВО)

И СЪЩЕВРЕМЕННО ДА УЧАСТВА В СЕГАШНИТЕ

ОЛИГАРХИЧЕСКИ (ПАРТИЙНИ) ИЗБОРИ

КАТО ПАРТИЯ?

Няма ли противниците на социализма, респективно на една компартия и неукрепналите научно (марксистически) странични наблюдатели да ни обвинят в двуличие – хем да се борим против партийната система, хем пък да сме партия с участие в избори?

Решенето на тая загадка е в приложението на

ДИАЛЕКТИЧЕСКИЯ МАТЕРИАЛИЗЪМ.

Т.е. ако искаш ДА ПРИМИРИШ ДВЕ (или повече) ПРОТИВОПОЛОЖНОСТИ, ОБЕДИНИ ГИ ДИАЛЕКТИЧЕСКИ,

като намериш тяхното общо начало, което няма начин да не съществува. Ако не го виждаш, просто малко си търсил.

Когато може да се постигне състояние в Природата в различни ФОРМИ и се борави със съдържанието и формата така, че да бъдат изпълнени и двете условия ЕДНОВРЕМЕННО.

Т.е. една компартия може да се разглежда от две различни гледни точки - може да бъде партия от гледна точка на сегашния капиталистически и олигархически Закон за политическите партии, а от гледна точка на социализма да не е партия, а друг вид формирование. Нека разгледаме ПОНЯТИЕТО социализъм. То има 4 (четири) задължителни условия, иначе е частичен социализъм. Но в нашия случай само първите две точки са определящи:

1. Разпределение на богатата според труда.
2. Обществена йерархия според компетентност и способности.
3. Пряка демокрация (самоуправление).
4. Обществена (обобществена) „собственост“ върху колективните средства за производство...

По отношение на точка 1.

Ако във вътрешната организация на която и да било партия е изпълнена точка 1., тя не противоречи на Закона за партиите и за изборите. Защото ако партията реши да се самоиздържа от някакъв колективен труд (кооперация), тя ако иска да е социа-

листическа (законна и справедлива), спазването на това първо правило е задължително. На всичко отгоре това правило е буржоазно право, само дето буржоазията го прилага по отношение на заплатите на работниците вътре в предприятието, но за собственото си присвояване на принадена стойност или съпоставяйки доходите на своите и чуждите работници не го спазва...

Членският внос е доброволна ангажираност, един вид дарение за каузата на партията и също не противоречи нито на сегашния политически закон, нито на социализма.

Според закона една партия няма право да извършва търговска и производствена дейност. Но нейните членове поотделно могат. И нищо не пречи членовете на партията да се кооперират в някакво производство и да наемат и други работници в него, нечленуващи в партията...

Противоречието обаче идва от точка 2 (йерархията).

Вземането на решенията или йерархията, кой какъв пост трябва да заема, как се вземат решенията (с гласуване)... сега са съобразени единствено и само с буржоазния (олигархически) закон – с ГЛАСУВАНЕ.

ГЛАСУВАНЕТО – всеки човек, независимо от неговата компетентност и способности, независимо от неговото образование и морал, има право на ЕДИН ГЛАС. Т.е. според буржоазно-олигархическия закон за вземане на решения ВСИЧКИ ХОРА СА РАВНИ (УЕДНАКВЕНИ, ОБЕЗЛИЧЕНИ). (Сещате ли се, че именно в този грях обвиняваха комунизма, че всички били равни, което е лъжа.) Това важи за всеобщите избори. Но когато става дума за управлението на фирми, там нещата са други – там се гласува според имуществото – имаш финансово или имуществено (дялово) участие не знам колко %-а и...

А в партия, основана от олигарх, там не се гласува – каквото каже основателят, другите зомбита са за пълнеж и гласуване-

то е формално, щото ако не гласуваш според изискването на олигарха, ти си аут.

Когато една организация е малка и хората се познават лично и всички познават способностите на другите, това не е съществен проблем, но когато една партия е огромна от типа на БСП, ГЕРБ, ДПС и подобни, които имат различни области на приложение в най-различни сфери и нива на компетентност, уеднаквяването, обезличаването на способностите и компетентността е парадокс и свеждането на всеки отделен човек в някаква хипотетична, ОБЕЗЛИЧЕНА ЕДИНИЦА (наречена глас), е ненормално явление.

В тия големи партии е нарушен именно тоя закон на социализма и Хартата за правата на човека:

Член 7 (с). *«еднаква възможност за всекиго да бъде повишаван в своята работа в съответна по-висока категория по никакви други съображения освен по старшинство и компетентност.»*

Повтаряме:

«...по никакви други съображения освен по старшинство и компетентност.» повтаряме: компетентност

Този член е нарушен и въобще при изборите – например за държавна стратегия, която трябва да се изработи от управляващите, ГЛАСУВАТ (упълномощавайки управляващите) хора, които никога не са се замисляли и не са помирисвали наука, нищо не разбират от производство, от организацията му, от междуетраслови връзки и тяхното обективизиране (математизиране)... Т.е. налице е

НЕРЕШЕНО ПРОТИВОРЕЧИЕ МЕЖДУ

1. РАЗЛИЧНА КОМПЕТЕНТНОСТ
2. ЕДНАКВИ ПРАВА при вземане на решения.

Това е пълен абсурд – РАЗЛИЧНАТА (неравна) КОМПЕТЕНТ-

НОСТ и СПОСОБНОСТИ ПОРАЖДАТ РАЗЛИЧНИ (неравни) ОТГОВОРНОСТИ и ПРАВА по простата причина, че хората са различни, не са равни по възможности и компетентност.

И това, че МНОЗИНСТВОТО ТРЯБВАЛО ДА СЕ НАЛОЖИ (с гласуване) над МАЛЦИНСТВОТО също е житейски и правен АБСУРД! Т.е. мнозинството така упражнява диктатура върху малцинството.

Когато ЕДИН ЕДИНСТВЕН учен-откривател открие НОВ ПРИРОДЕН ЗАКОН, той на ГЛАСУВАНЕ ли се подлага или се ДОКАЗВА (научно и практически)? Би ли било нормално примерно Законът за гравитацията на Нютон (когато го е открил) да се подложи на ГЛАСУВАНЕ от народа, щото той бил мнозинство? Или да се подложи на гласуване кой атлет е преминал първи през финалната линия, вместо да се измери?...

Горните два примера показват ОБЕКТИВНИ величини, за които е смешно да бъдат гласувани...

Нима компетентността, според която всеки трябва да заема съответен пост, не е ОБЕКТИВНА величина? Друг е въпросът до колко има обективни критерии, методи и средства ДА СЕ ИЗМЕРИ (осъзнае) компетентността. Но науката (съзнанието) все повече напредва и прецизността в измерването на компетентността също расте и вече е съвсем близо компетентността да бъде така прецизно и обективно измерена, както прецизно и обективно може да бъде измерена и стойността, и нейното разпределение...

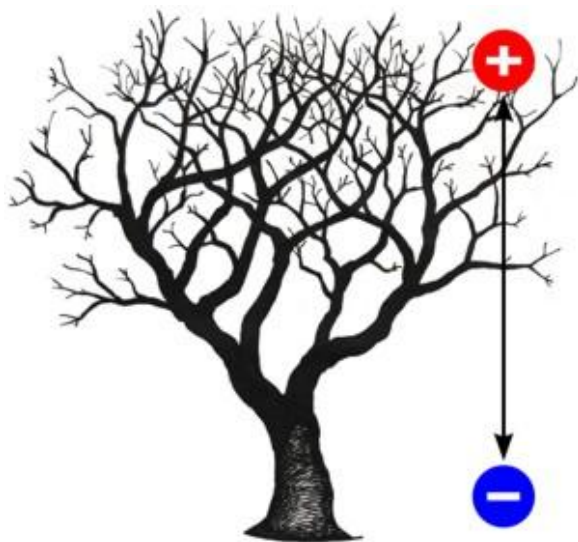
Друга олигархическа ЗАЛЪГАЛКА за съществуване на РАЗЛИЧНИТЕ партии (или различните групи в самите партии), били отстояването на РАЗЛИЧНИТЕ ИНТЕРЕСИ. Сякаш е невъзможно да се изчисли ОБЩАТА причина за всички интереси. Ами нали целият биологичен живот има едни и същи основи, природни основи (закони) и причини. Значи все има някаква ОБЩА причина за всички интереси, от която трябва да има и

ОБЩА цел. Не е възможно хората да са съвсем откъснати едни от други. И това е целта на обществото – да намери ОБЩАТА (комунистическата) цел и да обедини хората, а не да ги разделя и противопоставя (на партии). Т.е. целта на едно комунистическо общество е да

РАЗРЕШИ В ДИАЛЕКТИЧЕСКО ЕДИНСТВО РАЗЛИЧНИТЕ ЦЕЛИ НА ОТДЕЛНИЯ ИНДИВИД ОТ ЕДНА СТРАНА И ОБЩИТЕ ЦЕЛИ НА ОБЩЕСТВОТО КАТО ЦЯЛО ОТ ДРУГА СТРАНА. Единство и борба на противоположностите...

Ето нагледно как това го е разрешила природата отдавна:

ДЪРВО (ЛОГИКА) НА РАЗВИТИЕТО
или
ЕСТЕСТВЕНИ
ДИАЛЕКТИЧЕСКИ ПРИЧИНО-СЛЕДСТВЕНИ ВРЪЗКИ
В ПРИРОДАТА И В ОБЩЕСТВОТО
или
ИЗОМОРФИЗЪМ МЕЖДУ ПРИРОДА И ОБЩЕСТВО

ДЪРВОТО е един нагледен пример на Диалектически материализъм и Демократически централизъм:

В него присъстват както СВОБОДАТА на развитието **нагоре**, така и **ДИКТАТУРАТА** (задължителната ВРЪЗКА с предишните разклонения, закони, алгоритми) **надолу**. Както **РАЗДЕЛЕНИЕ** (на властите) **нагоре**, така и **ЦЕНТРАЛИЗЪМ**,

единството **надолу**. Щом природата е успяла да обедини в ЕДИНСТВО общото и частното и да го структурира по способности да се свързва с другите по големина и от нея по способ-

ност да РАЗПРЕДЕЛЯ соковете (благата) отдолу нагоре и обратно, защо и ние да не намерим **законите на единството между общите и частните интереси** в обществото? И ако ние до сега не сме го направили, това не е по причина, че е невъзможно, а поради недостатъчна теоретична въоръженост (недостатъчна осъзнатост).

Както виждаме, клоните на едно дърво не са толкова глупави да се разделят на партии (да гласуват „за” или „против” нещо си) и да се задушават и трепят едни други, щото видите ли, имали РАЗЛИЧНИ ИНТЕРЕСИ, а всяко едно има съответно СЪЗНАНИЕ за мястото и посоката си на развитие в цялото и има право да се развива така, че да не пречи на другите. Т.е. дърветата са по-умни и по-нормални от хората, понеже техните структури не си пречат, трошат и задушават едни други така, както е при човешкото обществено „дърво”.

Т.е. когато разрешим **противоречие 2 за йерархията**, какъвто пример ни дава дървото, ще разрешим противоречието за всяка партия, бореща се за общество без партии.

Ако всяка партия съобразява своята вътрешна йерархия с научни критерии, т.е. обективно, а не чрез гласуване, тя ще изпълни точка 2 (от Хартата и от социализма - обществото без партии).

В този смисъл по съдържание тя няма да бъде партия, а примерно трудов, научен или идеен колектив с прагматични цели и дейности, решаващ конкретни обществени, производствени и научни проблеми, а не само някаква сбирщина за участие в избори, като другите (олигархическите) партии.

Това изречение всъщност изразява необходимостта от съществуването на нашето обществено обединение и неговите цели и задачи (наричано все още по инерция „партия” за условията на капитализма) като трудов и научен колектив, чиято цел е усъвършенстване на обществото и неговите членове.

И тогава ПРО ФОРМА може да бъде включено и „гласуването“ по изискванията на капиталистическия закон, но то по-скоро ще бъде статистически метод за проверка на осъзнатата, изчислена йерархия или друг прагматичен (материален) проблем, отколкото да се разчита само и единствено на самото гласуване. Както е сега във всяка друга партия и в държавата като цяло.

ГЛАСУВАНЕТО е израз на лични ИНТЕРЕСИ, които могат да бъдат в противоречие с природните закони, докато **науката елиминира гласуването**, защото е израз на ПРИРОДНИТЕ ЗАКОНИ, т.е. тя е израз на нормалните, естествени, ВСЕОБЩИ човешки потребности, според ВСЕОБЩИТЕ природни (космически) закони, а не на извратените потребности на политици и олигарси.

Словосъчетанието **КОМУНИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ** е съставено от две взаимно изключващи се понятия. Каквото е словосъчетанието **ДЪРВЕНО ЖЕЛЯЗО**. Думата „**комунист**“ (*communis*) е с латински произход и означава ОБЩ, ВСЕОБЩ (труд), т.е. комунизмът е ВСЕОБЩО понятие, чието действие е върху ОБЩОТО, ВСЕОБЩОТО общество, основано на ОБЩИ, ВСЕОБЩИ, УНИВЕРСАЛНИ природо-обществени закони, които са ОБЩОВАЛИДНИ за всички хора. Т.е. комунизмът защитава (осъзнава) интересите на абсолютно всички хора в единна ОБЩА прородосъобразна обществена система... Докато думата

ПАРТИЯ от PART (ПАРТ = ЧАСТ), нещо ЧАСТИЧНО, което има ОГРАНИЧЕНО (частично) приложение и защитава ЧАСТИЧНИ (ЧАСТНИ) интереси на ЧАСТНИТЕ собственици. Следователно определението "КОМУНИСТИЧЕСКА" е с ВСЕОБЩО действие, а ПАРТИЯ с ЧАСТИЧНО. И се получава безсмислица - комунистическата партия защитава ЧАСТНИТЕ интереси или, не дай си Боже, на ЧАСТНИТЕ собственици... Или тая безсмислица работи само в безсмисленото общест-

во капитализма и неговата безсмислена политическа система - ПАРТЙната (ЧАСТичната), сега - олигархизма и мафиотизма.

Думата **УСТАВ** също противоречи, несъвместима е с комунизма. УСТАВ от УСТАНОВЕН, УСТАНОВЕНОСТ, НЕИЗМЕННОСТ, нещо, което НЕ СЕ РАЗВИВА във времето и пространството. Това са ПРАВИЛА, които важат и НЕ СЕ ПРОМЕНЯТ за дълго време. От конгрес до конгрес, от избори до избори, от гласуване до гласуване. А както знаем комунизмът е наука и щом е наука, тя трябва да има възможност да се развива във всеки един момент, когато се получи някой нов факт, нови доказателства, нови открития. И те да променят ВЕДНАГА представите ни за света и начина на действие, научния подход и методология.

А един УСТАВ пречи това да се случи с науката, т.е. един устав пречи на развитието поне 4-5 години от конгрес до конгрес. Освен това на него се приемат НАУЧНИ (комунистически) решения с ГЛАСУВАНЕ, което е смешно за една наука, която изисква доказателства, а не гласуване, както стана ясно по-горе... Как ще се реши тоя нелеп за една комунистическа структура парадокс, вижте по-долу.

Думата **ПОЛИТИКА** също противоречи, несъвместима е с комунизма. Политиката е изкуство на КОМПРОМИСА между необходимо и възможно. А ние виждаме, че политиката се е превърнала отдавна в компромис със съвестта, с истината и с природните закони. Докато комунизмът като израз на НАУКАТА е постигане на СЪВЪРШЕНСТВО, на СЪВЪРШЕНА ХАРМОНИЯ С ПРИРОДНИТЕ ЗАКОНИ, т.е. постигане на СЪВЪРШЕНИЯ МОРАЛ (личен и обществен) и, както ще видим по-долу, постигане на космически морал. Т.е. политиката е все едно да правиш компромис с размера на крилата на самолета - едното крило примерно да е с 2-3 метра НА ПОСОКИ (както дойде) по-дълго от другото (компромисно де - кво ще му мерим толкова)... ясно е такъв компромис до какво ще доведе...

До катастрофа. А нима КАТАСТРОФАТА НА НАШАТА ДЪРЖАВА (и на световната икономика) не са все резултат на политиката (капитализма) именно заради тяхната основна характеристика - компромиса - компромиси със съвестта, компромиси с морала ("София прайд"), компромиси при измерване на стойността, компромиси при измерване на компетентността, компромиси със законността, компромиси с правата на човека, компромиси с демокрацията, компромиси с екологията за повече печалби, компромиси с избиването на невинни заради власт...

(горе) (най-горе)

Научни основи на обединението между компартиите, другите леви организации и на цялото общество

Досегашната липса на научна обосновааност (научна недостатъчност) на компартиите по света и у нас е основната причина за липсата на обединение, а не толкова вождизмът или личните недостатъци на лидерите на разните партии. Но това важи не само за партиите, но и въобще за всички отделни обществени структури.

Има и друга обективна причина за горното – липса на научни предпоставки, липса на определени знания за възникване и развитие на живота, които не даваха яснота до сега за процесите и законите за развитие. Тази причина вече е преодоляна, т.е. научните предпоставки вече са налице и ще останат единствено личните качества на лидерите да се абстрахират от желанията си и да се съобразят с действителността и природната необходимост, с науката.

ПОНЯТИЯТА КОМУНИСТ и КОМУНИЗЪМ

дават един от отговорите на каква основа да стане обединението и защо.

Ленин дава някаква обща дефиниция на понятието „комунист“ и ние сме съгласни с него, но времената и науките се менят и ние ще дадем още по-точна дефиниция. Той казва:

„Комунист може да бъде само оня човек, който е обогатил своя разум с цялото познание на човечеството.“

Т.е. комунистът е интелектуална величина, а не е някаква си държавна или партийна длъжност, нито е симпатизант, нито пък се казва ЧИИ ИНТЕРЕСИ ЗАЩИТАВАЛ. Т.е. комунистът притежава някаква СПОСОБНОСТ (да обогатява познанието си). Но тъй като всяко познание (лично или обществено) е в ПРОЦЕС на РАЗВИТИЕ, ние говорим и за НИВО НА РАЗВИТИЕ. По-долу ще го изразим графично.

Втора дефиниция на Ленин:

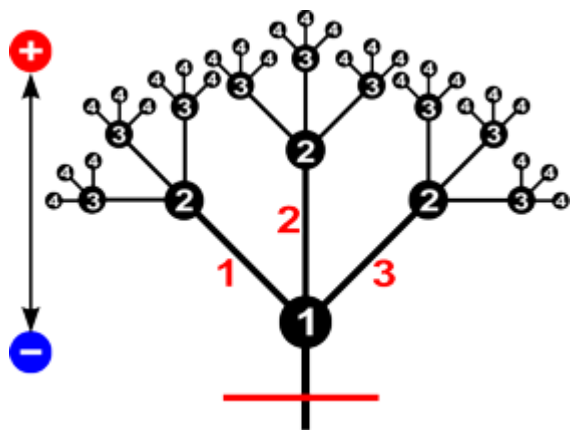
„Комунист може да бъде само оня човек, който може да прави за хората, за обществото, нещо БЕЗКОРИСТНО И БЕЗВЪЗМЕЗДНО. Който не може да прави това, а се кичи с това звание, той не е нищо друго освен шарлатанин и партията трябва да се чисти от него.“

Т.е. комунист е оня човек, който приема труда в полза на другите като необходимост, трудът като потребност, а не като средство за придобиване на средства за живот.

Т.е. има няколко величини, които определят (дефинират) комуниста:

1. Ниво на развитие и способности, които определят неговото НИВО В ОБЩЕСТВЕНАТА (ТРУДОВА) ЙЕРАРХИЯ.
2. Развиваща се личност-интелект, която получава отнякъде (по)знания.
3. Трансформира тия (по)знания в някакъв продукт (умствен, физически или психически) в полза на другите.

Точка 1. означава, че той се явява като ОБЩ, ПО-ОБЩ, НАЙ-ОБЩ или (ВСЕ)ОБЩ фактор за развитието на други хора, чийто брой се определя от неговото ниво на интелигентност и съответно на неговото ниво на способности (компетентност) или йерархия. Или това е изразено в схемата долу по следния начин:

Схемата вляво изразява една абстрактна по отношение на броя на нивата и разклоненията йерархична, трудово-производствена зависимост с три основни разклонения и с по три разклонения на всяко следващо йерархично ниво. Разбира се, реалният живот е много по-сложен и

нехармоничен, но нас ни интересуват само принципите на вертикално и хоризонтално разклонение, които реално съществуват в обществените производствени отношения.

1. Движение, превръщане на умствения труд във все по-материални физически величини – това е движението от **-** към **+**. В началото, ниво **1** е изключително умствен труд, който не произвежда нищо, а обслужва следващото ниво **2**, което е научно-развойно, ниво **2** обслужва технологично следващото ниво **3**, а ниво **3** произвежда машини за ниво **4**, т.е. ниво **3** обслужва ниво **4** с интелектуален продукт, чието трансформиране е започнало още от ниво **1** - открития. Т.е. движението, превръщането на умствения труд във физически от ниво **1** към ниво **4** минава през няколко трансформации **2** и **3**. Или примерно: научно откритие **1**; създаване на общи технологии и стратегии за тяхното ползване (научно-развойна дейност) **2**, създаване на машини за директно производство **3**, реализация на умствения труд в директно производство **4**
2. Обратният процес от **+** към **-** е РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ на

произведените от народа блага.

3. Както виждаме, тук изобщо не казваме КОЙ КОГО УПРАВЛЯВА, нито КОЙ КОГО КОМАНДВА, а кой от кого ЕСТЕСТВЕНО ЗАВИСИ и кой кого ЕСТЕСТВЕНО ПОДСИГУРЯВА с умствен или физически труд. Т.е. тук не съществува (излишно е) по естествен начин понятия като управление, командване, началници, подчинени, власт на един върху други, гласуване, избори...

4. Това са естествени (нормални) процеси, чиято регулация изцяло зависи, би трябвало да зависи, може да зависи, от науката, а не от желанията на тоя или оня, не от гласуването на тоя или оня.

Нима не е възможно целият този процес на превръщане на умствения труд в материални блага да се изрази научно, колкото и да е сложен в действителност? Може, разбира се, и на много нива това вече се прави във всички страни, къде съзнателно, къде безсъзнателно, къде с грешки, къде перфектно... Липсва все още само цялостно (УНИВЕРСАЛНО, ВСЕОБЩО, т.е. комунистическо) научно изразяване и осъзнаване на цялата система (национална или световна), но както виждате тук, ние вече започваме да мислим по тия проблеми и да ги решаваме. И непременно ще успем.

Къде виждате в целия тоя процес мястото на партиите и политиките? Че тук има само и единствено работници – умствени и физически! Ние не виждаме полза от партиите в тоя процес. Или си мислите все още, че трябва да има политици или партийни секретари, които трябва да бъдат избирани (назначавани от чужди на трудовия процес хора) на нивата от 1 до 4 не според обективната необходимост на трудовия (производствен) процес и то от хора, които нищо не допринасят за тоя процес като политици и собственици? Та да дублират функциите на РАБОТЕЩИТЕ на съответно ниво? Или да се наместят на естествените трудови ВРЪЗКИ в процеса на производство?

А къде виждате мястото на СОБСТВЕНИЦИТЕ в тоя процес на

трансформиране? Собствениците, които не произвеждат нито умствен, нито физически труд, а са наели за тази цел служители - играят само ПАРАЗИТНА роля на развалата и ограбването. Проблемът СОБСТВЕНОСТ е разработен на модерно ниво на друго място, макар че се вижда ясно и в тая схема, че собствеността също е паразитен фактор в размяната на ценности. Т.е. СОБСТВЕНОСТТА Е ИЗЛИШЕН (НИКАКЪВ) ФАКТОР В ОБЩЕСТВЕНАТА СИСТЕМА, ако системата е нормална, а тя ще е нормална, когато в нея няма паразити.

Ами те (политици и собственици) точно това правят в момента – наместват се там, където нямат работа и почват да насочват процесите не според естествените им предназначения на обмяната на интелект и вещества между природата и хората, а си присвояват както си искат и с това пречат на нормалното функциониране на системата – просто прекъсват естествените връзки или ги обезсилват и променят според собствения си нагон за лапане...

Да изследваме значението на самата дума „комунист“ от нейния етимологически корен ОБЩ и ВСЕОБЩ. Ето една първична (елементарна) система между ОБЩИ и ЧАСТНИ случаи:

Това е отношение между производител на машини **3** и тия хора с номер **4**, които ползват машините, произведени от **3**, за да произвеждат с тия машини. Виждаме, че **3** е ОБЩ за множеството хора с цифра **4**. Т.е. според думата ОБЩ номер **3** се явява като комунист (ОБЩ) по отношение на хората с номер **4**. Т.е. всеки човек, който ПРЯКО подсигуриява интелектуално със своя умствен труд няколко човека и по този начин се явява спрямо тях като ОБЩ, се нарича комунист. Защото просто сменихме местата на синонимите (равнозначните понятия). **ОБЩ = КОМУНИСТ**.

Но това би била само една умствена спекулация, ако не приложим и останалите определения (понятия) за думата „комунист“. Които казват, че комунист е тоя човек, който осъзнава и

контролира обществените отношения с научни средства и се РАЗВИВА. Което никак и никой не пречи на ③ да го прави. Ако обществото е нормално. И ако ③ не иска разни мошеници да го прецакват, като се намърдват във връзките му с другите производители разни паразити, той трябва да осъзнае и контролира тия отношения и връзки и да пречи на паразитите да го смучат, т.е. трябва да стане комунист. Т.е. той по дефиниция ще стане, ще бъде, комунист, когато осъзнае и контролира производствените си (трудовете си) отношения с другите хора. И когато бъде активен участник в този контрол.

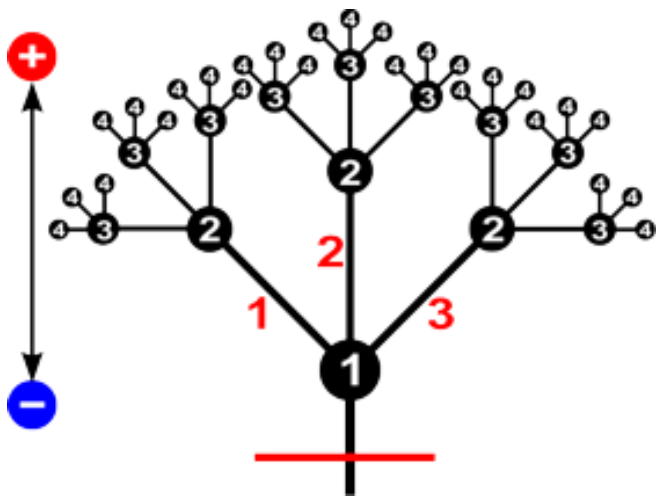
Както казва Маркс по отношение на комунизма –
„...съзнателен планомерен контрол както в производството, така и в разпределението.”

НО! Както виждаме това осъзнаване тук важи само за най-малкото (просто) отношение в най-малката (периферна) структура на трудови (обществени, общи) отношения. Т.е. това е най-малкото възможно НИВО на осъзнатост, т.е. НИВО на комунист. Има обаче

ПО-ВИСОКО НИВО НА КОМУНИСТ (осъзнал, контролиращ и участващ в обществените трудови отношения човек):

От тази схема виждаме **ПО-ВИСОКО НИВО НА КОМУНИСТ**. Защото подсигурява със своя труд повече хора – хората с номер ③, но и хората с номер ④. Първите - непосредствено, вторите – с посредник ③. Но трудът и на ③, и на ④ ЗАВИСИ от ②. Т.е. **НИВОТО НА ЕДИН КОМУНИСТ** се определя както от количеството хора, чийто труд той обслужва (рационализира), а така също и от количеството НИВА на обслужване. Но ще видим според опростената схема, че съществува и степен **НАЙ** за един комунист. А именно при **ЦЯЛОСТНАТА (ОБЩА, ВСЕОБЩА) схема**:

На тази (цялостна, обща) схема личи, че от труда на **1** зависи трудът на абсолютно всички хора в системата. Т.е. това е АБСОЛЮТНИЯТ, СЪВЪРШЕНИЯТ комунист, чийто труд не само е ОБЩ за всички останали, но е и ВСЕОБЩо определящ (рационализиращ), за цялата система.

Но той ще изпълни с цялостно съдържание думата „комунист“, едва когато напълно осъзнае своята трудова роля към другите, когато осъзнае всички връзки в системата и как неговият интелектуален труд се е трансформирал от него самия, до последния човек от периферията на системата. Т.е. когато е „...обогатил своя разум с цялото познание на Човечеството.“ (както казва Ленин), или поне се стреми да се РАЗВИВА в тая посока, или поне има възможности и средства да го постигне.

Вижте на схемата **сегашното общество** – явно по него има много излишни лукави „маймунки“, които заплашват „клоните“ на дървото (отраслите на икономиката) от счупване. Не е ли логично тия излишества да бъдат изчистени от системата на труда и разпределението на богатата? Въпросът е риторичен и

ние знаем какъв ще бъде вашият отговор – отговор на нормални хора, а не на политици.

Как стоят нещата обаче в комунистическите партии – тия по

време на т.нар. „социализъм” (правилно - държавен капитализъм) и тия в сегашното олигархическо общество.

Много просто – погледнете каква РАЦИОНАЛИЗИРАЩА ТРУДОВА РОЛЯ има който и да било „комунистически” функционер, на което и да било йерархично равнище, в която и да било (уж) компартия в цялостната система за ТРАНСФОРМАЦИЯ на един вид труд в друг. И до колко влияе ТРУДЪТ на такъв партиен функционер върху труда на другите хора в произвеждащото стойности общество. Изводите направете сами.

Докато един „комунист” не ОСЪЗНАЕ РОЛЯТА НА СВОЯ ТРУД в производството на блага в цялостната ТРУДОВА обществена система, той няма да отговаря на понятието „комунист”. Той може да си въобразява, да е симпатизант или дори да е борец за идеалите на комунизма, но той не е комунист по дефиниция. Трябва да се прави коренна разлика между:

- 1.** Комунист в условията на класова и политическа борба, в капитализма.
- 2.** Комунист в условията на нормално произвеждащо общество.
- 3.** Комунист като осъзнат индивид (учен – защото нали комунизмът е наука? Т.е. нещо осъзнато.)

Ако човек, чийто труд е ОБЩО или дори ВСЕОБЩО рационализиращ труда на останалите хора, но не осъзнаващ и не контролиращ този процес, той също няма да отговаря на понятието „комунист”.

И когато всички хора в системата осъзнаят и контролират отношението на своя труд към труда на останалите хора в системата, то тогава всички хора ще се превърнат в комунисти. По дефиниция. От наша гледна точка, независимо дали те осъзнават това или не. **НО!!!** Комунисти на съответното ЙЕРАРХИЧНО НИВО. И това е възможно и необходимо при едно нормално и достатъчно развито хармонично общество.

Затова, ако комунистите, или тия, които се имат за такива, искат да се обединяват, то нека първо си изяснят на какво КОМУНИСТИЧЕСКО НИВО се намират, т.е. да си изяснят на какво ТРУДОВО-ЙЕРАРХИЧНО НИВО, т.е. какви проблеми решават в цялата трудова система - ОБЩИ, ПО-ОБЩИ или ВСЕ-ОБЩИ проблеми, т.е. на какво ниво са СПОСОБНОСТИТЕ и КОМПЕТЕННОСТТА ИМ и къде се намират в цялостната трудова обществена система и тогава да претендират за някакъв пост в предлаганото обединение...

Защото препъни-камъкът на обединението е КАКЪВ ЩЕ БЪДА АЗ, КАКВА РОЛЯ ЩЕ ИГРАЯ АЗ, т.е. НА КАКЪВ ПОСТ ЩЕ БЪДА АЗ и НИКОГА не стоят въпроси като „КАКВА РАБОТА ЩЕ ВЪРША АЗ, ЧИЙ ТРУД ЩЕ РАЦИОНАЛИЗИРАМ АЗ”, КАКВИ ПРОБЛЕМИ РЕШАВАМ АЗ (и на какво ниво на йерархията от проблеми)?”! И както видяхме на тия въпроси може да се отговори обективно, чрез изчисления, а не да се гласуват или договарят (субективно). Защото комунистът трябва да се съобразява с обективните, природни закони и параметри, а не с емоциите и желанията си, които могат да са плод на грешки.

„СВОБОДАТА Е ОСЪЗНАТА НЕОБХОДИМОСТ”

Всъщност думата „комунист” (*communis*) е с латински произход и означава ОБЩ, ВСЕОБЩ (труд). И от схемата виждаме естествено, че има комунист, по-комунист, най-комунист и най-най-комунист, т.е. съвършен или ВСЕОБЩ комунист – осъзнал цялото познание на човечеството и приел труда като потребност – нима за потребности се заплаща, като на потребностите от глад, жажда, сън, секс и т.н.? Както и рационализиращ труда на хората от всяко ниво от йерархията в цялата система – и хоризонтално, и вертикално.

Именно когато всички хора осъзнаят труда като потребност, тогава ще се повиши и необходимостта от премахване на стоково-паричната система и когато трудът ще престане да бъде стока, а ще бъде човешко право. Тук правото и задължението

като противоположности са в диалектическо единство. Както сега хората имат право на сън, ядене, на информация, на размножаване, така и тогава трудът ще стане човешко право, но същевременно и задължение към всички хора. Но тогава правото и задължението няма да бъдат в конфликт както е сега при комунизма, а правото и задължението ще бъдат в хармонично диалектическо единство (и в системата).

Т.е. комунистите от всяка партия трябва да видят ОБЩИЯ труд, който трябва да извършват и могат да извършват в полза на обществото и да се подредят в неговата йерархия според способностите и компетентността си. Т.е. те ще бъдат на съответната степен в йерархията според това до колко общи, до колко определящи, доколко рационализиращи развитието на другите се явяват (в материалното производство, в науката, в изкуствата) в реалния процес на развитие на обществото, в производството на стойности, т.е. до колко развитието на другите зависи от техния труд и способности, а не в главите им да се върти защита на тяхната им партия или на електората, на поста или на титлата, които заемат в нея.

Както виждате, тук изобщо не става дума за каквато и да било партия, а за мястото на комуниста въобще в обществото и в неговия трудов процес, за мястото му в безпартийното общество.

Т.е. комунистите ще се обединят тогава, когато почнат да възприемат сегашната си партия не като партия, а като част от общия трудов (физически, умствен или психически) процес на производство на интелектуални блага за другите в едно безпартийно общество. Т.е.

**всяка компартия трябва да бъде
трудова и интелектуален колектив**

за решаване на обществени и производствени проблеми, а не партия извън процеса на труда, каквито са олигархическите

партии, както и вътрешната ѝ организация и йерархия трябва да е обективна (според компетентност), а не само гласувана.

Ако една компартия стане научен колектив преди изборите и преди победата на комунизма, след изборите и след победата тя пак ще си бъде научен колектив за решаване на прагматични проблеми и така ще осъществи прехода от един вид общество в друг по перфектния начин, т.е. тя ще бъде мост между миналото и бъдещето...

Ако „комунистите” се мислят за членове само на някаква си партия и не виждат мястото си в обществения трудов процес (на производство и разпределение), те, първо, не са комунисти, защото комунистът се проявява само в процеса на общия труд, и второ, не можеш да си комунист и същевременно да си партиец, в безпартийното (комунистическо) общество.

Т.е. за да се обединят, комунистите трябва да осъзнаят обективно мястото си в обществената йерархия на труда според способностите и компетентността си, а не да претендират някаква ръководна, изпълнителска или пропагандна роля в партия извън труда.

Защото е нормално, всеки партиен лидер, създал с толкова труд и лишения някаква партийна структура с честни намерения, да се притеснява от нейното обезличаване, претопяване в някаква друга обединена структура. Но той се притеснява именно затова, защото се възприема като партиец, а не като трудов човек във всеобщия труд.

Т.е. когато комунистите преодолеят собствената си партия и я превърнат от партия – в трудов колектив със съответна трудова йерархия за решаване на всякакви обществени проблеми, т.е. когато на практика (ДЕ ФАКТО) „унищожат” собствената си партия, която въпреки всичко пак може да си бъде партия съгласно капиталистическия Закон за партиите (ДЕ ЮРЕ), т.е. когато комунистите спрат да мислят за избори и партии и почнат

да мислят как с труда си да дадат прогрес или някакво добро на другите, когато развиват самите себе си като интелектуална и трудова единица, едва при тия условия ще има обединение на комунистите, но не обединени в партия (част от цялото), а реализиращи се в ОБЩия труд. Когато, както казва Енгелс:

„Развитието на всеки ще е предпоставка за развитието на всички, както и обратно - развитието на всички ще бъде предпоставка за развитието на всеки.”

А не както е при капитализма – развитието на едни е за сметка развалата на други.

Защото какъв комунист можеш да бъдеш и да претендираш да развиваш обществото (или партията) по природните закони, ако не развиваш самия себе си по природните закони? И колко партийни ръководители развиват устойчиво и хармонично собствените си способности (физически, умствени, психически) целенасочено, каквато устойчивост и хармоничност е характерна черта на комунистическото общество?

Т.е. сега съществува **ПРОТИВОРЕЧИЕ** между целта на комунизма (*хармонично развиващо се природосъобразно общество*) и развитието на самите комунисти, които повечето не се развиват хармонично и природосъобразно и вместо да се самоусъвършенстват, да развиват способностите си хармонично, за да бъдат по-полезни на другите, те си губят времето с политика и безнадеждни избори.

1. Обединението на всички компартии в една партия е добър вариант, но при тези мракобесни условия и липса на пари дори
2. Не е необходимо да се изличават компартии, да се обединяват юридически и да се вписват и/или отписват като такива в държавните регистри.
3. Всички налични компартии сега могат ДЕ ЮРЕ да запазят структурите си и имената си непокътнати, важно е да

работят ДЕ ФАКТО за общото развитие на обществото като професионалисти извън политиката, като произвеждат реални стойности и прогрес с труда си, да осъзнават обективното си място в интелектуалната йерархия, а не да мислят само за избори и пропаганда.

4. Както и още сега да възприемат обществото и дейността си в него като безпартийни.

5. А когато има участие в избори, те могат да се обединяват в коалиции или дори без да се обединяват в такива коалиции, да издигат и подкрепят общи кандидати за едно или друго населено място...

Въобще - всякакви възможности за импровизация според ситуацията в зависимост от диалектическия материализъм.

От горното можем да направим извод:

КОЯ ПАРТИЯ Е ЕСТЕСТВЕН АВАНГАРД
(по дефиниция)
С РЪКОВОДНА РОЛЯ
В КОМУНИСТИЧЕСКОТО ДВИЖЕНИЕ,
а от това и в цялото общество

Това ще бъде тази партия, чиито кадри и кадрите, които тя ползва, имат основна, определяща труда на хората в цялото общество, защото е решила по най-добрия начин научно не само стандартни проблеми с наличните знания на марксизма, но и решава ОСНОВНИ проблеми и задачи научно, които дори никой още не се е сетил, че съществуват като проблем. Това ще бъде тази партия, която проявява творчество в развитието не само на марксизма, но и в осъзнаването и хармонизирането на всички науки и дейности.

Такава партията трябва да работи като научен колектив (нали комунизмът е наука?) и непрекъснато, ако трябва всеки ден да променя и усъвършенства програмата си, а не по олигархически да се сеща за промени само през 4-5 години за из-

бори и конгреси. И не да се гласуват научни постановки в тая програма (смешно е да се гласуват научни резултати) само на конгреси през 3-4 години, а непрекъснато членовете в колектива да обменят информация (по интернет), т.е. да се развиват непрекъснато.

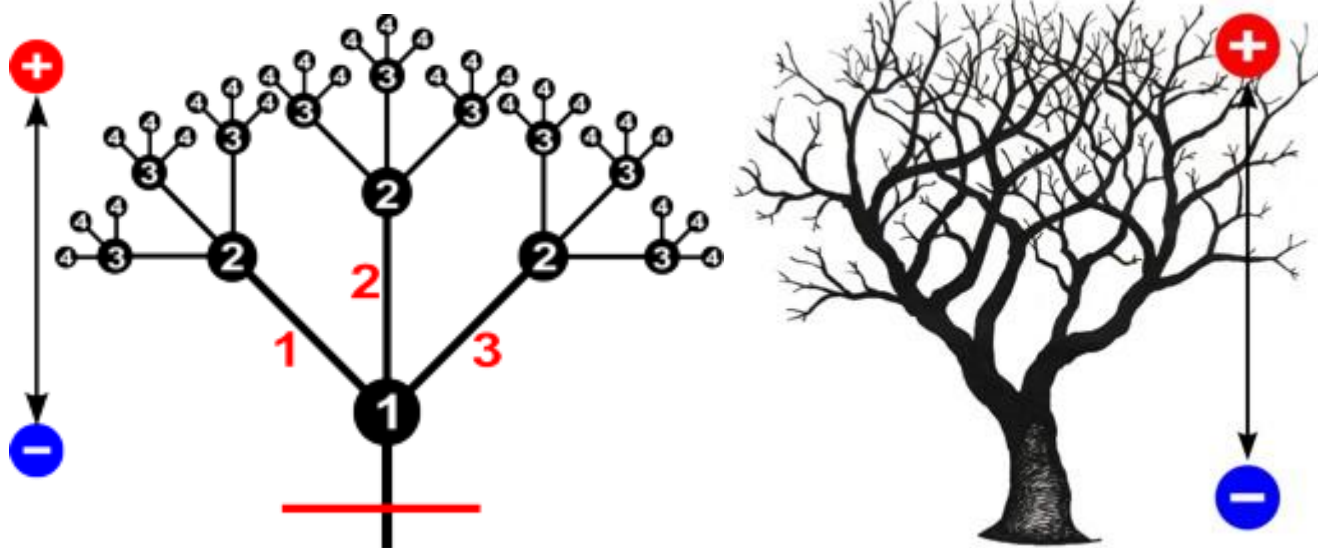
Т.е. конгресът на партията ще е с постоянни функции и ще взема решения всеки ден (ако трябва) или иначе казано конгресът като юридическо и практическо понятие става напълно излишен и той действа само в условията на олигархическото общество. Т.е. може ПРО ФОРМА (ДЕ ЮРЕ) да има някакво подобие на конгрес с избори и гласуване по стария (партийно-олигархичен) начин, но практически (ДЕ ФАКТО) конгресът да не съществува в нормалната трудова и научна дейност. Защото

В науката решенията се вземат с консенсус (с доказателства), а не с мнозинство.

Защото ако има такива „против” (независимо дали са мнозинство или малцинство), които са против научни (доказани) резултати, те не трябва да взимат участие в тоя процес поради некомпетентност. Защото гласуването изразява ВРЕМЕННИ (лични) ПОТРЕБНОСТИ (ИНТЕРЕСИ), а науката – ВЕЧНИ ПРИРОДИ ЗАКОНИ. А както знаем

(горе) (най-горе)

ПРИРОДАТА е НАЙ-ВИСШИЯТ ЗАКОНОДАТЕЛ ВЪВ ВСЕЛЕНАТА

На схемите виждате
ИЗОМОРФИЗЪМ
(ПОДОБИЕ, ЕКВИВАЛЕНТНОСТ) МЕЖДУ
ПРОЦЕСА НА ПРОИЗВОДСТВО И ДЪРВОТО

ПОПУЛИЗЪМЪТ НА "КОМУНИСТИТЕ"

"СВОБОДАТА МИ Е СКЪПА, НО ИСТИНАТА Е СВЯТА!"
(Христо Ботев)

Забравяйки основната цел на комунизма - тотален прогрес на личността и обществото, - повечето сегашни "комунисти" не се откъсват от олигархическата залия "ЗАРИБЯВАНЕ НА ЕЛЕКТОРАТ", привличане на все повече АБСТРАКТНИ УСРЕДНЕНИ БРОЙКИ гласоподаватели, да не би случайно да изтърват някоя риба от продупчената си идеологическа мрежа. Същите пишман "комунисти" стриктно папагалстват от

стандартната олигархо-пропаганда всички техники на търговския маркетинг, и едно от най-важните - казвай и предлагай на хората КАКВОТО ИСКАТ ДА ЧУЯТ и ВИДЯТ, твоето ПРЕДЛАГАНЕ да е СПОРЕД ТЪРСЕНЕТО, което СРЕДНО СТАТИСТИЧЕСКИ наистина изразява огромната част от населението.

Те се страхуват да ШОКИРАТ хората с нещо ново и нестандартно, защото винаги новото и нестандартното трудно се възприема и затова предпочитат да повтарят стари и добре съдвжкани манджи. Предпочитат да не натоварят средностатистическото съзнание на електората и с най-леки логически задачи и доказателства и много рядко, ама съвсем рядко, да обяснят логически как, джанъм, ще постигнат всичките благинки, които обещават.

Или от страх да не изгубят някой от своите отдавна улегнали колеги и съмишленици, повтарят едни и същи лозунги, с едни и същи фрази, с едно и също чувство, да не би те да се уплашат от РАЗЛИЧНОТО и НОВОТО и да напуснат и без това обезлюдения борд.

Какво да кажем ние с тая тук страница, когато в нея има толкова много шокиращи новости и словосъчетания, такива нови теми и нестандартни доказателства и начини на обяснение? Защо?

Тук нашата цел не е да правим ИЗБОРИ, защото - едно - те не са законни - не можем да участваме в незаконни избори, второ - с нищожния ни бюджет всички избори за нас са обречени, и трето - народът наистина има средностатистически разбирания и от там и желаниа, а нашето призвание не е само ДА ЗАДОВОЛЯВАМЕ средностатистически потребности, а да ИЗДИГАМЕ разбиранията и потребностите на хората на ново, повисоко интелектуално ниво, да бъдем водачи, а не да се влачим след желанията на тълпата, в каквата ще се превърне народът, ако го залъгваме с неговите собствени временни желаниа, откъснати от истината чрез олигархо-

мафиотската пропаганда, която така мощно облъчва и зомбира хората.

Т.е. ако ние задоволяваме сегашните усреднени искания на хората, значи да се влачим след вражеската пропаганда и след стадото.

Събирането на членска МАСА е също такъв ретрограден и комичен модел на компромиси с квалификацията и качествата на членовете - да има там нек'ви послушни бройки, т.е. да има кой да плаща членски внос и да върши черна работа по избори (лепене на афиши, гърла по митинги, вдигнати ръце при гласуване...) - т.е. никакъв диалектико-материалистически подход на превръщане на количеството в качество или обратно...

И още - нашите колеги комунисти забравят, че една компартия в условията на олигархо-мофиотизма приема правилата му (за да ходи на избори) като вътрешна организация, структура и правила и така от организация на прогреса по цели и задачи, се превръща в организация на статуквото.

Така е. Сегашните "комунисти" развиват само ПАРТИЙНА дейност - зарибяване на електорат и ПРЕДизборни игри. И чат-пат масови прояви за надъхване. А комунизмът е ПРОГРЕС. Този прогрес може да става и в рамките на капитализма, като се ползват най-различни пролуки за ПРОГРЕС. Научно-технически ПРОГРЕС, спортен ПРОГРЕС, медицински ПРОГРЕС, образователен... И какво им коства на комунистите САМИТЕ ТЕ да имат ЛИЧЕН ПРОГРЕС - да се развиват ФИЗИЧЕСКИ, ПСИХИЧЕСКИ, УМСТВЕНО, НАУЧНО - има стотици начини за това. Вместо да се САМОРАЗВИВАТ ЛИЧНО, както това е правил Васил Иванов Кунчев (ЛИЧЕН ПРИМЕР), те се занимават само с партиен партизанлък и ОТВЛЕЧЕНО ТЕОРЕТИЗИРАНЕ, програми при ЕВЕНТУАЛНО вземане на власт, без приложение в практиката СЕГА. Затова са РАЗЕДИНЕНИ и повечето - СМЕШНИ. Те съвсем са забравили за РАЗВИТИЕ

НА ЛИЧНИТЕ СИ КАЧЕСТВА и са се превърнали в самоговореци машини. Е, има и изключения, разбира се.

Техните идеализъм, всеотдайност, преданост към Делото са похвални, както и саможертвата на лично благополучие и неприятности с властта за "идеята", но без конкретни действия за ПРОГРЕС, напъните им за спечелване на властта са обречени. Не им ли стигнаха 25 години вече, за да го разберат? ЕДНАКВИТЕ действия водят до ЕДНАКВИ резултати!

Затова ние тук не се страхуваме да бъдем нестандартни, шокиращи, трудно разбираеми. За нас ИСТИНАТА Е СВЯТА и най-важната ни задача е да я споделим с всички, а разбирането и приемането на тая истина така или иначе ще дойде с времето, с нарастването на общественото съзнание, предизвикано именно от такива новости и тогава ще имаме гордостта на хора с изпълнен дълг към обществото да го водим към прогрес. А не да чакаме от него облагата да бъдем избрани в някоя незаконна структура на олигархо-мафиотското общество като Народно събрание, Общински съвет, Кметство или други служби.

Всъщност, ако все пак някой комунист се покатери някак си и прескочи през партийно-олигархическата крепост на "елита" и се устрои в каквато и да било структура на властта, няма лошо, ако той използва благинките от тая власт за собствено развитие, па и ако може да отделя по нещо и за Делото...

[\(горе\)](#) [\(най-горе\)](#)

ПРЕОДОЛЯВАНЕ НА ПРОЦЕСА "ИЗБОРИ"
чрез
ДИАЛЕКТИЧЕСКО ЕДИНСТВО
между противоположностите
ПРЕДСТАВИТЕЛНА и ПРЯКА ДЕМОКРАЦИЯ

Вече е очевидно, че представителната "демокрация" или парламентаризмът не само че не работи, ами той направо ум-

ря. Не само поради продажността на избраните, и не само заради липсата на механизъм за атестиране на кандидатите. Макар че такъв никой не предлага умишлено. Защото не е възможно един единствен човек да ПРЕДСТАВЯ хиляди и дори милиони конкретни и уникални съдби. Т.е. представителната демокрация е уеднаквяване, обезличаване в някакви ОСРЕДНЕНИ стойности на този огромен брой представяни. Т.е. представителят колкото и да иска да обслужи съвестно всичките си избиратели, той няма физическа възможност да обслужи всички според техните специфични изисквания, да подсигури или подпомага тяхното специфично човешко РАЗВИТИЕ.

И понеже няма изискване за състезание по компетентност при "изборите", а единственото условие е кой колко пари има да купува гласове и да маже по медиите повече, и понеже "изборите" са обикновен маркетинг (осреднени за успех стойности за харесване) винаги избореният е ОСРЕДНЕН по способности индивид, за да го хареса ОСРЕДНЕНОТО по способности огромно стадо. Т.е. винаги има хора, които са НАД ОСРЕДНЕНИТЕ СПОСОБНОСТИТЕ и КОМПЕТЕННОСТТА на изборения, защото осредняването е произволна поръчкова статистическа операция, докато способностите са даденост. Ама тях никой не ги мери и съпоставя. По избори се мерят парите, сплетните и далаверите.

Т.е. винаги има хора, според които представителят (дупедат или общински съветник) е по способности и компетентност много ПОД нивото на хора, които имат интелект да дават прогрес на другите и които представителят не може да разбере, щото му е ниско нивото на интелигентност (осреднено ниво).

Т.е. пълен абсурд е НЕКОМПЕТЕННИЯТ (представител) да ПРЕДСТАВЯ, ПО-КОМПЕТЕННИЯ някъде си, само защото "изборната" система умишлено е ОСРЕДНИЛА (ОБЕЗЛИЧИЛА) по-компетентните (които нямат пари за избори) спрямо

кандидатите (напомпани с пари за избори от техните кукловоди). Изчерпателно за ОЛИГОФРЕНЩИНАТА и ПСИХОПАТЩИНАТА на партийната избирателна система научете [ТУК](#).

Сега е супермодерно да се говори за ПРЯКА ДЕМОКРАЦИЯ като алтернатива на представителната. Но никой не ти казва като какво е това животно. И тук има нерешен проблем, който отново произлиза от НИВОТО НА КОМПЕТЕНТНОСТ - как може човек, който не е ходил на училище и нищо не разбира от икономика, никога не се е замислял за неща, извън собствения му двор, да има еднакъв (ПРЯК) глас във формирането ѝ. Като синоним на пряката демокрация ни показват РЕФЕРЕНДУМА. Допитването до народа, но забележете какво допитване е това? Само с ДВЕ възможности "ДА" или "НЕ", което е пълна подигравка за многообразието, сложността и непредсказуемостта на огромната стопанска система. А и забележете - за да се направи кампания за референдум, познайте от раз кой ще спечели - който има повече пари за реклама, разбира се.

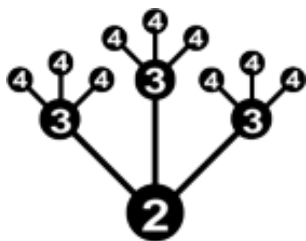
И така. Как да разрешим този казус: ПРЯКА или ПРЕДСТАВИТЕЛНА демокрация? Или може би има някакъв трети незнаен вариант.

Третият вариант е точно същият - привеждаме две несъвместими понятия към "най-малко общо кратко" или с други думи намираме тяхното ОБЩО начало и вместо да ги противопоставяме, да ги ОБЕДИНИМ В ДИАЛЕКТИЧЕСКО ЕДИНСТВО. Как?

Ами ще направим ЕДНОВРЕМЕННО и представителна, и пряка демокрация (власт на народа). И пак да обърнем внимание на ПОНЯТИЕТО - какво означава ДЕМО-КРАЦИЯ - НАРОДНА СИЛА или НАРОДНА ВЛАСТ. Взимаме само единия СИНОНИМ - народна СИЛА и виждаме, че СИЛАТА Е РЕАЛНА ФИЗИЧЕСКА ВЕЛИЧИНА. И подхождаме откъм нейната реалност - там, където тя се проявява:

НАРОДНАТА СИЛА НА ТРУДА ПРОИЗВОДИТЕЛНА СИЛА (ВЛАСТ) НА ТРУДА ДА ПРОМЕНЯ БИТИЕТО

Забележете - каква СИЛА НА ТРУДА има един (уж) "народен" "представител"? Никаква, само дето се меси в трудовите отношения и им пречи, като оправдава това свое вредителство със сладки речи или дърляници в парламента или общинския съвет... Това е реалният ИЗМЕРИТЕЛ на демокрацията - ПРОИЗВОДИТЕЛНАТА СИЛА НА ТРУДА и какво тя произвежда, каква е нейната реална ЙЕРАРХИЯ. И нека изследваме сега как тя се проявява.

В познатата ни от по-горе схема имаме всичко характерно за демокрацията - и за представителната, и за пряката. Трудовият колектив. *Защо ли политиците се мъчат да направят демокрация ИЗВЪН трудовия процес и да му противопоставят партиите?...* Ясно защо, за да се намесят така, че да смучат... Но да продължим. Множеството хора с номер 4 са трудовият колектив. Това е най-малката, елементарна клетка за производство. В нея хората си познават и кътните зъби, познават съвършено способностите - своите собствени, съпоставени с тия на другите. Те имат еднакъв интерес - да успее целият колектив, за да успеят всички. Защото всеки по отделно няма да може да изработи необходимото количество и качество продукти, за да ги представи на пазара. По силата на необходимостта обаче те са свързани с 3, който ПРЕДСТАВЯ с реалния си трансформиращ ТРУД 2, пред 4 като 3 ПРЕДСТАВЯ на групата 4 своите машини, които пък хора от група 4 се ПРЕДСТАВЯТ пред обществото със своето крайно производство за потребление, т.е. с резултатите от своето производство. В този процес, както виждаме, има и ПРЕДСТАВИТЕЛНОСТ (представяне на продукт от труда) пред някой, както и ПРЯКА изборност - 3 избира ПРЯКО от 2, 4 ПРЯКО от 3 и т.н. Ако 3 се провали, ще провали и

④ и обратният процес на разпределение на богатата също ще се провали и ④ няма да получи обществен продукт, за което е работил. Затова ② е заинтересован да предаде на ③ качествен продукт, както и всички нагоре по веригата. Това ще е така, само ако има КРИСТАЛНО ЯСНИ ОТНОШЕНИЯ (т.е. комунистически) за целия процес на производство на блага.

СУПЕР ВАЖНО: ④ НЕ МОЖЕ ДА ИЗБИРА ДИРЕКТНО от ②, понеже е НЕКОМПЕТЕНТЕН да се произнася по проблемите на научно развойната дейност. Т.е. тук и ИЗБОРНОСТТА, и ПРЕДСТАВИТЕЛНОСТТА е ОГРАНИЧЕНА от НИВОТО НА КОМПЕТЕНТНОСТ. Т.е. НЯМА АБСОЛЮТНА ПРЯКА ИЗБОРНОСТ и ПРЕДСТАВИТЕЛНОСТ, НЯМА АБСОЛЮТНА ДЕМОКРАЦИЯ, а е ограничена на някакво ...КВАНТОВО равнище. Т.е. демокрацията е ОГРАНИЧЕНА СПОРЕД ЕСТЕСТВЕНО СЪЩЕСТВУВАЩИ (ОБЕКТИВНИ) НИВА НА КОМПЕТЕНТНОСТ.

Т.е. тук имаме ДЕМОКРАЦИЯ, СЪОБРАЗЕНА ЕДИНСТВЕНО И САМО С ПРИРОДНИТЕ ДАДЕНОСТИ, а не с желанията (за властване). Защото компетентността е природна даденост за отделния човек за съответния момент.

От своя страна ④ е заинтересован да ИЗБЕРЕ правилния продукт от ниво ③, както и ③, е заинтересован да ИЗБЕРЕ правилния продукт от ②, за да рационализира по най-добрия начин своята дейност, за да може оня на по-високото производствено ниво да ИЗБЕРЕ неговия продукт.

И така - в производствения процес съществуват всички елементи на демокрацията и то не откъсната от производството партийна "демокрация", а представена от реалната, физическата характеристика на демокрацията ПРОИЗВОДИТЕЛНАТА СИЛА НА ТРУДА. Т.е. само в производството може да съществува реална демокрация: ПРЯКА ИЗБОРНОСТ, ПРЕДСТАВИТЕЛНОСТ и СВОБОДА на избора. Дори вотът НЕ Е ТАЕН, а

ЯВЕН (предлагане на стоките на явния пазар). Иначе няма да има КРИСТАЛНО ЯСНИ (комунистически) отношения и може там да се намърдат паразити. И при такива кристално ясни отношения всеки е заинтересован всеки да успява на своето ниво на производство и трансформация на един вид труд в друг. Както и ИЗБОР на съответния колектив да избира човек, който да избира за целия колектив рационализиращ продукт от предното ниво. А как този човек ще ИЗБИРА рационализиращ продукт, ако не е компетентен? Затова колективът (или негов представител) е заинтересован да ИЗБЕРЕ правилния човек и правилните критерии за компетентност, за да закупи правилния рационализиращ продукт. И този ИЗБОР на правилния представител става с консенсус, понеже всички се познават в тоя малък колектив до съвършенство и няма да има никакъв спор. Т.е. ИЗБОРИТЕ (със случайни резултати) тук са почти изключени, особено когато има яснота в компетентността на всяко ниво, за чиято определеност се грижат научни колективи.

Т.е. ИЗБОРЪТ (ИЗБОРНОСТТА) в малкия колектив е ПРЕОДОЛЯН чрез СВЪРЗВАНЕТО в ДИАЛЕКТИЧЕСКО ЕДИНСТВО на двете противоположности СВОБОДА НА ИЗБОРА и "ДИКТАТУРА" на научния резултат, ИЗЧИСЛЕНИЕТО на обективните способности.

Както видяхме, тук е на лице и факторът КОМПЕТЕНТНОСТ, който съвсем естествено се проявява в системата, без да е необходим отделен регулаторен орган за колектива, нито той да пръска пари за реклама, за да ИЗБЕРЕ сам собствения си представител, щото в малкия колектив рекламата (промиването на мозъци) не работи, понеже всички се познават добре.

И както хората от група ④ се свързват по естествените признаци компетентност и способности в малка, лесно опознаваема и контролирана от самите тях общност от съмишленици,

така и хората от група ③ се свързват, но по други вече по-завишени критерии за интелигентност. Същото се отнася и за групи ② и ①. ...

По този начин ВСЕОБЩИТЕ ОБЩОДЪРЖАВНИ ИЗБОРИ стават излишни, понеже по всяко време в различните колективи по периферията, както и на всяко трудово йерархично ниво на "дървото" могат да се избират както представители, така и изпълнители както и когато си искат и ако сбъркат, вината ще е на целия специфичен колектив.

Че то и сега е същото - целият народ БЪРКА като избира политици, но когато един колектив сбърка, това трудно може да се отрази на хилядите други колективи, за разлика от грешката на народа - когато "избере" президент или премиер, които го разлагат за цели 4-5 години. Дори при грешка на един колектив в нашия случай, това ще е от полза за другите, защото ще спечелят ТРУДОВОТО СЪРЕВНОВАНИЕ...

Както и по всяко време всеки човек ще може да предлага на всички промяна на правилата, но не някакви изборни правила, а промяна на технологии, техники, средствата, методи и инструменти на производство. Една абсолютно материална реалност, а не виртуалната "реалност" на обещанията, емоциите и празните намерения при сегашната представителна "демокрация", наречена парламентаризъм.

Т.е. съвременната "избирателна" система, която предлагаме, е многостепенна (в зависимост от нивата на трансформация на умствения и физически труд един в друг). В зависимост изцяло от рационализиране на производството, както и представителност само за съответното ниво на компетентност. По този начин можем

ДА ИЗЧИСТИМ (ЛИКВИДИРАМЕ) ВСИЧКИ ПАРАЗИТНИ СТРУКТУРИ и главно на следните

Парламент, Президент(ство), Министерски съвет, Академия на науките, Висши учебни заведения, Правосъдие, Общински съвети, Кмет(ства), Областни управи, Данъчни... Те са ОТКЪСНАТИ ОТ ПРОИЗВОДСТВОТО, т.е. от реалния живот и са ДЕЛЕГИРАНИ от субекти, паразитиращи върху реалното производство като собственици, работодатели, олигарси, крадци, рушветчии, наши-ваши и др.под. келепирджии... Техните сегашни функции ще се РАЗПРЕДЕЛЯТ ПО КОМПЕТЕНТНОСТ по сега съществуващите или нови усъвременени такива естествени нива и разклонения на естественото "дърво" (логически връзки) на обществено производство. Че това са МИЛИАРДИ ЛЕВА ИКОНОМИИ. Разбирате ли защо социализмът и после комунизмът са най-рационалното и икономично общество? Защо въпреки извращенията по време на соца имаше толкова добри социални условия за живот?

Тук в **ТОВА ВИДЕО** (на 6-та минута от него) американски изследователи сочат, че в България за избори се харчат над 100 милиона ДОЛАРА, които от далаверите във властта се връщат многократно на "дарителите". И авторите на изследването твърдят същото - при тия "изборни" кампании, че *"Депутатското място е изгодна стока-инвестиция с висок коефициент на възвръщаемост" и че "хората и техните идеи нямат никакво значение, а само парите, че винаги печели оня, който вложи в предизборната си кампания повече пари от конкурента."*

Идеята на Ленин при работническите и войнишки депутати - представителност само и единствено по трудов признак и по

схемата на производството, а не да се правят отделни партии, които да защитават някакви имагинерни, писани само на книга, "интереси".

Огромната грешка на Сталин, когато е представял Конституцията от 1934 година, е тая, че заменя трудовата представителност с териториалната, поради което естествената трудова йерархична връзка в производството се нарушава и се създава предпоставка за необективен избор на представители, което има тежки последици по време на ЗАСТОЯ (Брежнев). Но тогава е имало някакво значително оправдание - огромната територия и затруднените от това комуникации. Които причини за нас тук не съществуват, особено по време на интернет и радиовръзките.

По времето на ПЕРЕСТРОЙКАТА на Горби Лигльото и приемането на неговата Конституция, той УМИШЛЕНО пренебрегва исканията на работническия и интелектуален Ленинград да се възстанови работническата и трудова представителност директно в производството. И това бе главна причина за рухването на държавата СССР. Не, не на социализма, защото той не съществуваше, понеже не съществуваше именно тая трудова изборност и йерархия в производството.

Разликата между трудовата демокрация в производството по времето на Ленин след Великата октомврийска социалистическа революция и тази, която предлагаме ние, е тая, че трудовите НИВА на трансформации, клонове, отрасли и компетентности са много повече и по-сложни и че целият процес от **1** до **4** и обратно на нас ни е много по-ясен. Както и това, че е направена тогава грешката директно от низовия трудов колектив да се отива на гласуване (в народно събрание) (ох, пак ли гласуване?) направо на държавно ниво, като са прескочени многото съществуващи междинни трансформации на труда (прескочени йерархични нива на компетентност), които и тогава, и сега са много повече от тук схематично представените 4.

И цялата тая тогавашна неяснота за естествената йерархия на интелекта и отделената от нея съществуваща йерархия (трансформация) на производството е създала и грешката на Сталин да елиминира трудовата йерархия (колкото и несъвършена да е била при Ленин) с териториалното деление. Вижте йерархията според множеството

ЕСТЕСТВЕНИ НИВА НА КОМПЕТЕНТНОСТ

Така че при нашата ПРЯКА ПРЕДСТАВИТЕЛНО-ПРЯКА ТРУДОВА ДЕМОКРАЦИЯ отпадат партиите, те стават излишни, не само защото "матриалът" в тях е некачествен, а защото партиите губят смисъла на съществуването си. Просто реализацията на трудовия процес на производство няма нужда от тях. Т.е.

**НЕ МОЖЕ ДА СЪЩЕСТВУВА
ПРЯКА ПРЕДСТАВИТЕЛНОСТ И ИЗБОРНОСТ,
Т.Е. НЕМОЖЕ ДА СЪЩЕСТВУВА ДЕМОКРАЦИЯ,
Т.Е. НЕ МОЖЕ ДА ИМА НАРОДОВЛАСТИЕ
ИЗВЪН РЕАЛНИЯ ПРОЦЕС НА ПРОИЗВОДСТВОТО.**

МЕСТНИ ВЛАСТИ,

на кметове и общински съветници също трябва да е съобразен с териториалното общинско, градско и селско производство. Сегашните функции на тия структури са само и единствено подпомагащи битовото осигуряване на населението. А нима битът на хората не зависи от организацията на производството? Затова първа грижа на един кмет и на общинските съветници пак трябва да е организация и управление на производството. Всички производствени промишлени, селскостопански мощности трябва да се сложат под научен местен контрол - за тия с местно значение и ниво на компетентност, а тия с, намиращи се на територията на една община с национално значе-

ние, да бъдат свързани с местните както кадрово, така и интелектуално-йерархично...

А сега така ли е? Общинските институции сега са извън производството (не само защото са некомпетентни), като се занимават донякъде с битовите проблеми на селищната единица и в огромното останало време се занимават с уреждане (кражби от) на обществени поръчки, далавери с продажби и отдаване под наем на общински имоти, с уреждане на тоя или оня наш за рушвети и с РАЗВАЛА на построеното по времето на соца, щото, видите ли, тия структури не им е била работа да се грижат за производството, да създават стопанска дейност, щото за това си имало ...частници (работодатели).

Един общински съвет трябва да бъде ИКОНОМИЧЕСКИ СЪВЕТ, регулиращ производствения процес на общината и като странична дейност - комуналните и жилщни проблеми. Нима такива не съществуват в едно голямо предприятие? Затова няма нужда ОТДЕЛНО до има Общински съвет и Кметство. Т.е. апаратът на кмета и апаратът на общинските съветници трябва да се слоят в едно. А не както сега уж трябвало да има разделение на властите - законодателна (Общ. съвет) и изпълнителна (екипът на кмета). Т.е. Общинският съвет трябва да е съставен от представители на отделните производствени структури (промишленост, селско стопанство), подпомагани от науката и хуманитарните дейности. Т.е. един председател на общински съвет (или кмет) трябва да е изключително образован и в трите основни клона на общественото битие - икономика, наука и технологии, хуманитарни науки (всестранно развита личност), защото ще трябва да решава събирателните проблеми на всеки един клон (бранш) и да ги хармонизира.

А сега какво е - председатели на общински съвети и кметове стават едни изключително посредствени с осреднено-компромисни качества човечета, защото са избрани от едно предполагаемо, средно-статистическо, неопределено множес-

тво, на което те трябва да се харесат, а не да вършат конкретна интелектуална дейност. Хора не с професионални и то интегрални познания от много науки и практики, а хора, приключили своето умствено, физическо и духовно развитие. И как приключилият своето собствено развитие човек, ще развива цяла община или държава? Че те точно затова стават политици - защото за нищо друго не стават, за да избягат от творческия, гравивния процес на общия такъв на хората и да се скрият в една колективна безотговорност на гласуване и корпоративно мафиотски интереси.

Че какво пречи на един кмет да развие общинско производство с общинска собственост без да харизва общински имоти, в които може да организира труда на хората и те сами да контролират съгласно компетентността си производствения и разпределителен процес... **ОСНОВЕН ИЗВОД:**

**УСЪВЪРШЕНСТВАНЕ НА ДЕМОКРАЦИЯТА
ОЗНАЧАВА
УСЪВЪРШЕНСТВАНЕ НА ПРОИЗВОДСТВОТО
И НЕГОВОТО САМОУПРАВЛЕНИЕ,
УСЪВЪРШЕНСТВАНЕ НА НЕГОВИТЕ
СЪСТАВНИ ЧАСТИ:
ТЕХНОЛОГИИ, СТРУКТУРА,
ЙЕРАРХИЯ, ЛИЧЕН СЪСТАВ И
ХАРМОНИЗИРАНЕТО ИМ С ПРИРОДНИТЕ ЗАКОНИ...**

[\(горе\)](#) [\(най-горе\)](#)

**ИНСТРУКЦИИ
ЗА САМООРГАНИЗАЦИЯ НА СТРУКТУРИТЕ
И УПРАВЛЕНИЕ НА
ПРОИЗВОДСТВО И РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ**

И какво да се прави веднага преди да се вземе властта, защо-

то ако не се направи сега (веднага) не може да се вземе властта. Защото хората ПО НАВИК пак ще тръгнат да "избират" представители, но не по обективен (изчислен) признак - компетентност и способности, а по емоционален признак - кой колко бил красив, колко сладко говорел, колко бил морален и какви мазни общения давал. Т.е. хората ПРЕДИ да се мъчат да вземат властта (от олигархията и политиците) ПРЕДВАРИТЕЛНО трябва да са на ясно кой какво място ще взема в ТРУДОВАТА йерархия след вземането на властта. СЪЗНАНИЕТО и РАЗБИРАНЕТО за това, какво точно трябва да правиш и ЗАЩО, е най-силно мотивиращият фактор за мобилизация на хората. Защото те се мобилизираха ЕМОЦИОНАЛНО на протести безброй пъти, но стигнаха до никъде, понеже не виждаха ясно бъдещето и какво точно трябва да се промени в него, нито виждаха своята собствена работа в системата и ползата си от това.

Хората излизаха на протести против тия, които им се пречкат пред очите - политиците и властта. Но не съзнаваха, че истинският "враг" е в производството, или по-точно неговият частен собственик, който ги е ЛИШИЛ ОТ ЧОВЕШКИТЕ ИМ ПРАВА:

1. Да контролират това производство, понеже чрез своя труд са съсобственици на това производство. Тия, които сега се пишат собственици (работодатели), са ЗАГРАБИЛИ тая собственост посредством измамата, наречена партийна система и избори, заграбвайки всеки ден по тоя начин и труда на работниците.
2. Да разпределят полученото от него според труда си.
3. Да участват равноправно във вземането на решения.
4. Да растат в йерархията според способностите си и компетентността си.

Това са ЧОВЕШКИТЕ ПРАВА, които хората трябва да целят, а не да падне или да се смени властта. Тя няма как да се смени, ако производството си остане частно-собственическо и ако хо-

рата не получат тия свои ОСНОВНИ ЧОВЕШКИ ПРАВА.

НАЙ-ЛЕСНО е критикуването на старата система. Всички го виждат лошото, някои повече, други по-малко.

ПО-ТРУДНО е да направиш анализ ЗАЩО това се случва, да откриеш причините.

ОЩЕ ПО-ТРУДНО е да откриеш какво да бъде бъдещето, което трябва да се постигне.

ИЗВЪНРЕДНО ТРУДНО е да набележиш пътя, средствата и кадрите, с които да стане промяната.

НАЙ-ТРУДНО е ДА УДЪРЖИШ ПРЕХОДНИЯ ПЕРИОД и извършиш МЕРКИТЕ които да затвърдят промяната. Иначе казано - най-трудното е да задържиш властта (да промениш битието и околните), да се утвърдиш за дълго време.

И затова тая част от нашия труд е най-трудна и ние няма да твърдим, че сме постигнали тук съвършенство - напротив. Това е начален и неочаквано нов път, по който никога не сме вървели и никога не сме имали водачи по него. Затова ще се помъчим да обясним ПРИБЛИЗИТЕЛНО какво трябва да се направи, да дадем идея за общите принципи, защото ние не сме във властта и нямама нужната информация за действителното положение и връзки на производствения процес.

1. ПЪРВОТО, което хората трябва да направят ПРЕДИ ОСВОБОЖДЕНИЕТО е да разберат, да ОСЪЗНАЯТ, че

ЦЯЛАТА СЕГАШНА ПОЛИТИЧЕСКА И ИКОНОМИЧЕСКА СИСТЕМА Е НЕЗАКОННА И БЕЗСМИСЛЕНА.

2. ВТОРОТО е още сега хората трябва да разберат преди всичко СВОЕТО НИВО НА КОМПЕТЕНТНОСТ по ЕСТЕСТВЕНУ съществуваща скала на способностите, т.е. да дадат пред себе си честна самооценка по естествената

СКАЛА НА ИНТЕЛЕКТУАЛНОТО РАЗВИТИЕ.

3. Определете своята дейност първо в коя от трите главни клона на битието работите - 1. Икономика (материално производство); 2. Наука - дали е приложна или теоретична; 3. Хуманитарни дейности - образование, здравеопазване, изкуства, спорт. Може да имате способности и дейности в няколко или във всичките основни направления.

4. След това проследете нагоре по разклоненията на съответния отрасъл да определите по-точно до колкото е възможно на какво ниво на реализация можете да бъдете.

5. ИЗБЕРЕТЕ СВОЯ ЛИДЕР. Но не тоя, който харесвате, а който е по-компетентен от вас, във вашата област на дейност, където сте най-добри. И който е в състояние да рационализира вашия труд и от когото можете да се учите.

Вие може да харесвате като личности десетки или стотици хора, но във вашата пряка работа те не са вашият лидер. Вие може би имате няколко дейности, в които можете да се реализирате. Бъдещото нормално общество ще даде възможност на всеки да реализира способностите си в няколко области. В това няма ограничения. Затова намерете свой лидер във всяка една от тях.

Би било чудесно, ако работите в някакъв колектив и той има лидер, който покрива горните изисквания. И няма значение дали е собственик или пролетарий като вас. В случая за подреждането на йерархията това не е от значение. На следващ етап ще се решава проблемът "собственост".

6. НАМЕРЕТЕ ЛИДЕРА В СЕБЕ СИ. Преценете на кои други хора или групи можете да рационализирате труда. Тук не става дума за ръководене на колектив, който да бъде командван

със силата на авторитета и личностните характеристики като справедливост, твърдост, честност и т.н., а дали тоя колектив трябва да бъде свързан чрез вас с хора на по-високо интелектуално ниво, произвеждащи продукти или услуги, които биха рационализирали труда на колектива ви.

Ако вие предложите най-добрия вариант на връзки с подходящи рационализиращи труда на колектива ви продукти, в тоя момент вие сте лидерът. Но в друг момент в друга дейност на колектива ви някой друг може да предложи други рационализиращи предложения и ако колективът прецени да ги въведе, тогава вие в тоя случай не сте лидер, а другият с по-доброто решение. Т.е. лидерите могат да се сменят по всяко време и по всякакъв повод.

Затова хич да не ви пука дали сте лидер или не, важно е другите да имат повече полза от вас. А щом другите са добре, и вие ще сте добре. И никак не е задължително да имате колектив. Например вие работите самостоятелно надомна работа. Просто се свързвате на пазара или по интернет с хора, чийто труд можете да рационализирате, подобрите или направите по-приятен... Това също е лидерство.

7. Дали вие сте лидерът или търсите вашия лидер, винаги го съобразявайте с конкретна ваша дейност, която трябва да свършите в момента и за която имате възможности.

Териториалното разделение също помага - например за по-добра мобилност и известяване на хора, когато ще вършат конкретна работа или общо забавление...

8. СТРУКТУРО-ОПРЕДЕЛЯЩИТЕ задачи произтичат от наличните за момента **СТРУКТУРО-ОПРЕДЕЛЯЩИ** големи и средни предприятия. Защото техният обем, разклонения и нива на поддържане и осигуряване на труда на други хора, групи и отрасли е най-голям. Затова най-важната роля и задачи за изпълнение имат трудещите се в най-големите структуроопределящи предприятия за страната и там ние ще действаме с

приоритет.

9. Във всяко такова средно и голямо предприятие винаги съществуват поне няколко нива: бригада, цех с няколко бригади, завод с няколко цеха като разделение на колективите, но по йерархия на интелектуалния труд това не е така - то се определя по йерархия в следния ред:

- а) низово, директно производство за крайна продукция;
- б) технолози, определящи най-добрите варианти за съчетание на машини и материали;
- в) инженери приложници, изработващи машини за производство;
- г) инженери разработчици на машини, химикали и уреди.
- д) изобретатели на машини и уреди.
- е) откриватели на нови природни закони и на нови технологии.

Както виждаме това е (приблизителната) йерархия на трансформация на интелектуалния към физически труд и обратно и неговата реализация. Но от всичките точки от а) до е) винаги ще има липсващи такива дейности, т.е. които дадено предприятие не извършва и ги намира извън него. Т.е. връзките на йерархията почти винаги не се намират в самото предприятие, а извън него. И то може да бъде в разбъркан вид.

Наприер в едно предприятие могат да присъстват директно производство и машини, уреди и инструменти за него, но технолозите, които са намерили най-рационалния процес, може да не съществуват в това предприятие и то да ползва на готово такива разработки отвън. Например консултантски фирми. Тук териториалното разделение е нарушено.

Сега съществуват собственици, които не са обезателно експлоататори по дух и са национално отговорни хора. Те са принудени да го правят по силата на наложените правила да оцелеят, а с това да дадат и нещо на работниците си. Има много

собственици производители с авангардни идеи и продукти, които творят прогрес, издигат националния продукт на международно равнище, въпреки канибалските правила на конкуренция, която не е конкуренция както в ранните години на капитализма, сега дори няма конкуренция, а правила и закони, които дават слободия на управляващите чрез властта и потискат други (самоунищожение между конкуренти-собственици), особено стимулирано от американската олигархо-мафия за разложение на националното производство и налагане на тяхното.

Ние сме сигурни, че такива собственици с радост ще възприемат нашите правила за разпределение според труда и йерархия според способностите. Защото така най-добре ще функционира предприятието им и резултатите му ще са максимални. Нещо повече. Почти всички големи западни компании спазват тия правила, иначе щяха да бъдат унищожени от конкуренцията. Така че вземането на властта в едно предприятие не трябва да е стихийен процес на отмъщение и терор върху собствениците, а внимателна преценка.

Обаче държавните предприятия и институции няма как да останат с тия началници. Там няма пропуски от страна на олигархо-мафията - процесът на поставяне на корумпирани и послушни кадри е шлифован до съвършенство вече 25 години. Но все пак може да има изключения. Особено при по-ниските нива на йерархия, където е необходима повече квалификация и бачкане.

Затова събирайте се по бригади, цехове, заводи и по всякакви колективи масово и обсъждайте кои да са ваши лидери сред вас самите и дали трябва да бъдат сменени назначените от властта. Вие отдавна го знаете. Много заводи и предприятия бяха фалирани не защото не можеха да произвеждат, а заради некадърността и алчността на собственика, който предпочита да го фалира и да открадне де що може от предп-

риятието, отколкото да даде на работниците да се самоорганизируют.

СОБСТВЕНОСТТА НА ДЪРЖАВНИТЕ ПРЕДПРИЯТИЯ НЕ Е ДЪРЖАВНА, ТЯ Е ВАША, защото е изградена от ВАШИЯ ТРУД. Затова ваше право е, гарантирано от Хартата за правата на човека, вие да влезете във владение на вашата собственост и да се самоорганизирате по правилата на Хартата. Самата държава и управлението ѝ също би трябвало да е ВАША, но сега е експроприирана от вас чрез мошеничеството, наречено партийна и изборна система.

В селското стопанство е почти същото. Много арендатори, управляващи разпокъсани някога парцелчета на дребни и средни собственици на земя умеят да правят производство. Преценете дали наистина го могат по-добре от вас.

За всеки съществуващ или новоопределен лидер най-важното е да проследи връзките на предприятието си ВХОД-ИЗХОД. ВХОД (суровини и материали за неговото производство) и ИЗХОД (реализация на продукцията или осигуряване на други производства и дейности). Както и вътрешната интелектуална йерархия по дейности.

[\(горе\)](#) [\(най-горе\)](#)

КЛАСИФИКАЦИЯ НА НАУКИТЕ

СИНОНИМИ на термина **КЛАСИФИКАЦИЯ НА НАУКИТЕ**:

1. Обществена йерархия (зависимост и обусловеност).
2. Отрасли на икономиката с йерархична зависимост.
3. Министерства и подминистерства с я.
4. Елементи на Устойчивото развитие.
5. Междуетраслови връзки и тяхната йерархия...
6. Последователност на възникване една от друга и развитие на основните структури на живота, респективно - на човека.
7.

* **НАУКАТА** е оная част от човешкото битие и общество, която отразява **СЪВЪРШЕНО ОСЪЗНАВАНЕ И КОНТРОЛ** върху дадена част, елемент, процес, структура или човешки фактор от действителността.

* **НАУКАТА** е организирана и контролирана форма на личностно или обществено съзнание, **В СЪОТВЕТСТВИЕ С ПРИРОДНИТЕ ЗАКОНИ**.

* **НАУКАТА** е средство и безкраен процес за съвършено хармонизиране на човека и неговото общество с природата и с природните закони. Процесът е безкраен, защото природата е безкрайна, както и йерархията на нейните закони.

До този момент няма общоприета и общовалидна класификация на науките. Има безброй опити да се направи такава класификация, но нито веднъж не е постигнат консенсус. Пък и учените от различните направления не са виждали никаква особена необходимост от точна класификация на науките, защото са мислили една такава система само като помощна, насочваща, подпомагаща, улесняваща ориентирането в огромното разнообразие и разклонения на науката. Т.е. никой не е мислил да извлече конкретна материална полза от една класификация на науките. Или може би не е имало достатъчно научни факти и изследването им, които да създадат условия и необходимост от създаване на такава система.

Но за да има такава класификация, е необходимо да е обяснен поне видимият свят, в който живеем, т.е. нивото на знания и тяхното осъзнаване да е достигнало такова обобщаване на всички знания и разбирания за света и обществото, че да има яснота **ОТ КЪДЕ ДА СЕ ТРЪГНЕ**, т.е. да се определи **ПРИРОДОСЪОБРАЗЕН КРИТЕРИЙ**, според който да се изгради подреждането на науките според тяхното възникване и място на приложение. И то не някакъв произволен критерий само за удобство, а намерил **ОСНОВНОТО НАЧАЛО НА РАЗДЕЛЕНИЕ**

на науките, съобразен с развитието на самата природа, с развитието на живота.

ВЪЗНИКВАНЕ И РАЗВИТИЕ НА ЖИВОТА

Досега нямаше обяснение от науката откъде е възникнал животът и кой го кара да се развива. И това е основната причина да няма общоприета класификация на науките. Защото нали науката е призвана да обслужва живота, да го подобрява и да го развива хармонично по природните закони. И след като имаше ПРАЗНОТА относно възникване и развитие на живота, затова имаше и ПРАЗНОТА при класификацията на науките.

Накратко - тия недостатъци и празноти вече не съществуват и затова ние намерихме точният, природосъобразен и ЕДИНСТВЕНО ВЪЗМОЖЕН КРИТЕРИЙ за разделение (класификация, йерархия) на науките.

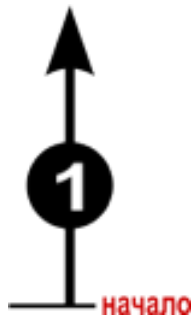
И този КРИТЕРИЙ е ПОСЛЕДОВАТЕЛНОСТТА на възникване на живота:

1. ДУХ > 2. ДУША. > 3. ФИЗИЧЕСКО ТЯЛО

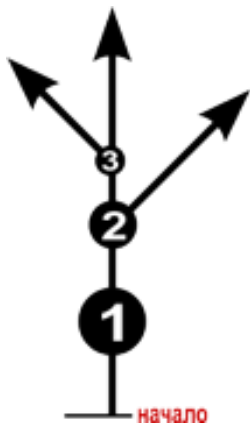
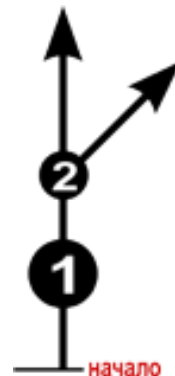
И съответно това са първичното, началното, основното разделение на науките и възникването им една от друга. Изследванията, които позволиха да определим тая последователност, се намират в този:

ЕПОХАЛЕН НАУЧЕН ТРУД

Накратко - ето схеми на последователността на възникване на основните структури на живота:

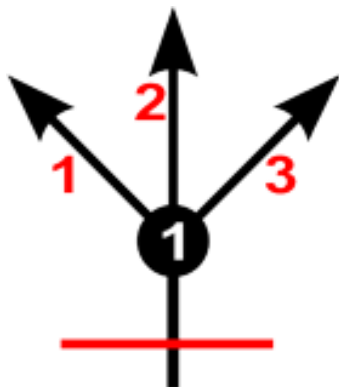

< Това е векторът на времето за развитие на духа. Как, кога и защо това е станало, ще научите в епохалния научен труд, чийто линк посочихме по-горе. След известно време от своето развитие, ДУХЪТ СЪЗДАВА следващата структура на живота - ДУШАТА. Или това е показано в ТОЧКАТА НА РАЗКЛОНЕНИЕ ②. И съответно векторът нагоре и надясно е времето за развитие на душата.

Духът продължаваки развитието си нагоре с помощта на душата създава следващата структура на живота - физическото или по-точно е да го наречем - ГРАВИТАЦИОННОТО ТЯЛО на живота и чиято точка на появяване е показана в ③, което тяло, развиващо се наляво и нагоре, вече е съставено от молекули, за разлика от първите две структури, които са съставени от много по-малки частици от протоните например...

За удобство, за простота и по-лесно разбиране на разделението на науките и съответните им структури на живота и обществени отрасли, ние ще обобщим следната схема, абстрахирайки се от времето на развитие и показвайки само общата структурна зависимост така:

И това са **ОСНОВНИТЕ, НАЧАЛНИ разклонения** на развитието на живота, респективно у човека. Ние разглеждаме обществото като жив организъм със съответно същите структури на ДУХА (в случая централен вектор **2**, абстрактно-логическото мислене) съответстват фундаменталните науки и следващите

от тях нови технологии. На ДУШАТА (в случая вектор **3**, психическо и емоционално развитие) съответстват хуманитарните науки, образование, медицина, спорт, изкуства.

На ФИЗИЧЕСКОТО (ГРАВИТАЦИОННОТО) ТЯЛО (в случая вектор **1**, това, което влиза в пряк контакт с природата), съответства икономиката, материалният процес на производство и потребление на стоки и услуги.

Когато общественият процес на производство и всички процеси в науката, както и всички процеси в човекознанието бъдат осъзнати в тяхното единство и борба на противоположностите и когато установим съзнателен контрол над всички материални структури на обществото и човека, тогава цялата система от взаимовръзки ще бъде едно ОСЪЗНАТО, т.е. НАУЧНО битие. Точно по тази причина класификацията на науките, човешката система и обществената система са едни ИЗОМОРФНИ, ПОДОБНИ системи, чиито структури се развиват по общи природни закони. И всичко това вече наложи създаването на една

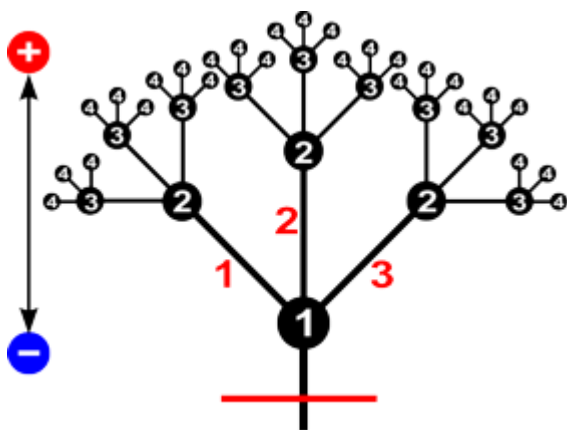
УНИВЕРСАЛНА МЕТОДОЛОГИЯ

както на науките, както на развитието на човека, така и на обществото и изследването на космоса...

(горе) (най-горе)

ВСЕСТРАННОТО САМОУСЪВЪРШЕНСТВАНЕ НА КОМУНИСТИТЕ

Всестранното развитие и себеусъвършенстването е дефинитивна характеристика на понятието комунист. Добре, същото се отнася (както казахме и по-горе) за понятието йога (йог, йогист, йогиня, йогаджия...) и подчертахме, че това са думи синоними на думата комунист. Но никога и никъде не е правено изследване на характеристиките на тия понятия, които трябва да се приведат в развиващо се хармонично единство. За първи път нашата наука даде цялата система и то в нейния йерархичен вид за системата на човека.

<<<Тук използваме абсолютно същата схема, която използвахме при обяснение на обществените трудови процеси. Това не е поради мързел да начертаяме друга схема, годна специално за човека, а по простата причина, че както отделният индивид, така и цялото общество,

са си ЖИВ ОРГАНИЗЪМ с едни и същи основни структури както следва:

"Клон" (1.) е

- * МАТЕРИАЛНОТО ПРОИЗВОДСТВО (в обществото).
- * ФИЗИЧЕСКОТО ТЯЛО (у човека).

"Клон" (2.) е

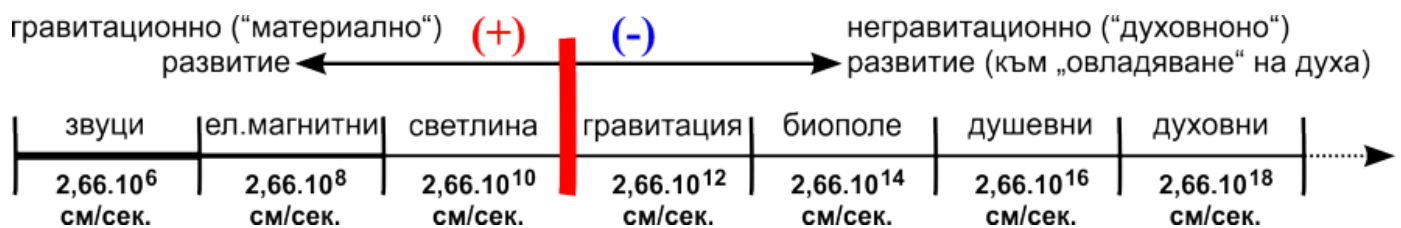
- * НАУКАТА и НОВИТЕ ТЕХНОЛОГИИ (в обществото).
- * РАЗУМЪТ (у човека).

"Клон" (3.) е

- * ЧОВЕКОЗНАНИЕТО и ИЗКУСТВОТА (в обществото).

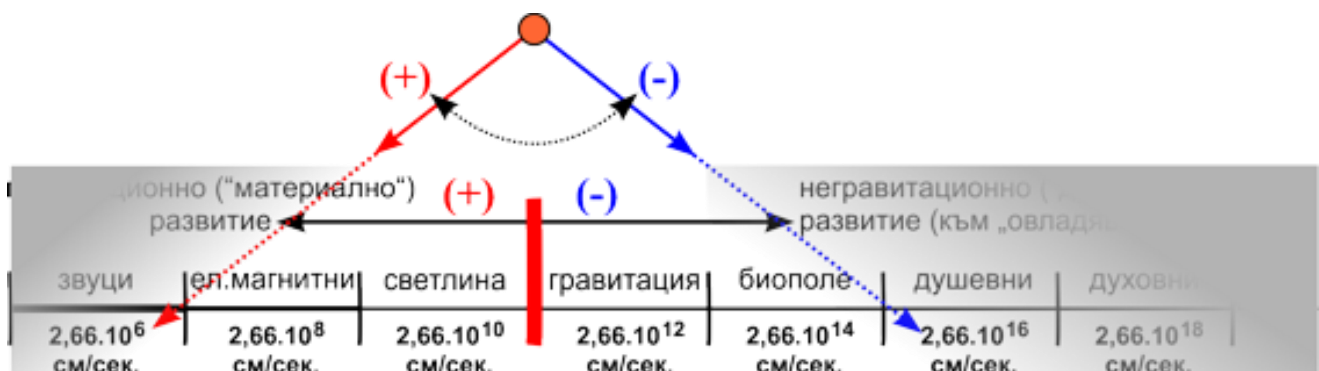
* ДУШАТА и ДУХА (ПСИХИКАТА) (у човека).

Това се нарича **ИЗОМОРФИЗЪМ (ПОДОБИЕ)** между структурите на човека и обществото. Движението към полюс **+** се нарича материално (по-точно гравитационно развитие), реализация, а движението към **ПЪРВОПРИЧИНИТЕ**, към полюс **-** се нарича духовно развитие. От следната схема пък се вижда защо именно се нарича духовно развитие:

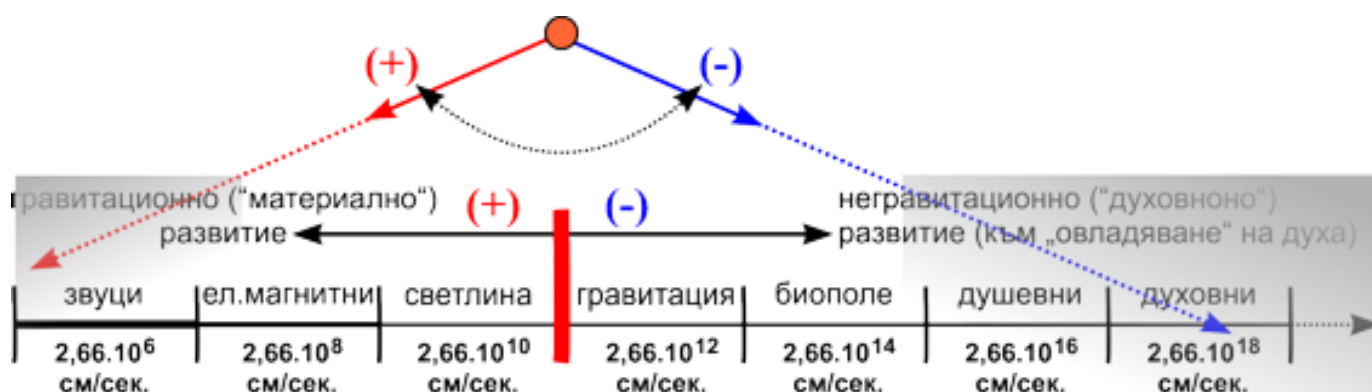

Защото движението надясно цели достигането (контрол) на душевните и духовни честоти, които управляват душата и духа. Как се постига това, е разгледано в други наши изследвания, а тук ще кажем семо, че **ДУШАТА** е един вид естествен (природен) подсъзнателен регулатор, един вид автомат, който контролира нашите действия така, че те да не противоречат на природните, естествените, космическите закони. Кое-то всъщност е моралът - съответствието на човешките с космическите (природните, божествените) закони.

Т.е. ако човек праща достатъчно по количество и чистота душевни енергии към душата си, то тя ще работи безупречно и човек ще има съвършен морал (и здраве - физическо и психическо). Това е изразено схематично така:

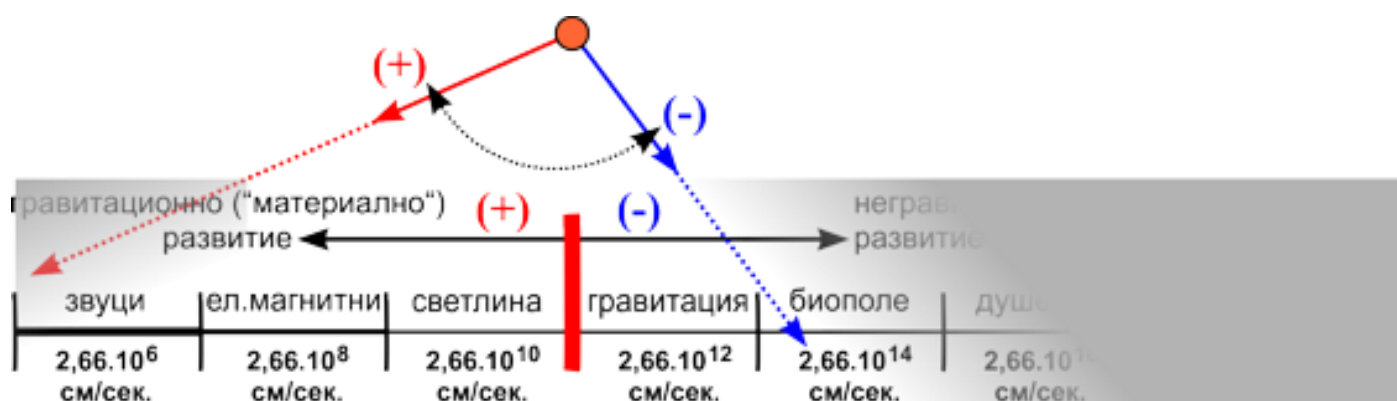
Амплитудата на "махалото" зависи от нашата тренираност да издържаме съответно на **недостиг** на кислород (към полюс **+**) и на **излишък** на кислород (към полюс **-**). Елементарен, реален, физически, физиологически процес на развитие към материалното **+** и към все още наричаното "нематериално" (духовното **-**) развитие. Горната схема обаче изобразява ХАРМОНИЧНО (йогическо, комунистическо) развитие и в двете посоки - хармония между **материално** (гравитационно) и **духовно** развитие. На следващата схема е изобразено още по силно развитие (по-висше развитие) и в двете посоки:

Което показва как се "открехват" (развиват) все повече душевните и духовните способности и напълно се "открехват" развиват физическите. Т.е. понеже физическите способности имат граница (нула), то те в един момент на развитие напълно се овладяват - получават се свръхспособности (сидхи), докато надясно духовните способности са един безкраен процес, тъй като честотите надясно са безкрайно много... Но в даден момент на развитие душата и след това и духът също стават напълно контролирани от нас и ние можем да станем съвършени, както ни е проектирала природата или онова, за което става дума в други наши разработки. Важното е, че от тази проста схема става ясно, че съвършеният хармоничен човек със съвършено физическо и духовно развитие е напълно възможен. А историята показва, че такива личности наистина са съществ-

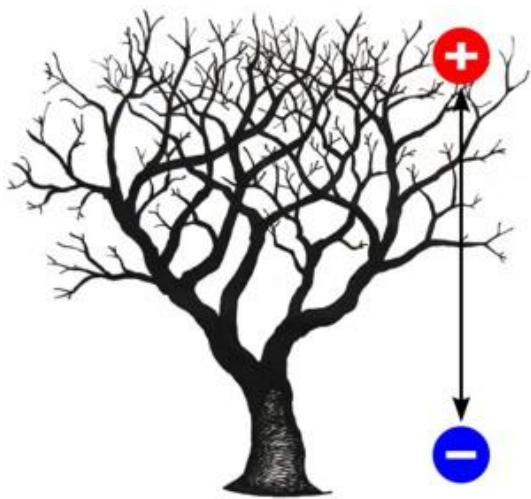
вували като Шива, Буда, Христос, ...Левски... От което и изводът, че едно съвършено общество (комунистическо, йогическо) е напълно възможно. Нещо повече - съвършеното общество е природна необходимост и естествен процес на еволюцията (революцията).

Но ето какво е сегашното положение при развитието на човека:

Т.е. сегашното развитие на човека е дисхармонично в полза на материалното и в ущърб на душевното и духовното, в ущърб на морала. От схемата личи как в този случай се **ЗАМЪГЛЯВАТ** душата и духът, като по този начин техните възможности се скриват и деформират - деформирано общество от деформирани личности. Което идва от деформиран, от природоНЕсъобразен живот.

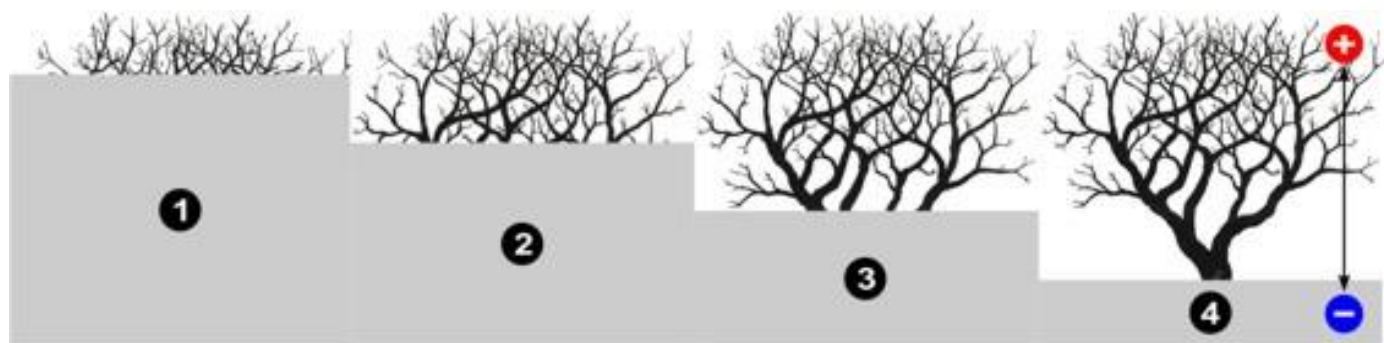
Ето защо комунистите трябва да се развиват хармонично (и физически, и духовно) те самите, а не само да чакат обществото като цяло да стане хармонично. Не е възможно да бъде изградено хармонично (нормално, комунистическо) общество, ако неговите членове не се развиват хармонично (нормално). А и тази е причината, поради която се получават и морални недостатъци на разните "комунисти", които им пречат да се обединят, пречат им и да мислят логически, както и да намерят начин с мирни средства да вземат властта...

На следните схеми се вижда ясно какво става, ако развитието е изместено (дисхармонично) само и изключително **КЪМ МАТЕРИАЛНОТО +**, към периферията, към повърхностното осъзнаване на ВРЪЗКИТЕ МЕЖДУ "КЛОНИТЕ" (ФАКТИТЕ) на битието. "Дървото" е принцип на пространствено изграждане на ЛОГИКАТА, ВРЪЗКИТЕ (ПРИЧИНО-СЛЕДСТВЕНИТЕ ВРЪЗКИ).

Както определихме по-горе, РАЗВИТИЕТО (ДВИЖЕНИЕТО) **КЪМ ПЪРВОПРИЧИНИТЕ -**, към ВРЪЗКИТЕ между явленията, се нарича **ДУХОВНО РАЗВИТИЕ** (при хоризонталната схема - надясно или към полюс -).

На по-долната схема се вижда ясно каква част от ЦЯЛАТА система се осъзнава, как се вижда **СВЪРЗАНОСТТА (ЛОГИКАТА)** между отделните факти ("клони") в причинно-следственото "дърво" на развитието, съответно:

- ❶ ПОВЪРХНОСТНО осъзнаване на ВРЪЗКИТЕ - най-слабо духовно развитие.
- ❷ ПО-ВИСШЕ осъзнаване на ВРЪЗКИТЕ - по-висше духовно развитие.
- ❸ НАЙ-ВИСШЕ осъзнаване на ВРЪЗКИТЕ - най-висше духовно развитие.
- ❹ СЪВЪРШЕНО осъзнаване на ВРЪЗКИТЕ, стигане до първичното разклонение, което обхваща абсолютно всички връзки

на системата - съвършено духовно развитие.

Съществува и СВРЪХ ОСЪЗНАВАНЕ (СВРЪХСЪЗНАНИЕ), когато се стига до КОРЕНА на нещата, но това ще е обект на други наши изследвания, които сме правили, защото форматът на този материал все пак ни ограничава като начало на нашето запознанство.

Т.е. както казват йогите (истинските комунисти по дефиниция):

***"Промяната на обществото,
на околната среда, на битието,
трябва да започне първо от нас самите,
от самия човек."***

И ако комунистите претендират да са комунисти (осъзнаващи логиката, връзките на развитието на обществената система и на себе си), те трябва да имат доста високо ниво на духовно развитие, което ниво се влияе от начина на живот, хранене и физически упражнения, които помагат на духовното развитие по революционен начин, а именно физическите упражнения на йогите, които влияят не само на физическото тяло, но и на духовното развитие - единствената система, която го може.

Защото само по този начин ще се отворят пълните възможности на човека да решава интелектуални (духовни) проблеми, т.е. да реши и материалните проблеми много лесно и бързо, когато "махалото" на развитието се отклони в противоположната посока, и така да има **космически морал** (чрез свръхвисокочестотните космически енергии, показани на схемите). Но както виждаме от практиката, огромното количество "комунисти" се пънат всячески да променят обществото и никога не мислят за развитие на собствените си способности, за собственото си хармонично и духовно (морално) развитие, за пречистването на собственото си тяло.

Сега **ГАДНОТО БИТИЕ ОПРЕДЕЛЯ СЪЗНАНИЕТО** на хората

и затова повечето хора имат гадно съзнание и от там и свое гадно битие, защото съзнанието (душите) на хората са блокирани от физическо замърсяване. А когато хората се пречистят, ще стане обратното - ДУШАТА, СЪЗНАНИЕТО ЩЕ ОПРЕДЕЛЯ БИТИЕТО им, а ако повечето хора са такива и СЪЗНАНИЕТО ЩЕ ОПРЕДЕЛЯ ЦЯЛОТО ОБЩЕСТВЕНО БИТИЕ, а не както е сега мръсното съзнание на единици икономически и политически развратници (олигарси, политици, собственици) водят обществото към разврат.

Ако приемем хипотетично, че всички хора се развият духовно в достатъчна степен да освободят душата си и духа си от физическите замърсявания, т.е. ако съвършено пречистят физическите си тела така, че да отворят пълните възможности на душата и на духа си, всички проблеми на Човечеството ще бъдат решени, защото всички ще стигат до осъзнаване на основните връзки (осъзнаване на цялото битие и себе) и техният морал ще стане наистина съвършен, космически и никога хората няма да имат проблеми помежду си.

Но това сега не е възможно, защото мракобесието, дезинформацията, лъжите, грабежа на труда е в колосални размери и това пречи на огромното мнозинство хора да живеят нормално, да се хранят нормално, да се развиват нормално, да мислят нормално, защото са поставени в НЕНОРМАЛНА СРЕДА на развитие, а именно в НЕНОРМАЛНАТА СРЕДА НА КАПИТАЛИЗМА, ОЛИГАРХИЗМА и МАФИОТИЗМА, която все повече се изражда във ФАШИЗЪМ и ДЪРЖАВЕН ТЕРОРИЗЪМ на международно ниво.

**"Кажете ми моите и аз твоите кривичи,
байно, па да се поправим,
ако ще бъдем хора!"** (Васил Иванов Кунчев)

На горните схеми показахме само двустранното развитие от **+** към **-** и обратно, но развитието в материалния свят има три основни "клона".

Това е принципна схема на основните структури на развитие както на обществото, така и на личността.

Сами преценете коя схема е НОРМАЛНА и коя не е...

Броят и посоката на векторите не е случаен, а са следствие на естествено съществуващи основни структури:

Трите вектора нагоре са трите основни материални структури у човека и обществото, показани в началото на този раздел, с който показахме принципите на постигане на комунистическото общество с човешки и обществен:

**СЪВЪРШЕН
КОСМИЧЕСКИ МОРАЛ,
ИНТЕЛЕКТ И СПОСОБНОСТИ,**

което логически ще доведе до

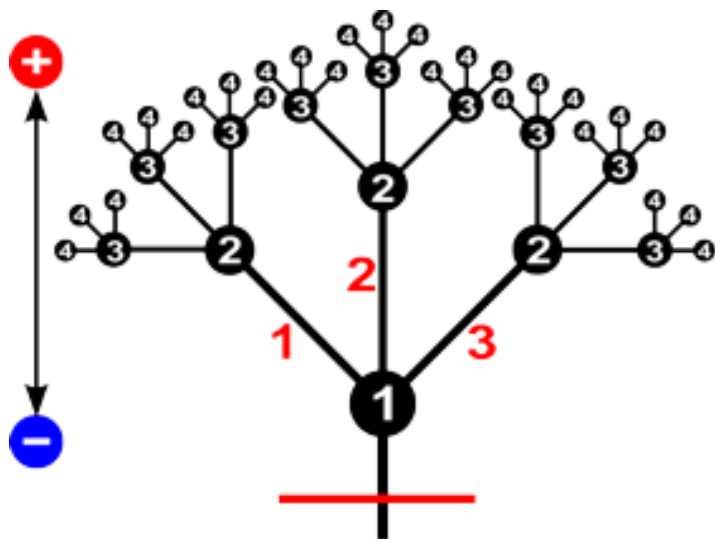
**ИНТЕГРАЦИЯ
НА ЧОВЕЧЕСТВОТО С БРАТЯ ПО РАЗУМ**

от Галактиката (Млечния път),
което ще бъде невъзможно при сегашните
престъпления срещу човечността,
престъпления срещу природните закони

МАНИФЕСТ В СТИХОВЕ

(горе) (най-горе)

ЗАКЛЮЧЕНИЕ: МАРКСИЗМЪТ е ЧАСТЕН СЛУЧАЙ

Марксизмът е икономическа теория как да се елиминира политиката, политиците, партиите, партийците и други посредници (търтеи) като олигарси, собственици, търговци, банкери и т.н. от естествената обмяна на ценности между хората. Т.е. комунизмът, чиято Трудова

теория на Маркс е предимно икономическа теория, разглежда обществото само в **един от ТРИТЕ ГЛАВНИ КЛОНА** на общественото развитие, а именно:

- 1. ИКОНОМИКА** (материално производство).
- 2. НАУКА и НОВИ ТЕХНОЛОГИИ**, произлизащи от нея.
- 3. ЧОВЕКОЗНАНИЕ** - всичко за физическото, умствено и психическо развитие на човека като личност.

Следователно марксизмът е само един клон (**1.**), само една част от **ТРИЕДИНСТВОТО** на обществото.

Следователно без осъзнаване и контрол над **ЕДИНСТВОТО**, **ВСЕОБЩОТО**, **УНИВЕРСАЛНОТО** развитие и в трите "клона", ще има вечен дисбаланс и противодействие между тия три основни структури.

Съвременният марксизъм (икономика и философия) няма фундаментални изследвания за това какво става в другите два "клона" на обществото. Или ако има, каквото отдавна се е опитал да направи Енгелс в "Диалектика на природата", в "Ан-

тиджуринг", в "Ролята на труда при превръщането на маймуна-та в човек", в "Нищета на философията" (Маркс) и др., той отдавна не може да отговори на много въпроси, не може ДА СВЪРЖЕ теоретично икономиката с новите технологии, с развитието на човека и с неговото КОСМИЧЕСКО РАЗВИТИЕ.

Нещо повече - много от твърденията на философите марксиста противоречат на новите факти, открити от науката. Например Еволюционната теория на Дарвин сега се подхвърля на убийствена критика, както и твърдението на марксизма, че възникването на живота е някакво естествено и СЛУЧАЙНО съединяване на атоми и молекули и че природата на химията естествено се развива в живот.

Всички изследвания на науката доказват, че това е невъзможно. Следователно философията на марксизма, основаваща се на Дарвинизма за еволюцията и от там за еволюцията на човешкото общество, се оказва лъжлива!

Новите открития показват, че теорията на Дарвин САМО В ОБЩИ ЛИНИИ е вярна (като последователност) и от там и философията на марксизма за живота САМО В ОБЩИ ЛИНИИ е вярна. А това вече не е наука, а предположения, сляпа вяра в авторитети (на Дарвин, Маркс, Енгелс, Ленин), т.е. липсата на научна връзка на марксизма с новите открития в областта на живота, технологиите и космоса, го прави вече РЕЛИГИЯ за повечето последователи и вярващи в непогрешимостта на класиците.

Истината е, че Дарвиновата теория НЕ МОЖЕ ДА ОБЯСНИ КАКВО ПРЕДИЗВИКВА появата на НОВ БИОЛОГИЧЕН ВИД, защото очевидно случайното му появяване е невъзможно. Но това не означава, че Дарвиновата теория не е вярна. Тя е вярна (донякъде), но НЕ Е ПЪЛНА. Защото не е разгледана от позициите на новите открития. И нищо не пречи тя да бъде ДОПЪЛНЕНА и изчистена от съмнения, като се обясни точно КАКВО предизвиква появата на нов биологичен вид.

Но новите открития са толкова ЕПОХАЛНИ, че е абсурдно да се каже, че те допълват тая теория. Затова по-скоро може да се говори за съвсем НОВА НАУКА за произхода и развитието на Живота и за Космоса въобще, още повече че за първи път в историята на науките този проблем е решен с чиста математика и физика, а на този етап вече философията става излишна, понеже няма проблем, който тя се опитва да разреши, и който да не е разрешен. Нещо повече - решени са проблеми, които дори не се забелязват като проблем.

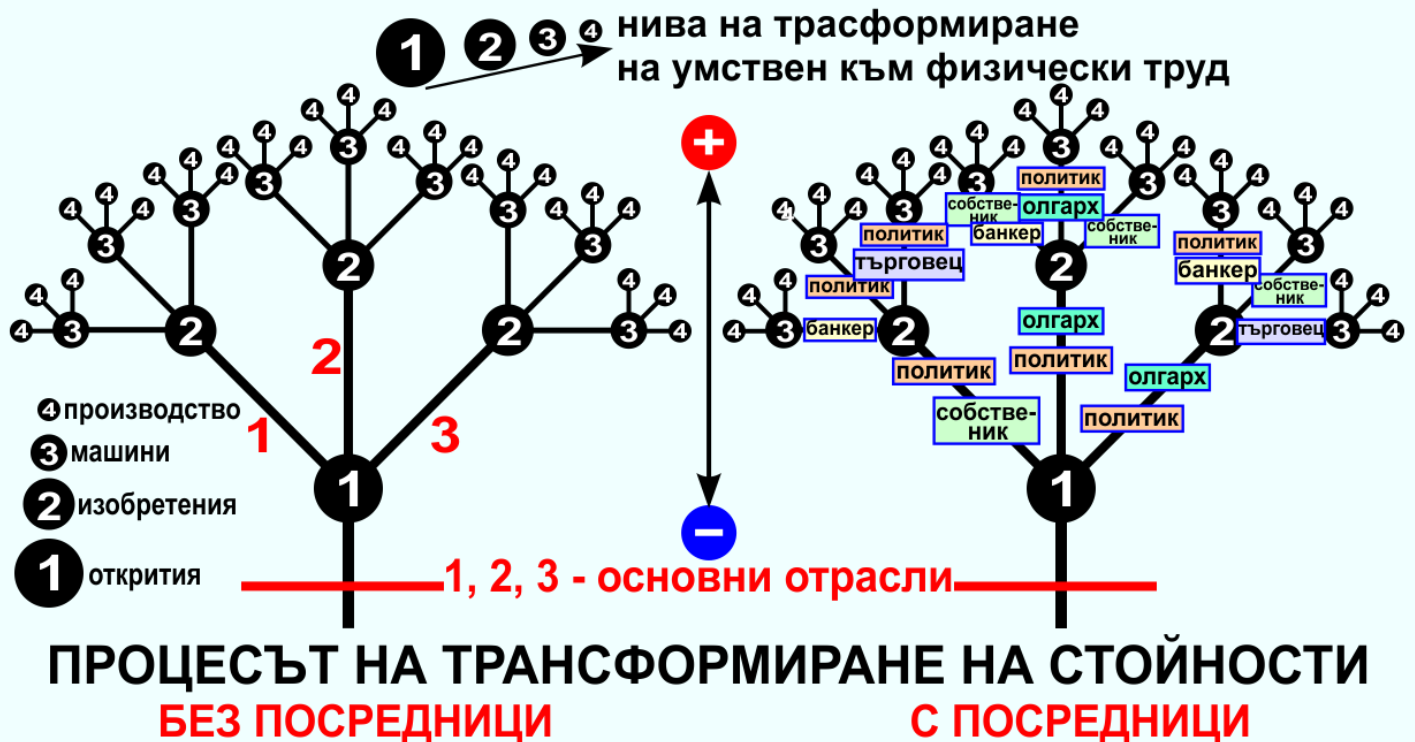
Затова по отношение на общото развитие на марксизма, той завинаги ще си остане частен случай спрямо цялата наука. Но КОМУНИЗМЪТ КАТО ПОНЯТИЕ, като ВСЕОБЩО ПОНЯТИЕ, като УНИВЕРСАЛНО ПОНЯТИЕ (чиято наука се опитва да изследва и контролира всички области на битието) вече има нови хоризонти в лицето на новите открития и те го допълват и доказват, че поетият път е верен, но не извървян докрай. И няма как да е до край, понеже науката и животът се развиват непрекъснато. Но също така може да му се даде и друго име-синоним, защото се е появила **НОВА НАУКА ЗА ВСЕОБЩОТО - УНИВЕРСАЛНА МЕТОДОЛОГИЯ**, която вече включва в единство не само трита главни клона на общественото битие, но и много частни случаи в самите тях до много малки подробности по периферията. А това вече е една съвсем нова наука, една съвсем

НОВА ЕПОХА И НОВА ЦИВИЛИЗАЦИЯ

ПРЕГОВОР НА НАУЧЕНОТО:

ВЪПРОСИ С ПОНИЖЕНА ТРУДНОСТ:

1. КОЕ Е ИЗЛИШНОТО в ДЯСНАТА СХЕМА?
2. КОЕ ТРЯБВА да се ИЗЧИСТИ (ОТСТРАНИ)?
3. КОЯ ОТ ДВЕТЕ СХЕМИ е ПО-РАЦИОНАЛНА?

И ако вие вече сте започнали да осъзнавате процесите в системата човек-общество-природа-космос, вие вече сте започнали да се развивате като комунист (по дефиниция), независимо дали ви е приятно това понятие или не. Т.е.

ДОБРЕ ДОШЛИ В КОМУНИЗМА,

който сам започнахте да изграждате в себе си - осъзнаването,
прочитайки този материал!

П.П. Този манифест не е предназначен за "гласуване" на конгрес или друго мероприятие на ничия партия или друга олигархическа структура на обществото. Защото това е научна (логическа) разработка от труда на много учени и поради научното си предназначение, той може да бъде променян по всяко време, да бъде усъвършенстван или поправян за грешки или неточности, за което е глупаво да се чакат месеци или години някоя партия (олигархическа структура) да разрешава промяната му или приемането му с "гласуване" или да се меси в непрекъснатия обективен творчески прогресивен природен процес.

Същевременно всяка партия или която и да било група и лица могат да ползват този Манифест както намерят за добре (да го цитират, преписват, копират, размножават, посочват, популяризират), за да изработят свои собствени правила на взаимодействие помежду си и с други групи и лица в обществото, съобразно природните закони, посочени тук и други, които не сме посочили, както и други, които те първа предстои да откриваме.

НА ДОБЪР ЧАС КЪМ ПЪТЕШЕСТВИЕТО В СВЕТА НА НАУКАТА

Източник:

<http://www.bgl-biz.com/new-civilization>